005750

CORREO Argentino Central (Bs. As.) FRANQUEO PAGADO Concesión Nro. 1585 TARIFA REDUCIDA Concesión Nro. 216

BALSAS SEMANARIO LITUANO CASILLA de CORREO 303 BUENOS AIRES

ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS

SEMANARIO LITUANO, FUNDADO EN 1927.
DIRECCIÓN, REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN:
Avenida Boedo 737, Buenos Aires

DIRECCIÓN POSTAL: Casilla de Correo 303, Bs. Aires

"LA VOZ DE LOS LITUANOS EN LA ARGENTINA"

ATSKIRO NUMERIO KAINA 50 cent.
PRENUMERATA: Argentinoje ir Pietų Amerikoj 10 pezų metams; 6 pezai pusmečiui.
UŽSIENIN kitur 20 argentiniškų pezų arba 3 am. dol.
ADRESO pakeitimas veltui. RAŠTUS ir prenumeratas siųsti:
Casilla de Correo 303, Bs. Aires
ASMENIŠKAI KREIPTIS:
Avenida Boedo 737, Buenos Aires

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 243259

Nr. 885 * * * * BS. AIRES, KETVIRTADIENIS, RUGSĖJO-SEPTIEMBRE 15 D., 1949 * * * * METAI (AÑO) XXI

PRIMAVERA

Con los primeros aires tibios de septiembre van desapareciendo las nubes grises y los fríos días del crudo invierno.

Sobre las desnudas ramas de los árboles se prenden los tiernos brotes, las campiñas recobran su tapiz de esmeralda y la primavera se brinda entera en el milagro de cada flor que surge.

También en la vida de los seres, como en la tierra, existe una primavera maravillosa que se renueva constantemente y brinda al mundo los frutos prodigiosos de su potencialidad creadora.

Es la primavera inmensa de la juventud, del entusiasmo, de la empresa decidida y triunfal, es la acción de la idea y del músculo encaminada hacia la conquista de ideales valederos y nobles.

Primavera es juventud. Juventud es bondad, esperanza, lucha.

Es bondad, porque su espíritu conserva la tibieza del hogar, la cálida evocación del beso materno, la divina sensibilidad que sacude sus fibras más nobles al primer llamado del dolor ajeno; es esperanza, porque alienta en sí el germen creador de un mundo más perfecto, más humano, más justo. Porque la experiencia de sus antepasados, de todas las viejas generaciones que vieron hombres saturados de polvo y de sangre, pueblos arrasados en guerras ímprobas y que observaron cómo las ambiciones desmantelaban conciencias y atrincheraban corazones; porque todo ese cúmulo de dolores y errores pasados late en la médula de la juventud del presente como un toque de alerta que llama a la lucha.

Lucha sin desmayos ni claudicaciones en defensa de la Verdad, de la Paz, del Amor. Lucha que se renueva día a día en el hogar, en la calle, la escuela, la oficina, el taller.

Es la batalla diaria del espíritu en salvaguardia de las convicciones rectas y firmes, con que la juventud logra sus mejores conquistas. Ella se subleva ante las lágrimas de una madre, pregona los errores de una causa y no justifica el triunfo de la fuerza en desmedro de la Razón; ella no entiende de intereses mezquinos y por eso quiere el bien común, el triunfo de la Justicia y de la Verdad en todas las empresas. En la juventud de un pueblo —juventud de mente y corazón— está el sólido frente que ha de llevarlo hacia el progreso, hacia la Paz.

La juventud tiene espíritu claro y brazos fuertes. Tiene su magnífico temple la incomparable firmeza del acero y la suave dulzura de la miel, porque sabe defender sus ideales con bravura y porque aquéllos poseen la sublime nobleza de las cosas buenas.

En la vida de los seres, como en la tierra, existe una primavera inmensa.

Es la juventud.

Quiera Dios que ella reine soberana y fecunda en todos los ámbitos del planeta, para conducir a los pueblos al progreso por las rutas de la paz.

OKUPANTŲ AGENTAI NUSIGANDO ŠVIESOS

Argentinos parlamento narių ir 22 tautų atstovų sukurtas Demokratinis Prieškomunistinis Blokas paskelbė keleta atsišaukimų ir reikalauja laisvės Rusijos imperializmo okupuotiems kraštams. Vos pasirodžius atsišaukimams ir plakatams, okupantų agentai nusigando, pajutę, kad visas pasaulis gali pamatyti, jogei ir Argentinoje viešai smerkiami okupantai. Jie šaukiasi, kad, kol yra ryšiai, juos taip nesmerktų.

Bloko susirinkime 6. 9. 49, įvykusiame Lietuvių Klūbo salėje, dalyvavo 22 tautų delegatai ir vietinės komisijos nariai. Dr. Roberto Palarino perskaitė Bloko kreipimosi į vyriausybę tekstą. Apie tolimesnį veikimą bus paskelbta spaudoj.

Vokietijos Prezidentas-Demokratas prof. Heuss

...pavasaris eina kalnais ir slėniais. pavasario saulėj atgyja gamta. Ir žmogus pavasarį tarsi jaunėja, lengvėja pavasarį vargo našta...

NACIŲ PERSEKIOTAS HEUSS TAPO VOKIETIJOS PREZIDENTU

Bonn mieste susirinkęs vakarų Vokietijos parlamentas 12. 9. 49 išrinko šalies prezidentu Laisvųjų Demokratų Partijos vadą, prof. Theodor Heuss, 65 m. amžiaus.

Jis išrinktas dešiniųjų partijų atstovų koalicijos 416 balsų. Socialistų Partijos pirm. Dr. Karl Schumacher gavo 312 balsų.

Ministerių kabineto pirmininku išrinktas Krikščionių Demokratų Partijos pirmininkas Dr. Konrad Adenauer.

Naujasis Vokietijos prezidentas buvo redaktorius „Hilfe'', „Marz'', „Neckar'' ir kitų laikraščių ir žurnalų ir aukštosios politikos mokyklos rektorius Berlyne. Yra parašęs keletą politinių veikalų, kurių daugelį hitlerinė Goebelso žvalgyba sudegino aikštėje, jų tarpe liberalų vado Fridricho Neumanno biografiją, „Hitlerio Kelią'', ir kt. Neuss kūrinius.

— ATEIVIO DIENA Argentinoje, vyriausybės potvarkiu, bus minima kasmet rugsėjo 4 dieną. Mat rugsėjo 4, 1812 šios šalies vyriausybė pirmą kartą ėmėsi priemonių patraukti šion šalin ateivius, kurie atvykę aukoja savo jėgas bendrai šalies pažangai.

HITLERIO SVASTIKA TEKO „TITLERIUI''

Maskvos „Pravda'' suteikė naują vardą Jugoslavijos premjerui, maršalui Titui. Titą vadina „Titleriu''. Karikatūroje atvaizduotas skarmaluotas Hitlerio skeletas, perduodantis svastiką riebiam mėsininkui Titui, su užrašu: „Titleriui — nuo Hitlerio''.

„Izvestija'' piešia Titą, skęstantį doleriuose ir šaukiantį „Provokacijos, teroras, žudynės, melai!''

Savu laiku virš Maskvos skraidė maršalas Vorošilovas, demonstruodamas svastikos ženklą, išpieštą ant jam nacių dovanoto lėktuvo. Stalino draugystė su Hitleriu tęsėsi tol, kol Hitleris neužpuolė iš pasalų. (Po užpuolimo Maskva skelbė, kad ji nebūt puolus nacių, bet būtų amžinai draugavus su jais).

Panaši istorija ir su Maskvos išpera Tito: Garbino, garbino jį Maskvos ponai, kol jis jiems tarnavo, bet kaip tik Titas pasipriešino dėl Jugoslavijos išnaudojimo rusų naudai, Maskva jį perkrikštino į „Titlerį'' ir aiškina, kad jis buvo ir yra pats blogiausias žmogus pasaulyje.

Tai tokia istorija su Stalino pasirenkamais draugais. Kol klauso, tai būna ponas draugas maršalas Tito, o kaip tik pradeda šiauštis, tai jau „Titleris''.

VISI GYVENTOJAI PRIVALO SKIEPINTIS

Argentinos vyriausybės parėdymu, visi šalies gyventojai privalo skiepintis, kad išvengti škarlatinos, raupų ir kitų ligų plitimo. Skiepinimas nemokamas visose ligoninėse ir sveikatos punktuose.

Nuo spalių 1, 1949 niekas negalės įeiti į kiną, neturėdamas skiepinimo pažymėjimo. Taipgi negalės dirbti žmonių susispietimo vietose, kas nebus įsiskiepijęs.

AMERIKOS PASKOLA IZRAELIO VALSTYBEI

Haifos ir kitų Izraelio valstybės uostų patobulinimui, JAV Eksporto ir Importo Bankas paskolino naujajai žydų valstybei 2.350.000 dolerių.

— NEW JERSEY valstybės miestelyje Camden 6. 9. 49 tūlas Haward Unruh, 22 m. amžiaus, nužudė 13 žmonių savo rajone. Po 33 šūvių, vieną paleido sau. Gydytojai išėmė šovinį ir tiria baisaus žmogžudžio proto stovį. Jis yra pereitojo karo karys. Jo brolis tvirtina, kad Howard sukvailiojęs kare.

— BELGIJA 9. 9. 49 suteikė paskolą Anglijai 28 milijonų dolerių sumoje.

TITO GAVO 20.000.000 DOLERIŲ PASKOLOS

JAV Eksporto ir Importo Bankas suteikė 20 milijonų dolerių paskolą Jugoslavijai. Dvylika milijonų jau įteikta, Jugoslavijos kasyklų industrijos plėtimui, o 8 milijonai bus įteikti pirm birželio 30, 1950.

— ARGENTINOS respublikos prezidento žmona, ponia Maria Eva Duarte de Perón, Ekuadoro gyventojams, nukentėjusiems nuo žemės drebėjimo, pasiuntė trijų milijonų vertės pašalpos iš savo varo fondo.

Argentinos Spauda Palanki Lietuvai

LIEJASI BROLIŲ KRAUJAS BOLIVIJOJE

Pietų Amerikos respublika Bolivija randasi tarpe Argentinos, Čilės, Peru, Brazilijor ir Paragvajaus. Arti mėnesio laiko Bolivijoje vyksta pilietinis karas. Sukilėliai nacionalistai, vadovaujami aukštų karininkų užėmė kelis miestus ir pasiuntė respublikos prezidentui Urriolagoitia ultimatumą pasiduoti. Įvyko kovos visoj šaly. Nuo šiaurinės Riberalta, esančios prie Brazilijos iki pietuose, Argentinos pasienyje, esančių Tarija ir Yacuiba ir nuo Peru pasienyje esančio ežero Titicaca iki Paragvajaus bei Brazilijos Čako miškų. Centraliniai Bolivijos miestai Cochabamba, Santa Cruz, sostinė Sucre, Potosi ir kiti ėjo iš rankų į rankas.

Nacionalistai — sukilėliai per jų kontroliuojamas radio stotis skelbė, kad jeigu vyriausybininkai juos nugalės, tai bus nužudyti belaisviai ir įkaitais paimti prezidento giminaičiai. Sukilėliams pralaimint, nusižudė keletas aukštų karininkų, jų tarpe pora generolų.

Dėl Bolivijos vyriausybės mesto kaltinimo Argentinai, būk sukilėliai vartoja ginklus su Argentinos ženklais, Argentinos ambasadorius Oscar Hasperue Becerra paaiškino, kad Argentina labai mažai ginklų eksportuoja ir sukilėliams jų nepardavė.

ČEKOSLOVAKAI SUSILAIKĖ ŽUDYT SUKILĖLIUS

Pereitą gegužės mėnesį bolševikų kontroliuojamoj čekoslovakijoj tapo suimti šeši asmenys, organizavę sukilimą prieš valdžią. Tada buvo paskelbta, kad jie nuspręsta žudyti. Bet dabar Pragos radio skelbia, būk jie dar tebelaikomi kalėjime ir gali išsigelbėti, jeigu paduos malonės prašymus.

Nors Maskva savo išperą Tito vadina „Titleriu'', bet, titijados bijodama, nuo kai kurių žygių dėl viso ko, susilaiko...

SULAIKYMAI IR PALIUOSAVIMAI BULGARIJOJE

United Press praneša, kad 893 Graikijos partizanai, dangelis sužeistame stovyje, iš Graikijos atbėgo Bulgarijon. Bulgarijos vyriausybė juos uždarė į dabokles, kol bus išaiškinti.

Rugsėjo 9 Bulgarijos vyriausybė paliuosavo 1.686 politinius kalinius.

KOLOMBIJOS PARLAMENTE BUVO TIKRAS KARAS

Kolombijos respublikos prezidentas, Dr. Mariano Ospina Pérez, panaudojo veto teisę prieš įstatymo projektą, kuriuo norėta pagreitinti prezidento rinkimai: Vieton 5. 6. 50, buvo pasiūlyta vykinti rinkimus šių metų lapkričio 27 d.

Atstovų ginčai 8. 9. 49 nuo žodžių perėjo link revolverių. „Suskambėjo'' virš 50 šūvių. Vietoje krito negyvas liberalų atstovas, Dr. Gustavo Jiménez, 34 m. amžiaus advokatas, o jo bloko nariai Jorge Soto de Corral, buvusis u. r. ministeris ir Luis Bustamente — sunkiai sužeisti. Taipgi sužeisti konservatorių atstovai Amadeo Rodroguez ir Ricardo Silva.

Iš 132 narių Bogotos parlamente pasiliko tik 68 libarelai ir jie vienbalsiai atmetė prezidento veto.

KUOMET NUKRIS SKARMALAI, BUS ROJUS

Maskvoje 3. 9. 49 išėjo iš spaudos vienuoliktas tomas „Stalino Biblijos''. Šiame tome viso pasaulio darbininkai raginami aukotis Sovietų Sąjungoje viešpataujančiam žemės rojuj. Tikrumoje, dar ten ne pilnas rojus, kadangi darbininkai, kol kas, dar šiokiais tokiais skarmalais prisidengę. Lėbaujanti ir kaimynines tautas plėšianti Stalino diktatūra žada darbininkams suteikti pilną rojų.

UŽDARYTA KOMUNISTINĖS LEIDYKLOS IR KNYGYNAI

Buenos Aires miesto valdybos ir policijos parėdymu pereitą savaitę tapo uždaryta dvi komunistinės pakraipos knygas leidžiusios leidyklos: Lautero, J. E. Uriburu 1225 ir Anteo, Córdoba 1886. Taipgi uždarytas knygynas „Córdoba'', gatvėje Córdoba 1888 ir svetimomis kalbomis platinusi knygas agentūra „Rioplatense'', Alsina 1941.

KORDOBOS POLICIJA SUĖMĖ 10 KOMUNISTŲ

Kordobos provincijos miestelyje Cosquin policija, padariusi kratas, suėmė 10 asmenų, pas kuriuos rasta komunistinės literatūros, neva taikos propagandos leidinių.

— ARGENTINOS laivynan leitenanto laipsniu pastojo Vito Dumas, kuris su savo mažyčiu laiveliu pats vienas du kart plaukiojo „po septynias pasaulio jūras''.

OXIGENOTERAPIJOS KONKURSAS GYDYTOJAMS

Argentinos Medicinos Mokslų Sąjunga prašo paskelbti „A. L. Balso'' skiltyse, kad toji sąjunga skelbia mokslo darbų konkursą Oxigenoterapijos tema. Vyriausia premija $ 10.000. Minėtoji sąjunga apmoka iki šešių piešinių ir padengia smulkesnes autorių išlaidas. Mokslo darbai turi būt parašyti ispanų kalba, mašinėle ir dvejuose egzemplioriuose. Iki balandžia 30, 1950 turi tilpti bile kuriame Argentinos žurnale. Po balandžio 30, 1950 mokslininkų komisija per 100 dienų issprendžia ir išmoka premijas. Smulkmeniškas sąlygas dalyvavimui konkurse suteikia: Asociación de Medicina y Ciencias Afines, Campichuelo 50 ir Centro de Oxigeno Medical, Pasteur 50, Buenos Aires.

— ARGENTINOS liaudies švietėjo, mokslininko ir diplomato, Domingo Faustino Sarmiento 61 meto mirties sukaktis visoj šaly tapo iškilmingai paminėta 11. 9. 49 ir kt. dienomis.

MINĖJO ANTROJO KARO DEŠIMTMETĮ

Kaip žinoma, antrasis pasaulinis karas prasidėjo rugsėjo 1, 1939, kada naciai susitarę su bolševikais, bendromis jėgomis puolė Lenkiją.

Lenkų kolonija Argentinoje to užpuolimo dešimtmečio sukaktį minėjo 4. 9. 49 pamaldomis ir susirinkimu, kuriame kalbėjo Dr. Miroslaw Arciszewski, lenkų valdžios tremtyje atstovas, lenkų organizacijų sąryšio Argentinoje pirmininkas J. Zapadka ir kt.

Visa Argentinos spauda taipgi prisiminė gėdingą, bendrą nacių ir bolševikų žygį.

— MEKSIKOJE 6. 9. 49 mirė garsus dailininkas, Clemente Orozco, kuris sykiu su Diego Rivera ir Alfaro Siquieiros buvo tos šalies meno garbė.

— BRAZILIJOS nepriklausomybės 127 metų sukaktį 7. 9. 49 palankiai minėjo visos Amerikos spauda. Apie 40.000 lietuvių pasirinkò Braziliją savo naująja tėvyne.

— VENEZUELOS vyriausybė vedė laikraštininkų sąjungos na... apsigyvenimui penkių aukštų, 32 ... tų namą, Caracas mieste.

— VOKIETIJOJE JAV karo ... timuose dalyvauja visų rūšių gink... viso 110.000 kariuomenės.

— LONDONE 10. 8. 49 tapo ... kartas John Haigh, nužudžiusis 9 ... nes, kad pagerti jų kraujo.

šai ras, kia- ro- iš- šais Ko- dmo tasi- šais nato

„LA PRENSA'' PAŽYMĖJO 8-TOS RUGSĖJO MINĖJIMĄ

Pereitame „A. L. Balso'' numeryje buvo rašyta, kad komp. Vytautas Kerbelis užbaigė komponuoti Lietuvos Liaudies Dainų Albumą „Mažajam Pianistui'' ir kad Aštuntąją Rugsėjo minint, 11. 9. 49 jis dalį savo kūrinių skambins iš Radio Mitre.

Didžiulis Buenos Aires dienraštis „La Prensa'' tą dieną paskelbė visą minėjimo programą, tokiu antgalviu: Será Celebrado Hoy El Día de Lituania.

Ant rytojaus „La Prensa'' aprašė patį minėjimą.

Mums lietuviams labai malonu, kada didieji vietos dienraščiai su pagarba mini mūsų tautai brangių dienų minėjimą.

— ARGENTINA 9. 8. 49 pasirašė prekybos sutartį su Norvegija. Už Norvegijos metalus ir popierį, Argentina duos javų, vilnų, džiovintų vaisių, sūrių, glicerinos, kebračo ekstraktų ir t. t. už 80 milijonų kronų.

SVARBUS PASITARIMAS DOLERIO REIKALU

Jungtinių Amerikos Valstybių sostinėje, Vašingtone, 7. 9. 49 susitiko JAV, Anglijos ir Kanados pirmaeiliai valstybių vyrai svarbiam pasitarimui. Anglijos darbiečių vyriausybės u. r. ministeris, Ernest Bevin pareiškė, kad jeigu didžiausios demokratijos šalis, Amerika, nori kad pasaulyje viešpatautų demokratija, tat ji privalanti paleisti daugiau dolerių apyvarton ir juo tampriau bendradarbiauti ekonominėj srity su visu demokratiniu pasauliu. Tą mintį palaikė Anglijos pinigyno ministeris Stafford Cripps ir Kanados u. r. bei finansų ministeriai.

JAV finansų ministeris John Snyder ir u. r. min. Dean Acheson tvirtina, kad padėtis nėra tokia katastrofinga ir JAV kongresas bus priešingas naujų didelių paskolų teikimui, senų neatgavus.

ARGENTINOS IR JAV PASITARI-

STAMATI. PU

En nuestros aviones hallará que tiende sus alas potente AMERICA, AFRICA

— SCANDINAV AIRLI

Avda. Roque Sáenz Peña 7

Para informes y pasajes: en nu de viaj

Rugsėjo-Setiembre 24 d., 1949, 21 val. Liet. Klūbe, Avd... Buenos Aires

IR APLINKINIŲ MIESTŲ LIETUVIAI DALYVAUJA BENDROSE PAVASARIO SUTIKIMO IŠKILMĖSE. ĮVAIRUMAI, GROS STIPR... KVIEČIAME — RENGĖJAI.

ARGENTINOS LIETUVIŲ
BALSAS

Prenumerata metams: Argentinoj ir visoj Pietų Amerikoj 10 Argent. pesų (½ m. $ 6). Europon ir Šiaurės Amerikon 3 doleriai metams.
Raštus, pinigus adresuoti sekančiai:
ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS
CASILLA DE CORREO 303, Bs. As.
Redakcija ir Administracija
Avenida Boedo 737. Tel. 45-4444

TEISIAMAS NE MARKSAS, O KOMUNISTAI

Tokiu antgalviu „Naujienų" apžvalgoje 27. 5. 49 tilpo straipsnis, kuriame patiekiami argumentai verti dėmesio:

Vienuolikos komunistų byloje, kuri buvo svarstoma New Yorko teisme, vienas kaltinamųjų, „Daily Worker" redaktorius John Gates, ilgai pasakojo apie savo gyvenimą: kaip jisai virto komunistu po to, kai jo tėvas pražudė savo turtą 1929 metų biržos krache, kaip jisai skaitė Bernard Shaw knygą apie socializmą, Markso ir Engelso „Komunistų Manifestą" ir Markso „Kapitalą". Liūdininkas pasigyrė parašęs „Kapitalo" turinio santrauką ir pasisiūlė perskaityti ją teismui. Bet teisėjas jį atmetė, pareikšdamas:

„Ginčijamas klausimas čia yra ne tas, ar Marksas buvo teisus, ar klaidingas, bet — ar šitie teisiamieji darė sąmokslą, kaip jiems primetama, ir ar darė tai sąmoningai. Jie sakosi neturėję galvoje minties apie jėgos vartojimą ir smurtą ir kad visi jų darbai buvę nekalti. Ar ne taip?"

Komunistų spauda visą laiką rėkia, kad valdžia, patraukusi teismo atsakomybėn jų vadus, norinti nuteisti „marksizmą". Bet iš tikrųjų „marksizmą" kiša į bylos svarstymą patys komunistai (kurie apie Markso mokslą išmano ne daugiau, kaip degloji apie astronomiją!), o teisėjas stengiasi juos nuo to sulaikyti, primindamas jiems, kad jie yra kaltinami darę sąmokslą prieš valdžią. Kokiomis teorijomis jie stengiasi paremti arba pridengti savo priešvalstybinę veiklą, tai nėra esminis klausimas.

Juk ir krikščionybės mokslu galima „paremti" smurto darbus. Ar Biblija nepasakoja, kaip Jėzus išvartė pirklių stalus Jeruzolimo šventyklos kieme ir išvaikė perkančius ir parduodančius? Ar toje pačioje Biblijoje nepasakojama, kaip Jėzus kurstė minias prieš mokytus, kurie „ryja naślių skatikus" (Morkus 12, 40), ir prieš turtinguosius (Lukas 6, 24) ir kaip jisai skelbė nesutikimą ir pilietinį karą? Štai, pav. evangelistas Lukas taip paduoda vieną Jėzaus kalbą:

„Ar jūs manote, kad aš atėjau duoti ramybės žemei? Ne, sakau jums, greičiau nesandoros. Nes nuo šio laiko penki gyvenantieji vienuose namuose bus pasidalinę: trys stos prieš du ir du prieš tris, tėvas prieš sūnų ir sūnus prieš savo tėvą, motina prieš dukterį ir duktė prieš motiną, anyta prieš savo marčią ir marti prieš savo anytą" (12, 51-53).

Jeigu kas nors, organizuodamas smurto perversmą valstybėje, naudotų savo tikslui šitokias ištraukas iš Šventraščio, o paskui, patrauktas tieson, imtų teisintis, cituodamas kitas vietas iš tos pačios knygos, kur kalbama apie artimo meilę, apie nesipriešinimą piktam ir paklusnumą valdžiai, — tai ar teismas turėtų nagrinėti Biblija? Ar tai būtų krikščionybės ir Šv. Rašto byla?

TEGYVUOJA IR ŠALIN!

Norvegų darbininkų laikraštis „Telemark Arbeiterbladt" atpasakojo Norvegijos Kompartijos 30 metų istorinius zigzagus. Štai toji „linija":

1919 TEGYVUOJA mūsų didieji vadai Leninas, Trockis, Hoeglundas ir Kilkomas. Šalin socialdemokratus!
1925 TEGYVUOJA Stalinas, Zinovjevas ir Bucharinas! Šalin kapitalistų tarną Hoeglundą! Vieningas frontas su socialdemokratais!
1935 TEGYVUOJA mūsų didysis vadas Stalinas ir Nilsas Flygas! Mirtis išdavikams Zinovjevui, Bucharinui ir Karlui Kilbomui! Mirtis Hitleriui.
1939 TEGYVUOJA mūsų didysis vadas Stalinas! Šalin išdaviką Nilsą Flygą! Mes sveikiname Sovietų Sąjungos ir Vokietijos draugystę! Smerkiame anglų ir amerikiečių imperialistus!
1940 TEGYVUOJA laisvės kovotojas Stalinas! Tegyvuoja draugystė su Hitleriu. Šalin Vakarų valstybes ir socialdemokratus! Taika su Vokietija.
1941 TEGYVUOJA mūsų didysis kariuomenės vadas Stalinas! Mes sveikiname tikrą draugystę tarp Sovietų Sąjungos ir Vakarų. Šalin Vokietija!
1945 TEGYVUOJA nugalėtojai Stalinas ir Titas! Vieningas frontas su socialdemokratais.
1946 TEGYVUOJA Stalinas, Titas ir Markos! Šalin Vakarų imperialistus su socialdemokratais!
1948 TEGYVUOJA Stalinas ir Markos! Mirtis išdavikui Titui.
1949 Tegyvuoja Stalinas!
1950 Žmonės... gelbėkitės kas galite!

Baisią klaidą padarė Zigmas Aleksa, kad nenumirė pirm Stalino susitarimo su Hitleriu. Paabejojo ar gerai daro diktatorius ir, vieton laurų vainiko, tapo pasiųstas malkų skaldyti į tas pačias Sibiro Angaros pakrantes, kuriose jį laikė caro valdžia už teisybės ieškojimą pasaulyje.

Be ceremonijų jodanti darbininkų sprandais „neklaidingosios" Kompartijos viršininkai žino, kad jeigu nori būti prie ėdžių ir gauti ordinus, tai turi žinoti ir mokėti, kaip zigzagais kopinėti.

APIE SKURDO RIBAS

Buvęs Amerikiečių karo vyriausybės galva Vokietijoje, gen. Lucius D. Clay, įspėjo, kad Rusijos totalitarinė diktatūra neišsižadės savo svajonių pavergti dar daugiau tautų. Esą jeigu Kremliaus viešpačiai ir nusileis Berlyne ar „keturių didžiųjų" pasitarime, vistiek „komunizmas sieks pasaulio viešpatavimo".

Komentuodamos generolo Clay pareiškimą, „Naujienos" rašo:

„Tiksliau būtų sakyti ne komunizmas, bet Rusijos bolševizmas arba Rusijos totalitarinė diktatūra. Nes jokio komunizmo Rusijoje nėra. Ekonominė ir socialinė nelygybė bolševikų valdomam krašte yra didesnė, negu kapitalistiniuose kraštuose.

Bolševikai pirmiau, tiesa, skelbė komunizmą ir bandė jį įgyvendinti praktikoje, bet neilgai. Jau Leninas buvo priverstas nuo to „eksperimento" atsisakyti, kai visa pramonė Rusijoje sustojo ir kraštą ištiko pasibaisėtinas badas (1921-22 metais). Tada bolševikai komunistiškas idėjas metė į šalį ir ėmė rūpintis tiktai tuo, kad išsilaikytų valdžioje.

Šiuo tikslu jie panaikino žmonių politines ir pilietines teises, uždraudė visas nepritariančias valdžiai partijas, uždarė jų organizacijas ir spaudą, ištrėmė į užsienį arba suareštavo ir nužudė jų vadus ir įsteigė pasibaisėtiną politinės policijos aparatą šnipinėti ir gaudyti valdžios priešus bei „neištikimus" žmones. Šita politinė žvalgyba, įsteigta neva kovai su kontr-revoliucija, veikdama po įvairiais vardais (Čeka, GPU, NKVD, MVD, MGB), vartoja kruviną terorą despotiškai bolševikų valdžiai palaikyti.

Jeigu žvalgyba būtų panaikinta ir teroras liautųsi veikęs, tai bolševikų valdžia būtų ūmu laiku nušluota, nes žmonės jos nepakenčia, ką aiškiai parodo tas faktas, kad iš sovietų valdžios tarnybos ir iš Rusijos bėga kas tik gali pasprukti!

Štai iš ko vyriausiai ir kyla tas bolševikų troškimas įgyti pasaulio viešpatavimą. Jeigu bolševikai valdytų visą pasaulį, tai jiems nebereikėtų laikyti Geležinės Uždangos aplink savo sienas: žvalgybos persekiojamiems ir terirozuojamiems žmonėms nebebūtų kur bėgti.

Kita priežastis, kodėl Stalinas ir kiti Kremliaus gengsteriai trokšta valdyti pasaulį, yra ta, kad jų ekonominė sistema neišlaiko kompetencijos su laisvų šalių ūkiu. Net ir per Geležinę Uždangą pasiekia Rusijos gyventojus žinios, kad vakarinėse šalyse žmonės gyvena kur kas geriau, negu jie. Rusijoje dėl to auga nerimas ir nepasitenkinimas. Tam būtų padaryta galas, jeigu Stalinas galėtų išplėsti savo skurdo karalystę visur".

NORVEGIJOS DARBININKAI APIE GYVENIMO LYGĮ

Buenos Aires dienraštis „Democracia" 15. 6. 49 patalpino „World News" telegramą iš Norvegijos sostinės Oslo, kurioje praneša, ką tos šalies darbininkų atstovai patyrė apie rojaus ponų pragariškai pavergtų darbininkų gyvenimą.

Norvegijos Darbininkų Federacijos atstovai grįžo iš Sovietų Rusijos ir paskelbė platų pranešimą apie darbo klasės padėtį Sovietuose. „Teko mums labai nusivilti tose svajonėse, kokias turėjome apie darbininkų padėtį Rusijoje", — sako pranešimas. Jeigu Norvegijos darbininko gyvenimo lygį imsime 100 pavyzdžiu, tai Rusijos darbininko gyvenimo lygis nesiekia nei 60. Rusijos darbininkas beveik niekuomet negauna mėsos. Minta skurdžiai. Vaikščioja skarmalais kūną prisidengęs ir pusbasis.

Nors Norvegija karo metu tapo apiplėšta nacių, bet vėl greit atsigavo. Norvegijos darbininkų žmonoms nereikia eiti fabrikan dirbti, nes vienas vyras iš savo darbo lengvai išlaiko šeimyną. O Rusijos darbininkų žmonos, vaikų motinos dirba sunkiausius darbus prie kelių tiesimo, gatvių grendimo, neša plytas ir maišo molį prie namų statybos ir sunkiausius darbus dirba fabrikuose. O maitinasi tik bulvėmis, košė ir duona.

Rusijos darbininkui policija draudžia streikuoti, grasindama mirties bausme už bandymą pasipriešinti ponams darbdaviams. Profsąjungos yra valdžios priemonės darbininkus kontroliuoti. Jokių lėšų streikų fondui ir būti negali, dėl to visus profsąjungų narių mokesčius pasiima valdžia. Darbininkas yra suponėjusių komisarų vergas.

— „IŠEIVIŲ DRAUGAS" praneša, kad 25. 7. 49 Škotijoje mirė Kazimieras Ušinskas, 68 m. amžiaus. Anglijoje liko dvi dukros ir sūnus.

— „DRAUGAS" rašo, kad 6. 7. 49 Newark, N. J., JAV mirė Barbora Vaškevičienė, sulaukusi 90 m. amžiaus. Liko du sūnūs ir dvi ištekėjusios dukterys.

Pasaulio Lietuviai

AMERIKOS VAGONAIS TREMIA LIETUVIUS SIBIRAN

Lietuvos valstiečius rusai tremia Sibiran be atodairos. Apie paskutinį rusų užpuolimą ant Dzūkijos, gavome tokių smulkmenų:

Šį kartą daugiausia palietė Dzūkiją: Alytaus, Seirijų, Leipalingio, Varėnos ir kitus rajonus. Šie išvežimai savo žiaurumu pranešė iki šiol visus buvusius. Provokacijos, brutalumas, melas prašoko viską, kas iki šiol buvo girdėta ir regėta.

Šį kartą lietuvius vežė amerikoniškais keturių ašių prekiniais vagonais. Į tuos traukinius, kurie stovėjo geležinkelių stotyse, nekaltus žmones transportavo amerikoniškais sunkvežimiais ir džipais.

Lietuvos žmonės buvo vežami tyčia amerikoniškais sunkvežimiais ir amerikoniškais vagonais, kad Lietuvos gyventojai įsitikintų, jog Amerikai visai nerūpi Lietuvos likimas ir jos žmonių kančios.

Lietuvoje žmonės šventai yra įsitikinę, kad Amerika padėsianti kovojančiai Lietuvai iš savo žemės okupantus išvyti.

Todėl propagandos sumetimais rusai surankiojo karo metu iš USA gautus vagonus ir sunkvežimius ir tyčia juos į Lietuvą atgabeno, kad jais vežtų Lietuvos žmones į Sibirą.

Visokie samdyti išsigimėliai — agentai tyčiote tyčiojosi iš vežamų į Sibirą žmonių. — Štai, žiūrėkite, kaip Amerika jumis rūpinasi, — jų vagonais jūs gabenami į Sibirą!

Šis pasityčiojimas buvo daromas tylom, ne viešai, kad dar tą įspūdį labiau sutirštintų.

SVIRNAS, TVARTAS, KIAULĖS IR GIMNAZISTAI

Mūsų bendradarbis J. J. patiekia okupuotos Lietuvos „kazionos" spaudos kronikas:

„Piniavos valsčiaus kolektyvinio ūkio „Pirmyn" valstiečiai pastatė 180 tonų talpos svirną..."

„Medemodės tarybinio ūkio kolektyvo nariai šią vasarą atstatys gyvulių tvartą, kiaulidę..."

„Šešupės" žemės ūkio artelės kiaulininkystės farmoje dabar yra 45 kiaulės, iš jų 12 motininių..."

Kitose korespondencijose kalbama apie gimnazistų veiklą: vienur jie rengiasi suvaidinti vieno rusų autoriaus veikalą, kitur jų paminėtas kitas rusų autorius"...

Ta proga J. J. sako:

„Tie korespondentai, besidairydami po „Tarybų" Lietuvą, atrodo, labai mažai temato: vienur naują svirną, kitur porą kiaulių... Kas yra: ar jie yra akli, ar Lietuvoje dabar nieko geresnio matymui nėra?..."

— INŽ. A. MAČIŪNAS išrinktas Am. Liet. Inž. ir Architektų Draugijos pirmininku, o jo padėjėju — inž. J. C. Baltus, sekr. inž. J. Krulikas ir archit. St. Kuodaitis. Rev. Komisijon išrinkti inžinieriai: Edv. Staknys, Jurgis Dirginčius ir Vytautas Žukas. Draugijos adresas: 95-09 Woodhaven Court, Ozone Park 16, N. Y., USA.

— LIETUVIS William A. Balswick tapo pakeltas į policijos kapitono laipsnį Čikagoje. Jo pagerbimo bankete dalyvavo polic. virš. J. Pendergast, teisėjas J. T. Zuris, Lietuvos konsulas Dr. P. Daužvardis ir kt.

— INŽ. DR. JURGIS GIMBUTAS su savo žmona fil. dr. Marija Alseikaite, atvykęs iš Vokietijos, apsigyveno Bostone.

— ADV. L. ŠMULKŠTYS su šeima iš Vokietijos atvyko Čikagon.

— PETRAS BALEIŠIS įsigijo medicinos daktaro laipsnį Vokietijoje.

NE SKALDYTI, BET ĮSIJUNGT VAŽIUOJAME...

Plaukdami iš Vokietijos į JAV, laivu „Eltinge" 14. 6. 49 lietuviai tremtiniai išleido vienkartinį leidinį, „Eltingo žinios".

To laivo 148 lietuvių grupėje buvo: vienas medicinos gydytojas, vienas veterijarijos gydytojas, dvi dantų gydytojos, du teisininkai, vienas kunigas, vienas statybos inžinierius, 7 mokytojai, vienas agronomas, trys karininkai, septyni buvę valdininkai, vienas miškininkas, 15 studentų, 22 ūkininkai, 12 amatininkų ir kiti įvairių profesijų.

Praradę materialius turtus, tremtiniai savo leidiny štai ką žadėjo nuvežti Amerikos lietuviams:

„Nuvežkime broliams Amerikos lietuviams širdį gerą, meilę brolišką, gilų jų siekių supratimą. Ne griauti, bet tęsti jų pradėto darbo žygio nuvažiuokime. Dirbkime, krutėkime dėl Lietuvos. Tai bus ta didžioji dovana, kurios jie iš mūsų tikrai užsipelnė."

Tą laikraštį „Naujienoms" perdavė sykiu atvykęs teisininkas Šmulkštys, žinomas valstiečių liaudininkų veikėjas.

Labai malonu, kad ir naujokai suprato, kad jie tos pačios Lietuvos Motinos vaikai, kaip ir visi išeiviai. Jungdamiesi, o ne skaldydami, jie pasitarnaus lietuvybės gaivinimui, kaip kad pasitarnavo pirmieji Lietuvos išeiviai. Tai kultūringiausias ir logiškiausias nuosprendis.

LIETUVOS „KŪLOKAI" PAVERSTI „KOLŪKIEČIAIS"

Carų gadynėje valdžia trėmė lietuvius į „Čiornas Padinas", o Lietuvos valstiečių žemes dovanodavo Stolypinams ir kitiems carberniams. Lietuviai buvo paversti baudžiauninkais.

Aleksandras II, jausdamas pavojų savo sostui, panaikino baudžiavą. Dabartiniai okupantai atnaujino baudžiavą su visomis jos žiaurybėmis. Valstiečių žemes atidavė okupantų kuriamiems valdiškiems dvarams, vadinamiems kolchozais. O valstiečius pavertė baudžiauninkais arba stačiai pulkais Sibiran tremia.

Kolchozus okupantai vadina „kolūkiais", o į juos suvarytus baudžiauninkus vadina „kolūkiečiais".

Pirmiau juos vadino „kūlokais", o dabar „kolūkiečiais"...

Bet vienas „kūlokas" daugiau kiaulių išaugindavo negu visas „kolchozas". Ir darbininkas pas „kūloką" buvo sotesnis ir laisvesnis.

ARTISTAS PILKA SUKŪRĖ TEATRĄ

Lietuvos Valstybės Dramos artistas Stasys Pilka jaunystėje vaidino Petrograde. Su trupe „Dzimdzi-Drimdzi" lankėsi JAV prieš antrąjį pasaulinį karą. Iš tremties nuvykęs Čikagon sukūrė Lietuvių Teatrą, kuris jau repetuoja šiuos veikalus: Vinco Krėvės Žentą, Kazio Binkio Atžalyną ir Santvaro Kaimynus. Taipgi vaidins naujai rašomą veikalą Vincas Kudirka.

Režisieriaus vardas ir veikalų pavadinimai garantuoja pasisekimą.

— „NAUJIENOS" 9. 4. 49 skelbia ištraukas iš Kazio Šileikio laiško, kur tvirtinama, kad visi komunistų dienraščio „Vilnies" redaktoriaus, Leono Prūseikos-Vabalo giminės iš Lietuvos ištremti Sibiran. Jo tikra sesuo, Konstancija Vabalaitė-Gavėnienė, nuo rusų yra pabėgusi Vokietijon.

vasario, kovo mėnesių.

Kalendorius 1950 metams jau spaudoje

TAI BUS NEPAPRASTAS METRAŠTIS, VIRŠ 100 PUSLAPIŲ. — ORGANIZACIJOS PRIDUOKITE SAVO VEIKLOS APRAŠYMUS. — VERSLININKAI, DABAR PAT PRIDUOKITE SKELBIMUS, KAIP VISUOMET. — BENDRADARBIAI, ĮGALIOTINIAI, PRENUMERATORIAI, FOTOGRAFAI — PRISIDĖKITE PRIE „A. L. BALSO" METRAŠČIO - KALENDORIAUS PAĮVAIRINIMO IR PAGRĄŽINIMO!

VYKUSIAI PAJUOKIA OKUPANTŲ BATLAIŽIUS

Ilgametis „Naujienų" bendradarbis, Vyt. Kastytis, analizuoja okupantų spaudos „perlus", skelbiamus okupuotoje Lietuvoje ir užsienių lietuvių kolonijose okupantų agentų leidžiamoje spaudoje.

Kadangi okupantai stengiasi juodą dalyką perstatyti baltu, tai Vyt. Kastytis, apsistodamas prie „Visuomeninės gyvilininkystės", daro tokias pastabas:

„Visuomeninės gyvulininkystės ūkiuose įvykdyta tikrai nuostabi revoliucija: drg. Misiūnienė mostelėjo savo stebuklinga ranka ir kiaulės Stalino garbei veda 22 paršelius — nei daugiau, nei mažiau — lygiai 22... Stebėtinas sovietų išradingumas. Nemažesnės nuostabos verta ir toji „stebukladarė" drg. Misiūnienė — kiaulių augintojos etate... Drg. Emilija Naudžiūnienė, sužavėta drg. Misiūnienės „laimėjimais", pasiryžo iš kiekvienos karvės primelžti po 3.000—3.500 litrų pieno — tuo gi net padarydama oficialų įsipareigojimą. Vienok čia trūksta karvės balso.

Taip dalykams vykstant nenustebsime, jeigu kuris nors iš anapus Volgos atvykęs TSRS nusipelnęs artistas sudarė karvių ir kiaulių misrų chorą ir jau moko „Daną apie Staliną", o vištų oktetas pasirodė Vilniaus radiofone, padainuodamas — „Širaka strana maja radnaja..."

„SU ŠLUOTA IR MAZGOTE ŽENGIU Į ŠVIESIĄ ATEITĮ"

Vienas medicinos gydytojas, iš tremties atvykęs į Waukegan, Ill., JAV, „Naujienose" 26. 6. 49 rašo:

„Su šluota ir mazgote žengiu į šviesią ateitį"..

...Dabar jau man atrodo, aš bent laikinai esu pačią didžiausią krizę nugalėjęs, nes jau gavau darbą, o taipgi ir mano žmona. Žinoma, iš medicinos niekas neišeina, bent kolkas, nes tam reikalingas geras anglų kalbos mokėjimas. Šiuo tarpu beveik nėra galimybės išlaikyti egzaminus — beveik visus „papiauna". O kad ir išlaikytumei, tai neturėdamas pinigų savo kabineto neatidarysi: — sauso niekas neklauso — sako patarlė.

Taigi aš įstojau į vieną cheminį vaistų fabriką. Mano dabartinis darbas neturi nieko bendro su vaistais. Aš esu „janitor", — mūsiškai kalbant, šlavikas ir, žinoma, pats jauniausias.

Nieko sau karjera, nuo gydytojo iki šlaviko — ką pasakysi?

Taigi su šluota ir mazgote žengiu į šviesią ateitį...

Mano žmona dirba kalendorių rišykloje. Per abudu uždirbsime savaitei 65 dolerius. Šiaip taip sudursime galą su galu."

SKALDYMAS IR JUNGIMAS JAV LIETUVIŲ VISUOMENĖS

„VILNIS" džiaugiasi dėl JAV lietuvių visuomenėje vykstančių peštynių: Kanadoj tautininkai kariauja prieš J. Kardelio puikiai redaguojamą „Nepriklausomą Lietuvą"; Pralotas Balkūnas įsako katalikams pasitraukti iš BALF ir trečia, — iš Sandaros pasitraukę tautininkai su naujokais sukūrė atskirą organizaciją — Amerikos Lietuvių Tautinę Sąjungą. Apie jos įkūrimą skaitome „Vienybėje", kur pasakoma, kad ALTS susikūrė iš likviduotų organizacijų: ALM (Amerikos Lietuvių Misijos), LVS (Lietuvos Vadavimo Sąjungos) ir ALTC (Am. Liet. Tautin. Centro). Steigiamojo ALTS seimo metu, gegužės 21—22 dd., 1949 New Yorke naujai organizacijai aukų gauta 2.030 dolerių, o perėmus likviduotų organizacijų iždus, ALTS turi 5.000 dolerių savo kasoj. ALTS pirmininku išrinktas adv. Antanas Olis, o ALTS tarybon išrinkta 21 veikėjas. ALTS seimą raštu sveikino Lietuvos diplomatijos šefas, min. St. Lozoraitis ir kt. ALTS garbės pirm. išrinktas inž. P. J. Žiūrys.

LIETUVIŲ KOLONIJA PADIDĖJO 10.000 NARIŲ

JAV lietuvių kolonija padidėjo dešimčia tūkstančių narių per vieną metą, pradėjus vykinti naują inmigracijos įstatymą. Lietuviai sudaro 20% visų atgabentų DP skaičiaus.

— „DIRVA" praneša" kad Amerikos Lietuvių Tautinės Srovės seimas įvyko New Yorke bal. 30 ir geg. 1 d. d., 1949. Reorganizacinės kom. pirm. A. Olis, sekr. V. Rastenis, ižd. J. Bačūnas.

— ADOLFAS KUZAS, gimęs 1921 metais Dzūkijos ūkininko šeimoje, 2. 6. 49 gavo medicinos daktaro laipsnį Erlangeno universitete.

— DR. GEN. VL. NAGIUS-NAGEVIČIUS su žmona iš Austrijos atvyko į JAV ir apsistojo pas K. S. Karpius, Cleveland Ohio.

— „SANDARA" praneša, kad Cicero, Ill., JAV lietuvaitė, Jean Pavis išrinkta Lietuvos Vyčių organizacijos grožio karalaite.

— PROF. DR. J. MEŠKAUSKAS su šeima iš Vokietijos atvyko į JAV.

AMERIKON ATVYKĘ LIETUVIAI TREMTINIAI

Balandžio 5, 1949 laivu „Marine Flasher" iš Vokietijos į Bostono uostą atvyko šie lietuviai tremtiniai:

Arminas Albertas, Natalija, Alina, Nijolė. Bač[illegible] Vladas, Marija, Gidonė. Balsys [illegible]das, Albina, Liucijus. Čiapas S[illegible]ys, Alina, Henrikas. Dulieba Tele[illegible]as, Milda. Elsbergas Vytautas. Garkauskas Antanas, Elena. Gedspudaitė Genė. Grabauskas Antanas, Bernadeta, Dręsutis. Girnys Petras, Neda. Gumbinas Lionginas, Aleksandra, Marija. Indriulis Juozas. Ivanauskas Gediminas. Ivaška Povilas, Joana, Antanas, Teresė. Jankus Leonardas. Jucevičius Konstantinas, Elena, Danutė. Jurevičius Feliksas, Stanislava, Vilius. Kardinskas Domas. Kazinauskas Juozas. Kirlytė Marija. Kregždė Jokūbas, Danutė, Aldona. Latviūnas Stasys. Lazdauskas Vincas. Liepinas Alfonsas. Liškus Bronius. Lukaševičius Justas, Albina, Algimantas, Rimantas, Kęstutis. Lukoševičiūtė Valerija. Macijauskas Petras, Bronislava, Petras, Dalė. Mardosa Vladas. Mockus Titas, Jadvyga, Valerija, Jadvyga. Miliauskas Adomas. Narkrošytė Ramutė. Navonis Vacys, Kotryna, Elena. Norkus Marija. Patlabaitė Stasė. Petrauskas Juozas, Rozalija, Danutė, Aloyzas. Rasimavičius Petras. Savickas Kostas, Ona, Lucija, Zita, Izabelė, Česlovas, Kostas. Sembergas Adolfas, Veronika. Sirusas Jurgis, Elena, Saulius, Vitalius. Sirutis Steponas, Monika, Juozas, Regina. Songaila Marija, Lucija, Irena. Stoškus Juozas, Uršulė, Eugenija, Vytautas. Stungys Petras, Kostė, Petras. Švedas Jonas. Trapaitė Irena. Udrys Teodoras, Narimantas, Arūnas, Vincenta. Urbonas Petras. Urnežienė Gražina. Valikonis Juozas. Vensaitė Regina. Vilkaitis Jonas, Jadvyga. Vyšniauskas Petras, Elzbieta, Kostas. Židonis Mykolas, Genovaitė, Nijolė. Žygas Juozas.

KANADON ATVYKO LIETUVIAI TREMTINIAI.

Laivu „Eltinge" balandžio pabaigoj, 1949 atvyko:

Markevičius Albinas, Poškaitis Valentinas, Puras Jonas, Sabaliauskas Jeronimas, Seputis Stasys, Umbrasas Jonas, Valadka Aleksas, Plioplys Albinas, Tarinskienė Adelė, Tarinskaitė Danutė ir Regina, Liuberaitė Hilda, Dubininkas Elizejus, Genė ir Genovaitė, Liomonas Medardas, Elena ir Eduardas, Radzevičius Aleksandras, Kostė, Vytautas, Leonas, Stasys ir Algirdas, Taliūnas Vincas, Agota ir Vytautas, Baltutis Vytautas, [illegible]ginas Pranas, Girdauskas Vincas, Gustainis Vytautas, Juozokas Vytautas, Mickevičius Jonas, Pilipavičius Juozas, Žekas Jonas, Žutautas Bronius, Baksa Juozas, Ubavičius Albertas, Dirmantas Jonas, Gustys Pranas, Jonaitis Stanislovas, Juozaitis Pranas, Kairys Regimantas, Launikaitis Juozas, Pakštas Bronius, Paulionis Vincentas, Puodžiukas Julius, Puškorius Pranas, Zabarauskas Kipras, Sabaliauskaitė Bronislava, Paškevičius Albinas, Alina i rVytautas, Mackevičienė Karolina, Vikauskaitė Elena, Vikauskas Zigmas, Vaičienė Erika, Arija ir Sandra.

Laivu „Samaria" gegužės pradžioj, 1949 atvyko:

Hagedornas Emma, Leonas, Irena, Helmutas, Ingrida ir Ella, Mikalauskienė Stefanija, Mikalauskas Tomas, Stankaitienė Magdalena, Juozas, Gediminas ir Marija, Gimžauskienė Stasė, Riaukienė Juzefa, Riauka Gintautas ir Vytolis, Vieraitienė Uršulė, Vieraitytė Genovaitė, Viliušitė Irena, Višniauskaitė Donata, Balsys Vytautas, Balsytė Ona, Bartnikas Eugenija, Bartnikas Rimvydas, Fingerhut Alex ir Georg, Gaputis Pranas, Kontenis Juzefa, Feliksas ir Robertas, Leknickas Kazys, Skilandžiūnas Juozas, Staniulienė Sofija, Stanulis Tautvydas, Tamašauskas Simonas ir Elena, Ubavičius Albertas, Vyšniauskas Simas, Marijona, Regina, Radzina ir Janina, Volpert Gerhard ir Lola, Kymantas Otonas, Budinskaitė Aldona, Budrys Jonas, Jankus Jurgis, Maniuška Jonas, Sagevičius Alfonsas, Katkauskas Fortunatas, Plioplys Vaclovas, Vitas Vincas, Deskienė Irena ir Kristina, Stanionienė Mėta, Keršienė Antanina ir Violeta, Vaičeliūnienė Zinaida,Laimutė ir Elena, Graičiūnas Petras, Bronė ir Živilė, Švilpa Boleslovas, Miškinienė Antanina, Miškinis Saulius ir Juozas, Vičiauskaitė Marija, Kevličius Dimitri, Krivinskas Bronius, Marcinekas Leonardas, Polgrimas Petras, Tamašauskas Kazys, Cicėnas Edmundas, Juškauskas Antanas, Kazerekas Justinas, Šalkauskas Antanas, Agurkis Vitold, Mazionis Albertas, Seneras Stasys, Marija ir Stasys, Sulkevičius Emilija, Gedvila Jonas, Puniška Jonas, Aldona ir Rasa, Šarkienė Elena ir Stadeinikas Liudvikas.

Kalendorius 1950-tiems metams pasieks ne tik Argentinos lietuvių šeimų židinius, bet visų lietuviškų organizacijų centrus už Argentinos ribų ir visų lietuvių laikraščių redakcijas.

Visi kas kuo gali prašomi prisidėti prie juo turtingesnio metraščio-kalendoriaus išleidimo 1950-tiems metams!

„A. L. Balso" Administracija.

A. VYTENIS.

Europos Katilas Verda

Po vokiečių parlamento rinkimų, kuriuose Krikščionių Demokratų Partija pravedė 139 atstovus, social-demokratai 131, laisvieji demokratai 52, Vokiečių Partija 17, separatinė Bavarų Partija 17, komunistai 15, Centro — 10, ir kitos smulkesnės grupės 21, dabar eina pasitarimai dėl koalicinės vyriausybės sudarymo. Jau beveik aišku, kad taip vadinamoji — didžioji koalicija — krikščionių demokratų ir socialistų yra neįmanoma, nes yra per dideli vidaus ūkio politikoje nuomonių skirtumai. Krikščionys demokratai nesutinka ūkio ministerijos perleisti socialistams, o šie gi nesutinka įeiti į koaliciją, jei jiems nebus perleista ūkio ministerio portfeliis. Todel Krikščionys Demokratai imasi iniciatyvos sudaryti mažajai koalicijai. Savo pasitarimuose su Laisvaisiais Demokratais jie provizoriniai beveik pasiekė susitarimo, tiek vidaus tiek užsienio politikoje. Veda taip pat pasitarimus ir su kitomis smulkesnėmis partijomis, kad jas įtraukus į mažąją koaliciją ir kad tokiu būdu kiek galima stipresnį sudaryt bloką prieš būsimą social-demokratų stiprią opoziciją.

Komunistai su savo 15 atstovų (viso parlamente 402), nei prie vienų, nei prie kitų nepritampa, ir su jais nei vieni, nei kiti nenori kalbėtis.

Ar kariaus tarp savęs komunistai?

Jugoslavijos komunistų diktatorius Tito galutinai susiriejo su Maskvos komunistų diktatoriumi Stalinu. Tito senas komunistas, baigęs Stalino komunistinę mokyklą, vadina Staliną tikruoju jo vardu — kruvinuoju diktatorium, žmonijos priešu, darbininkų pavergėju. Mat jis kaip komunistas gerai pažįsta įvestą Rusijoje tvarką. Bet Maskva irgi ne pėsčia. Stalino komunistai nesigaili pikčiausių žodžių Tito adresu, nes juk ir jie žino kokia santvarka veikia Jugoslavijoje. Taigi laisvasis pasaulis dabar su pasibaisėjimu išgirsta iš pačių komunistų, kas dedasi už geležinės uždangos, komunistų valdomuose kraštuose. Stalinas ir Tito — abu iki dantų ginkluoti dabar grasina vienas kitą sunaikinti.

Kaip vengrų emigrantų laikraštis „Hungaria'' praneša, stiprios raudonosios armijos kolonos žygiuoja Vengrijos — Jugoslavijos pasienio kryptimi. Išilgai Dravos upės ir tarp Dono bei Theis upių visi gyventojai prievarta evakuojami. Moterys, vaikai ir nedarbingi vyrai gauna įsakymą laike kelių valandų apleisti tas sritis ir persikelti į šiaurės Vengriją. Darbingi civiliai gyventojai grupuojami į darbo kolonas ir pristatomi prie karinių sustiprinimų darbų. Ypač prie Villany (Jugoslavijos pasieny) eina skubūs ir dideli sutvirtinimų įrengimai. Visu Vengrijos Jugoslavijos pasieniu jau nuo seniau yra įrengta spygliuotų vielų užtvara. Taigi Europoje komunistai sudaro didžiausią pavojų taikai. Jie grasina netik laisvajam pasauliui, bet ir tarp savęs ne juokais peštis ruošiasi. Nebūtų tiek daug blogo, jei tik komunistai su komunistais vieni kitus apsipešiotų. Bet juk aišku, kar ir Stalinas ir Tito privers abiejų valdomų sričių liaudį taip pat kraują lieti, kuri nieko bendro su komunizmu neturi ir turėti nenori. Taigi mes tik klausiam — kas ir kada pagaliau padarys tvarką komunistų valdomuose kraštuose?

„Sovietų Sąjunga bus priversta imtis konkrečių priemonių, kad apsaugoti savo piliečius Jugoslavijoje'' — pareiškė Maskva savo notoje Jugoslavijos diktatoriui šių metų liepos 18 d. Šioje notoje sovietų sąjunga pirmą kartą Jugoslaviją oficialiai savo priešu pavadino. — „Mes nenorim nieko bendro turėti su Maskvos diktatura. Maskva neužsitarnavo jokio atsakymo'' — Į tai atsiliepė Jugoslavijos komunistų diktatorius Tito, per visus Belgrado komunistų laikraščius.

Maskvos „Pravda'' šiomis dienomis atspausdino Albanijos komunistų partijos sekretoriaus Spachiu pareiškimą, kuriame tarp kitko sakoma: „Nesvarbu ką Tito fašistinės bandos bedarytų, bet vėliau ar anksčiau Tito vistiek bus prieš teismą pastatytas ir savo galva kaltes apmokės.

Anglų pasiuntinys Belgrade Peake, sekmadienį, turėjo ilgą pasikalbėjimą su Jugoslavijos užsienių reikalų ministeriu Bebler. Bendrai Europos spaudoje yra didelis susijaudinimas dėl pablogėjusių sovietų — jugoslavų santykių. Anglų spauda tuos santykius prilygina Sovietų — vokiečių santykiams 1941 met. prieš pat karo iškilimą.

Vokiečių laikraščio „Abend'' pranešimu, sovietų zonoje pastebima dideli traukinių transportai su areštuotais, kurie vežami į „Sovietinės Latvijos respubliką''. Tik tarp 1 ir 8 d. d. liepos vien per Berlyno stotį buvo priskaičiuota 611 tokių siunčiamų areštuotų. Esą areštuojamieji siunčiami Liepojos kariniams įrengimams statyti.

(Oro paštu „A. L. Balsui'')

Rekordinis Bėgimas.

Vokiečiai masėmis bėga iš bolševikų okupuotų Vokietijos sričių į vakarų zonas. Vien tik keturiuose vokiečių pabėgėlių lageriuose (Bohldamm, Friedland, Poggenhagen ir Lüstringen) iki šių metų birželio mėn. 30 d. buvo užregistruota 2.831.168 pabėgėliai. Vokiečių įstaigos paskelbė, kad nepriima daugiau pabėgėlių, nes neturi kur talpinti. Bet nežiūrint to, pabėgėlių srovė nemažėja. Vien tik per keturias savaites nuo paskelbimo apie atsisakymą priimti, tuose lageriuose registravosi 33.097 pabėgėliai. Iš viso vokiečių pabėgėlių vakaruose priskaitoma apie 12 mil. žmonių. Tokio žmonių bėgimo pasaulio istorija iki šiol nežinojo.

Bėga ir „liaudies'' milicininkai. Brandenburgo vidaus liaudies komisaras Bechler išleistu viešu raštu pagrasino „liaudies'' milicininkams, kad kas iš jų bandys bėgti į vakarų zonas, turi skaitytis su tuo, kad už tai jų giminės bus atsakomingi. Pabėgimas iš „milicijos'' esąs nusikaltimas prieš liaudį.

Liaudies milicijos valdyba Saksuose ragina buvusius vokiečių karininkus savanoriais stoti į liaudies miliciją. Kas savanoriškai stoti vengs, esą rizikuoja, kad įsakymo keliu bus pašauktas. Vien tik Thüringijoj numatoma liaudies milicija padidinti iki 15.000 ginkluotų žmonių. Tai esą reikalinga „žmonių turtui ir ramybei apsaugoti''.

Rytų zonos policija „muštrys'' rumunų ir vengrų milicininkus. Kaip praneša vokiečių laikraštis „Die Welt'', rusai sudarinėja grupėmis po 250 vokiečių milicininkų ir siunčia juos į Vengriją ir Rumuniją mokyti anuos „draugiško apsiėjimo su žmonėmis''. Tuos milicininkų padalinius lydi ypač ištikimi komunistams ginkluoti palydovai. Kaip yra žinoma, bolševikai į Vengriją ir Rumuniją yra daug ginklų prigabenę iš Čekoslovakijos Skoda fabrikų, o su tų konstrukcijų ginklais tenykščiai komunistai nemoka apsieiti. Taigi „Die Welt'' spėja, kad tos „milicininkų'' grupės yra ne kas kita, o tik instruktoriai skir' rumunus ir vengrus mokyti su tais ginklais apsieiti.

Sovietai įrenginėja V-2 bazes. Atbėgęs iš rytų zonos vokietis rakietų specialistas, kuris savo pavardės skelbti bijosi, „Die Welt'' redakcijai papasakojo apie bolševikų pasirengimus karui. Sovietai jau stato V-2 rakietų lizdus, kurie nukreipiami į vakarų Europą. Prie tų bazių įrengimo dirba skaitlingos rusų komisijos ir specialistai. Bazės įrengiamos su reikalingomis kalkuliacijomis ir balistiniais išaiškinimais, taip, kad jos per kelias minutes gali pradėti visos kartu veikti. Kiekviena iš tų bazių turi savo „paskirtas sritis'' vakarų Europoje. Tas vokiečių specialistas sako, kad penkios tokios bazės esančios galutinai įrengtos ir šešios dar teberengiamos. Dvi gatavai įrengtos baterijos esančios Meklenburge tarp Neustrelitz ir Penzlin ir esančios Švedijos pusėn nukreiptos. Viena iš tų baterijų, kuri randasi Thüringijoje į pietus nuo Erfurto yra nutaikyta į Rheino kraštą.

Girtas raudonarmietis Waren'o miestelyje užsimanė pasisupti karuselėje. Jis pavartojęs prievartą įsisėdo į supynes ir kai karuselė visu greičiu įsisuko, neišlaikęs lygsvaros, išlėkė tiesiog į susirinkusių žiūrovų publiką. Rezultate, vienas užmuštas ir vienam šonkauliai išlaužyti. Kareivis tačiau išliko gyvas. Rusų komendantas verkiančiai užmuštojo žmonai šaipydamasis paguodė: „Tod nix schlim'' (mirtis neblogai).

TARP KŪJO IR SVASTIKOS

Kažin kas išsitarė, kad vakariečių politika eina dviem priešingom kryptimis: viena politikų grupė palaiko rusus ir prieš vokiečius, iš viso Vačius prieš rusus. Tokių politikų, kurie būtų vienkart nusistatę ir prieš rusus ir prieš voki ečius, iš viso Vakaruose nerasi.

Atrodo, nevisai taip: gal teisingiau būtų pasakius, kad du dideli antagonistai: Rusija ir Vokietija buvo ir yra palaikomi periodiniai, pagal reikalą, t. y. tiek kiek vieno ar kito konkurento vyravimas tam tikru momentu yra reikalingas ir naudingas didžiosioms vakarų valstybėms.

Pirmojo Didžiojo karo metu buvo remiama carų ir vėliau bolševikų valdoma Rusija. Kiek vėliau, kuomet pradėjo aiškėti bolševikų užsienio politikos dėsniai, buvo leista, net padėti atsistatyti ir sustiprėti nacinei Vokietijai. Antrojo Pasaulinio karo eigoje anglosaksai už ausų ištraukė bolševikus iš karo bedugnės, dabar jie pradeda simpatizuoti vokiečiams, iškelia jų nuopelnus, o taip pat kančias ir didvyriškumą, su kuriais jie nuolankiai priimdavo Berlyne kasdien krintančius iš dangaus 8 tūkstančius tonų gėrybių, sustabdė griovimą pramonės ir padeda atsistatyti „kultūringam ir taiką mylinčiam Reichui'', o šiaurės Atlanto valstybių Sąjunga svarsto klausimą, ar ne laikas būtų tuos taikingus kultūrtregerius priimti pilnateisiais savo sąjungos nariais.

Nėra abejonės, kad taip turi būti; toli matantieji anglosaksai pagrindinių klaidų politikoje nedaro, žinoma, kiek tai liečia jų pačių valstybių interesus. Tačiau tarp Rusijos ir Vokietijos gyvena dar vienuolika tautų, kurios dažnai turi pagrindo apgailestauti, kad didžioji vakarų politika dar niekad nebuvo nukreipta vienkart ir prieš Rusiją ir prieš Vokietiją, nes politinio žaidimo eigoje tos vidurio — rytų Europos tautos ir valstybės daug kartų buvo tuo trečiuoju, kuris priešingai žinomai patarlei beveik niekad nesidžiaugė, bet dažniausiai verkė.

Tų tautų žemėmis, turtais, laisve ir krauju jau seniai didžioji politika apmoka savo laimėjimus ir nepasisekimus, padengia nuostolius, moka nepadengtus vekselius, kitaip sakant, apie 120 milijonų žmonių, kurių vienintelė kaltė yra, kad jų protėviai nesugebėjo pasirinkti sau saugesnės ir geografiškai patogesnės gyvenamos vietos, yra nuolatiniu prekybos objektu tarp Vakarų ir Rytų.

Panašiai buvo ir paskutiniojo karo metu, nekitaip yra ir dabar. Apie būsimą likimą valstybių ir tautų, kurios, rudajam terorui pasibaigus, pergyvena genocidinį raudoną terorą, didžioji politika dar nėra išsitarusi.

Tačiau yra kai kurių simptomų, kurie verčia prileisti, kad tradicinė politika vidurio rytų Europos valstybių atžvilgiu negali esminiai pasikeisti. Rusų numatytame žygyje prieš vakarų demokratijas pirmuoju agresijos objektu yra Vokietija ir jos padėtis yra tuo gera, kad ji gali pasirinkti sau sąjungininkus vienoje ar kitoje pusėje, gali ilgai derėtis dėl kainos, už kurią ji parduos savo aktingumą būsimam konflikte. Ir jei šiandien daugumas vokiečių lyg ir reiškia simpatijos dosnioms vakarų demokratijoms, tai nereikia pamiršti, kad netaip jau seniai Vokietija pasirašinėjo su bolševikais sutartis, nukreiptas prieš Vakarus.

Jei demokratinė Vokietija apsispręs Vakarų naudai, tai tuojaus kils klausimas, kokių kompensacijų už tai ji pareikalaus.

Lenkų politikai tremtyje rimtai susirūpino šiuo klausimu, nes pirmuoju vokiečių reikalavimu bus pataisymas vakarų Lenkijos sienų, laikinai dabar einančių Ddros ir Neisės upėmis. Kaip toli gali eiti tas sienų „pataisymas''? Jeigu ir ne iš karto, tai laipsniškai vokiečiai reikalaus atstatymo savo 1939 metų sienų, negi jie atsisakytų nuo turtingų Vroclavo sričių, Pamarės, Vakarų Prūsijos?

Vokiečių socialdemokratų lyderis Schumacheris yra vienintelis vokietis, kuris kažkaip išsitarė, kad Rytų Prūsijos likimas jau sukelia kai kurių abejonių, nes tos žemės galėtų ir negrįžti į būsimojo Reicho sudėtį; dėl kitų buvusių Vokietijos žemių Rytuose ir Schumacheris abejonių neturi — jos turi būti grąžintos Vokietijai...

Manome, kad Lenkijos teisės prie tų dabar vadinamų „Atgautų sričių'' (ziemie odzyskane), kurios istorijos bėgyje buvo germanų atplėštos nuo gyvojo Lenkijos kūno, yra labai stipriai pagrįstos.

Čionai vakaruose gimė ir buvo realizuoti Lenkijos valstybės pagrindai, čia buvo jos pirmosios sostinės Gniezno ir Poznan, čia kiekvienas ežerėlis, upelis primena savo slavišku vardu, kad germanai čia yra ateiviai, įsibrovėliai, — tad tos žemės, dargi tiek kartų laistytos lenkų karių krauju, didesne savo dalimi turėtų visiems laikams grįžti prie savo kamieno — prie Lenkijos.

Betgi lenkai, palaikydami savo teritoriales pretenzijas vakaruose, turėtų teisingai sutvarkyti ir savo rytų sienas ir pirmoje eilėje atsisakyti nuo savo nepagrįstų pretenzijų prie senos Gedimino sostinės Vilniaus, kur buvo sutvirtinti Lietuvos valstybės pagrindai, kur gimė didingos Lietuvos istorinės tradicijos, kur gimė ir išaugo tiek Lietuvos šviesuolių, kur apie lietuviškumą byloja kiekviena žemės pėda, žmonių būdas ir jų, kad ir apdarkyta polonizmais lietuvių kalba.

Maršalas J. Pilsudskis, smurtu inkorporuodamas Vilnių į Lenkijos valstybę, savo kalboje Vilniuje 1922 balandžio 22 d. visgi rado reikalinga įspėti lenkus, kad jie gauna sritį, kur nėra nei vieno akmens, nei vieno pastato, nei vieno istorinio paminklo sukurto lenkų rankomis.

Vilnius ir Vilniaus kraštas turi visiems laikams grįžti prie Lietuvos kaipo jos nedaloma, integralinė dalis.

J. Strėva.

JUOZO ŠIRVINSKO-SCHIRVINSKO, ALIAS

Palikimai, Boston, Mass.

Sekant tyrinėjimą apie viršui minėto asmens gimines, atsišaukus bent dviem šimtams asmenų iš įvairių Lietuvos kraštų liudyjimu Mykolo Notrimo, velionio Juozo kaimyno ir sykiu Amerikos dirbtuvėj dirbusio, velionis paėjo iš Rekčių kaimo, Kuršėnų, Šiaulių, Lietuva. Jei kas žino apie velionį ar jo giminę daugiau, prašau man pranešti.

ADV. F. J. BAGOČIUS,

302 W. Broadway, So. Boston, Mass.

KOMUNIZMO ŠEŠĖLYJE.

Teisingai pasakė vienas žurnalistas, kad komunizmas yra savos rūšies religija, kuri turi savo dievus, savo kankinius ir atskalūnus. Ta religija savo šešėliu gula beveik ant visos Europos ir visi įtemptai seka, kuo baigsis ta ekspansija.

„Tai Stalinas davė mums saulę!''

Stalino garbei ne tik pataikūnai poetai poemas kuria: apie jį su nuoširdžia ar priversta pagarba kalba ir sovietų didikai, ir nusigyvenę kolchozininkai.

Galime juoktis, galime ir susimąstyti; tačiau paskaitykime „The New Leader'' ištrauką iš sovietų „Izvestijos'':

— Keliauk išilgai mūsų žemės nuo Irtiso iki Jenisejaus, matyk ir stebėkis jauna saule, šviečiančia viršum plačių stepių ir tuščių tundrų. Eik ir pažvelk į lygius dirvonus ir paklausk artoją: „Iš kur imasi saulė?'' Eik iki Katuno krantų ir paklausk žvejus: „Iš kur imasi saulė?''. Išmok paukščių kalbos ir upių kalbos, o sužinosi, iš kur atėjo džiaugsmas į šitą aukso kraštą, iš kur pakilo saulė. Tai Stalinas davė mums saulę! Taip! Tai yra didelė tiesa!''

Tuo pačiu metu ana kita, „Tiesa'' („Pravda'') paskelbė Jakucko apylinkės darbininkų laišką, kuriame dėkojama už tai, kad „atidengė gamtos paslaptis'' ir baigiama šiuo sakiniu: „Tai Tu, Staline, davei mums pavasarį!''.

Po šitos ištraukos Londono „Przegląd Polski'' prideda: „Kai „Faraono'' kunigas Metres įsikalė mintį kontempliacijos metu pakilti į orą, paslaugūs liudininkai prisiekė kad jis pakibęs ore, — iš tiesų nelabai aukštai, bet kelis colius virš žemės. Paslaugesnė sovietų spauda pakėlė Staliną žymiai aukščiau. Visi, pagaliau, gaiviname viltį, kad kada nors ateis laikas, kai pakibs jis aukščiau... nei kelis colius virš žemės''.

Daugiau komentarų tikrai nebereikia...

Komunizmo strategija ir taktika.

Amerikiečių Reprezentantų Rūmų pakomisė užsienio reikalams paskelbė raportą apie „pasaulinio komunizmo strategiją ir taktiką''. Pakomisė po ilgų svarstymų priėjo tokių išvadų:

1) Komunistai turi vieną tikslą — pasaulinę revoliuciją.

2) Jie galvoja, kad revoliucija bus gaivališka.

3) Negali apsiprasti su mintimi, kad taika gali būti pastovi ir laukia dar vieno katastrofinio karo.

4) Sovietų Sąjunga yra laikoma pagrindine revoliucijos jėga.

5) Ji bijosi koalicijos prieš Sovietų Sąjungą.

6) Dėl to taipgi bijo nekomunistinio pasaulio atsikūrimo ar susijungimo.

7) Vartoja naujausių ir veiksmingiausių priemonių, t. y. „šaltąjį karą'', kad sustiprintų savo pačių jėgas ir nusilpnintų visų kitų jėgas.

8) Komunistų partijos, esančios už Sovietų Sąjungos, yra jaunesni partneriai ir pagelbininkai.

9) Taktika yra paremta konkrečia teorija, ir centriniai tos teorijos pagrindai nesikeičia.

10) Europos ir Azijos padalinimas tarp II pasaulinio karo laimėtojų turi būti nustatytas jėgos politikos pagalba, o ne pasitarimų būdu.

Toliau raportas tvirtina, jog sovietų vadai tiki, kaip ir I pasaulinio karo pabaigoje tikėjo, kad jiems artėja ypatingai palanki valanda, kad jie galėsią užsmaugti bent kai kurias Vakarų institucijas:

— žino, kaip reikia sustiprinti įtampą ir kaip prie to privesti.

Pagaliau, būdinga yra raporto pabaiga, kad „abi pusės laukia didelių pasikeitimų artimiausioje ateityje''...

Ir... karas.

Anksčiau tvirtino, jog „naujas karas yra negalimas''.

Vėliau šis tvirtinimas buvo modifikuojamas, pareiškiant, kad „mažai tikima į karo galimybę'', kad „karas, nors gali būti, vis dėlto yra išvengiama''.

Pastarųjų laikų karo planai, atrodo, teigia, jog karas yra sunkiai išvengiamas.

„The United States News'' tokiais žodžiais aptaria Orinio Gynimo Komisijos raportą JAV prezidentui:

— Dabar galima apibrėžti būsimo karo vaizdą, pramatyti, kada prasiverš, kaip atrodys ir kokiais metodais bus vedamas — taip, kaip tai mato tie kurie turi sudaryti karo planus.

— Karas, jeigu ištiks, bus karas prieš Rusiją. Ta aplinkybė nėra tiesiog išreikšta pačiame raporte, bet yra tikra... Karas, kurį pradės Rusija, nėra galimas penkių metų bėgyje. Karas gali prasiveržti 1953-siais metais arba kiekvienu laiku po tų metų. Rusija penkerių metų bėgyje, atrodo, turės atominių bombų išteklių, taip pat tuo metu turės bombardavimo lėktuvus ir kitus būdus bombai numesti. Šiuo metu Rusija neturi nei atitinkamo skaičiaus atominių bombų, nei priemonių, kurių pagalba galėtų numesti bombas JAV teritorijoje.

Tačiau siūlomas atsargumas:

— ... negalima rizikuoti. Rusija gali nelaukti ligi to laiko, kada bus pilnai pasirengusi atakai. Beto, Rusija ir JAV gali atsidurti tokioje situacijoje, kurios vienintelė išvada bus ankstyvesnis karas.

Tiek tuo tarpu apie būsimo karo galimybes. Kaip bekalbėsime, komunizmo šešėlis auga. J. Kuzmionis.

ARGENTINIEČIAI SKANDINAVIJOJ S. A. S. LĖKTUVU

Šešių Argentinos dienraščių korespondentai, iš Buenos Aires pro Šveicariją atskridę Danijan S. A. S. bendrovės lėktuvu Skymaster, tapo labai iškilmingai sutikti. Skandinavų Lėktuvų Linija ir Danijos bei kitų Skandinavijos šalių industrialistai ir vyriausybės parodė argentiniečiams kultūros, mokslo, meno, pramonės įmones ir organizacijas ir padarė visą eilę banketų Argentinos spaudos žmonių pagerbimui.

Savaitę išbuvę Danijoje, kitą leidžia Norvegijoje. Galimybė pasikvietimo sustiprina ryšius tarp Argentinos, Danijos ir Norvegijos.

— ANGLŲ keleivinis lėktuvas, Brabazon II, pastatytas keleivių transportui tarp Londono ir New Yorko, gabena po 100 keleivių, skrisdamas po 560 kilometrų per valandą, dvylikos kilometrų aukštumoj. Brabazon I skraido po 400 klm. per valandą.

Spauda

ATSIUSTA PAMINĖTI.

✣ ELTOS BIULETENIS, Nr. 44, 1949. Patiekia daug medžiagos apie tragišką Lietuvos valstiečių būklę po rusišku baudžiavos jungu.

✣ ŽINIŲ SANTRAUKA, Amerikas Lietuvių Informacijų Centro leidinys Nr. 170, anglų ir lietuvių kalbomis, 36 puslapiai. Telpa JAV senatorių, kongreso narių ir gubernatorių pareiškimai parlamente ir spaudoje Vasario 16-tos proga, užtariant Lietuvos Nepriklausomybės bylą.

✣ KOMUNIKATAS Lietuvos Konsulato Sao Paulo, Brazilijoje, Nr. 112-113, atspaustas 24 puslapiuose portugalų kalba. Telpa šie septyni skyriai: Baltijos tautų memorandumas Jungtinėms Tautoms; Lietuva ir Antrasis pasaulinis karas; Lietuva ir tarptautinė politika; Visuomeninis Nepriklausomos Lietpuvos kelias; Katalikų bažnyčia Nepriklausomoje Lietuvoje; Spaudos apžvalga; Knygos ir straipsniai apie Lietuvą. Gerb. konsulas Al. Polišaitis atlieka tikrai didelį darbą vietine kalba infirmuodamas Brazilijos visuomenę ir spaudą.

✣ KNYGŲ LENTYNA, leidžia Lietuvių Bibliografinė Tarnyba. Redaktorius A. Ružancovas: (13 b) Memmingen /Allgau, Bavaria, US Zone, Vokietijoje. Nr. 9, vasaris, 1949. Dvylika mašinėle parašytų ir multiplikuotų puslapių, kuriuose randame labai vertingos medžiagos. Palyginamai, daug mažesnės vertės leidiniai gauna galimybės puošnumu pasipuošti, o Knygų Lentyna, techniškai, taip biedna, kaip karo nuniokotoji Lietuva.

Lietuviai tremtiniai Vokietijoje, pradedant 1945 metais, subūrę jėgas, ėmėsi leisti knygas, laikraščius ir žurnalus. Pradžioje buvo daugiau periodikos, negu knygų, bet, markę stabilizavus ir emigracijai padaugėjus, jau 1948 metais išėjo daugiau knygų, negu ėjo periodinių leidinių. Keturių metų statistika rodo kad išleista:

Metais:	1945	1946	1947	1948
Knygų ...	93	268	228	186
Periodikos .	149	257	134	92

Periodikos straipsnių bibliografijoje maloniai suminėtas „Argentinos Lietuvių Balsas''. B. K. A.

LA RAPIDEZ DE LOS VIAJES ES FACTOR INDISPENSABLE DE LAS COMUNICACIONES MODERNAS

- Nuestros poderosos **Douglas DC-6**, brindan a Vd. la certeza de esa condición. Máxima velocidad y perfecta exactitud, obedeciendo a la mano experta de seleccionados pilotos.
- Un vuelo memorable en las amplias cabinas equipadas con aire a presión y provistas de blandos y holgados superpullmans.
- El refinamiento de la mesa, la calidad de refrescos y bebidas, la comodidad del agua caliente y helada a todas horas y el esmero y gentileza del trato, son características de los vuelos de -SAS-

En nuestros aviones hallará Vd. un hogar en el espacio, que tiende sus alas potentes bajo los cielos de EUROPA, AMERICA, AFRICA y el MEDIO ORIENTE.

STAMATI-PUB

—SCANDINAVIAN AIRLINES SYSTEM—

Avda. Roque Sáenz Peña 728 · T. E. 34-1690 y 34-9693

Para informes y pasajes: en nuestra oficina central o en su agencia de viajes preferida.

Moteris ir Pasaulis

LIETUVAITĖ PASAULIO SKAUČIŲ KONFERENCIJOJ

Gegužės 17—25, 1949, Norvegijoj įvyko pasaulio skaučių konferencija. Į konferenciją buvo pakviestos keturios lietuvaitės skautės kaip Lietuvos skaučių seserijos atstovės. Dėl emigracijos ir kitų kliūčių Lietuvos skaučių seserijos vadovybės į konferenciją pasiuntė tik vieną atstovą, vyr. sktn. Lidiją Čepienę.

Konferencijos metu vyr. sktn. L. Čepienė padarė platų pranešimą apie Lietuvos skaučių praietą kelią tėvynėj, tremtyje ir apie skaučių kovas dėl Lietuvos laisvės. Pranešimas visų konferencijos dalyvių buvo išklausytas su dideliu atsidėjimu. Po vyr. sktn. L. Čepienės pranešimo apie Lietuvą ir Lietuvos skautes kalbėjo Anglijos atstovė. Ji priminė savo dalyvavimą Lietuvos skaučių stovykloje Palangoje 1933 metais. Anglijos atstovė pareiškė, kad ji negalinti pamiršti Lietuvos, nuostabiai gražiai surengtos skaučių stovyklos Palangoj ir tos skautiškos dvasios, kurią ji tuomet rado Lietuvos skaučių tarpe. Ji gerai žinanti dabartinę Lietuvos padėtį ir šventai tikinti, jog ateis diena, kada Lietuva atgaus laisvę, ir lietuvių skaučių seserija vėl sužydės savo tėvynės stovyklose.

Konferencijoje vyr. sktn. L. Čepienė kalbėjosi su įvairių tautų atstovėmis. Visos domėjosi Lietuvos skautėmis ir laisvės netekusia Lietuva. Pasikalbėjimų metu Kanados atstovė paprašė mūsų tremtinių skaučių adresų, kad galėtų joms padėti. Amerikos atstovė pageidavo, kad lietuvės skautės, atvykusios į JAV, prisistatytų vietos skautėms, nes Amerikos skautės imigrančių skaučių laukia ir yra pasirengusios joms padėti. Australijos atstovė pranešė, kad jų skautės ateina į uostus pasitikti atvykstančių skaučių ir prašė priminti emigruojančioms skautėms, kad jos būtų uniformuotos, kas palengvintų, jas pažinti. Pr. Šešupė.

MOTINŲ BADAVIMAS IR KŪDIKIŲ MIRTINGUMAS

Iš Europos Australijon atvykusių tremtinių šeimose per 7 savaites mirė 12 kūdikių. Kitą dešimtį gydytojai bando išgelbėti nuo mirties, bet yra maža vilties, nes kūdikiai taip sudžiūvę, kad jų kojos yra nestoresnės kaip vyro rankos nykštys ir nuo sudžiūvimo visas kūnas raukšlėtas.

Dr. George Davis skelbia, kad tėvų badavimas Europoje turi ryšio su kūdikių mirtingumu.

KAIP PAŽINTI ŠIRDIES LIGĄ?

Amerikoje labai daug žmonių miršta dėl širdies ligos. Gal mirtų mažiau, jeigu žmonės žinotų kaip tą ligą pažinti ir galėtų atatinkamai užsilaikyti. Bet nelaimė, kad daugumas visai to nežino ir vaikščioja iki krinta ir staigiai numiršta.

O tuo tarpu pažinti širdies ligą nėra sunku. Silpnaširdis žmogus iš ryto jaučiasi geriau, bet vakarop jis būna jau labai nuvargęs. Padirbėjęs kiek sunkiau ar pabėgėjęs, jis greit pailsta, uždūsta, prasideda stiprus širdies plakimas. Be to, dažnai skauda krūtinę.

Šitie simptomai tačiau ne pas kiekvieną pastebimi. Tūli žmonės turi nesveiką širdį ir visai to nežino.

Todėl patartina nueiti bent sykį per metus pas gydytoją ir paprašyti, kad jis ištirtų širdies stovį.

Mokslas apie širdį (kardiologija) palyginti yra dar jaunas, vos tik apie 20 metų kaip jis prasidėjo, tačiau daug kas yra jau patirta, ir geras daktaras visada duos patarimą, kaip ligonis privalo užsilaikyti, kad galėtų ilgiau gyventi.

„VEDYBOS IR JŲ HIGIENA“: Kaina $ 2,—.

ŠEIMOS PAREIGŲ ĮSTATYMAS SENATE

Prezidento Perono vyriausybės patiektas įstatymo projektas šeimos pareigoms sustiprinti, 7. 9. 49 buvo plačiai svarstomas parlamente. Einant tuo įstatymu, tėvai bus baudžiami nuo dviejų mėnesių iki dviejų metų kalėjimo arba nuo $ 500 iki $ 2.000 pinigine bauda, jeigu tinkamai nesirūpins savo vaikų auginimu, auklėjimu ir mokslinimu iki jų 18 metų amžiaus.

Toliau numatomos pabaudos užaugusiems vaikams, jeigu tinkamai nesirūpins savo tėvais. Žmonai pasiskundžius ir įrodžius, kad vyras ją skriaudžia, vyras nebegalės pasiteisinti, kad jis turi daugiau pareigų linkui kitų asmenų ar įmonių. Įstatymas taipgi numato vyrų apsaugą nuo žmonų sauvalės.

Šeimos pareigų stiprinimo įstatymas numato baudas ir tiems asmenims, kurie įsūnija, o paskui išnaudoja įsūnytuosius. Auklėtojai ir globėjai taipgi bus atsakingi.

Parlamento atstovai Rojas ir Del Carril (N.) kritikavo to įstatymo projektą, bet jį gynė atstovas Visca ir kiti pozicijos nariai. Priėmęs įstatymą parlamentas jį perdavė senato patvirtinimui.

KILNUS BŪDAS REIŠKIASI KILNIAIS DARBAIS; NIEKAS NEIŠDUODA ŽMOGAUS DAUGIAU, KAIP JO ELGESYS. Spencer.

PAJAUJYTĖS MOKSLO DARBAS APIE MILAŠIŲ

Dar vienas universiteto diplomas už mokslinį darbą apie lietuvį poetą Oskarą L. Milašių. Jį gavo jauna lietuvaitė, baigdama Columbia universitetą New Yorke. Tai Alena Pajaujytė, prieš pustrečių metų su savo tėvu, žinomu liaudininkų veikėju Dr. Juozu Pajauju ir motina Levanavičiūte (Br. Leono-Pušinio seseria) atvykusi į JAV iš Vokietijos.

Alena tremtyje redagavo pažangiųjų moksleivių žurnalą „Šviesa“. Amerikoj taipgi suranda laiko veikti SLA New Yorko skyriuje ir Brooklyno lietyvių jaunimo šokėjų grupėje.

Malonu pažymėti, kad dar vienas universitetas už mokslinę tezę apie Milašių suteikė „Master of Arts“ laipsnį, kitų vadinamą daktaratu.

MOTERIS ATSAKOMINGOJ VIETOJ

Šiomis dienomis San Francisko mieste Mrs. C. P. Hoffman buvo išrinkta į Bank of America direktorių tarybą. Šis bankas operuoja bilionais dolerių ir tik pirmu kartu jo operacijose balsą turės moteris.

— ONA VIRBICKAITĖ Pittsburghe baigė Carnegie Technologijos Institutą.

— BIRUTĖ P. MANCEVIČIŪTĖ baigė Clark universitetą, Worcester, Mass.

— BIRUTĖ E. SAPIEGAITĖ baigė Russell State Kolegiją, Bridgeport, Conn.

MOTINOS KANTRYBĖ

Kiekviena motina, nors ji būtų ir mažiausiai kantri, yra kantrumo pavyzdys vyrams. Jos kantrybė yra neatskiriamai susijusi su motinystės pašaukimu. Vaikas augdamas tik pamažu pažįsta pasaulį. Kartkartėmis susidurdamas su gyvenimo reiškiniais, juos stebėdamas ir tirdamas, pratindamasis pasisavinti ir nugalėti, vaikas įgyja naują pažinimą, naujų vertybių, stiprinančių jo dvasią ir kūną. Motina yra pirmutinis vaiko mokytojas ir draugas, patarėjas ir bičiulis. Likimas verčia motiną būti besąlygiškai kantrią. Pradėjusi vaiką penėti, pirmąjį maisto davinį turi siekti vaikui prie lūpų 34 kartus, kol pasiseka jam įdėti į burnytę. Vienerių metų vaikas mėgsta žaisti durų darinėjimą. 60 kartų reikia duris uždaryti ir atidaryti, o vaikui vis negana. 700 kartų reikia vaiką prašyti nusilengvinti kol pagaliau jis pats ima prašyti. Pusantrų metų vaikas 47 kartus per dieną griebia kambary įvairius daiktus, kurių jam negalima liesti. Motina turi atginti. Į pustrečių metų vaiką per dieną teko kreiptis 141 kartą, būtent: 29 kartus dėl kūno priežiūros, 22 kartus paliepti, 27 kartus kalbėtis jo iškeltais klausimais, 19 kartų teko padėti jam darbe, 27 kartus per dieną teko nugalėti vaiko atkaklumą. Per dieną reikia atsakyti į 300 ketvirtamečio vaiko klausimų ir 700 kartų atkreipti dėmesį į jo kreipimus: žiūrėk! arba: Pažvelk čia. 400 kartų per metus teko pasakoti tais pačiais žodžiais pasaką apie raudonąją kepuraitę. Štai trumpa statistika, kuri vaizduoja motinos nepaprastą kantrumą!

A. G.

— ONA JOČIONYTĖ-ČIUTIENĖ ir Juozas Mikeliūnas, gyvenanti Argentinoje, prašomi atsiliepti šiuo adresu: Sr. J. Papečkys, Pasaje Benjamin 3936, Rosario de Santa Fé. (Paieškantis yra neseniai atvykęs iš Europos).

Gerb. K. E. Gasevičių namuose 3. 9. 49, po vestuvinės vakarienės, už torto stalo stovi jaunavedžiai — p-lė Irenė Gasevičiūtė ir architektas Daumantas Namikas, tą dieną sukūrę lietuvišką šeimos židinį. Šioj svečių daly matosi čiagimiai lietuviukai, vyresnieji ateiviai ir naujokai, gražiai įsijungianti į lietuvišką bendruomenę. (Plačiau — šiame numeryje). Karolio Dobkevičiaus nuotrauka.

AR TURI ŽMOGUS KVAPĄ?

Kokiu būdu šuo randa žmogaus pėdas ir kaip jis atskiria jas nuo savo šeimininko? Pasirodo, kad iš kvapo. Jau iš to galima spėti, kad kiekvieno žmogaus kvapas skiriasi. Mokslininkai gi tvirtina, kad net rasės ir amžiaus skirtumai galima būtų pažinti iš kvapo, jei tik turėtumėm pakankamai jautrias uosles. Tiesa, kelionių aprašymuose dažnai randame pažymėjimus, kad negrai, kinai, japonai, indėnai turi nemalonų kvapą. Aiškinama, kad tai yra dėl stokos švarumo, bet kvapo priežastis visai kita. Mums, pavyzdžiui, atrodo, kad baltieji žmonės jokio kvapo neturi. Tačiau paklauskit negrą, kiną, japoną, ir jis jums pasakys, kad europiečiai turi labai nemalonų kvapą. Kinai iš kvapo net pažįsta turėjus su europiečiu reikalą! Taigi, pasirodo, kad kitų rasių kvapą mes užuodžiame todėl, kad prie jo nesame pripratę. Ilgiau tarp kitų rasių pagyvenus, tas uoslės pojutis atbunka ir tada jau pirma užuosto nemalonaus kvapo neužuodžiame.

Vienas japonų mokslininkas, Buntaro Adači specialiai dirbo norėdamas ištirti kvapo skirtumus. Ir tasai mokslininkas priėjo išvados, kad kiekvienas europietis dvokia degintais taukais!

Prancūzų mokslininkas Cadet-Devauf sako, kad simpatijos ar antipatijos jausmas kyląs iš nesąmoningo kvapo užuodimo. Nors mes nejaučiame, bet kvapas erzinąs mūsų uoslę ir tuo būdu žadinamas esąs simpatijos ar antipotijos jausmas. Kitas mokslininkas, Galopin'as tvirtina, kad moterų priešingos lyties traukimo jausmas taip pat glūdįs kvape. Net ir meilėje kvapas turįs didelės reikšmės! Net gilios senovės mokslininkai tarė žmogų turint kvapą. Pavyzdžiui, graikų mokslininkas Plutarchas ieškojo sąryšio tarp žmogaus kvapo ir jo dvasios ypatybių.

Taigi, nors mes ir neužuodžiame, bet, pasirodo, kiekvienas turime tam tikrą kvapą. K. V.

— MIELA NEŽINOMOJI! Nors tave slegia 35—50 metų gyvenimo našta. — Jei netrokšti turtų, bet tik ilgiesi tikro, nuoširdaus draugo, rašyk, susipažinsim svetimoj šalelėj. vargais pasiguosim ir gyvenimo saulėleidis bus malonesnis! J. B. Boedo 737, Buenos Aires.

Juokai

ANKSTYVA IŠMINTIS.

Teta:

— Ką veikia tavo mažasis broliukas?

Juozukas:

— Jau pradeda rašyti.

Teta:

— Bet kaip tai suprasti — juk jis dar neturi dviejų metų! Kam galėjo ateiti galvon mintis duoti tokiam mažam popieriaus ir rašalo?

Juozukas:

— Tų dalykų jam niekas ir nedavė. Bet mano broliukas, pats radęs vinį, su ja rašo ant stalo ir ant kėdžių.

KEISTAS MALONUMAS.

— Dėl ko tamsta pasivėlinai tarnybon

— Reikėjo ištraukti skaudantį dantį.

— Bet, ar pats nežinai, jog pareigos pirma, o tik paskui malonumai.

PEINADOS "ENRIQUE"

MOTERŲ PLAUKŲ KIRPYKLA

ENRIQUE LUKAŠEVIČIUS, savininkas

pats dirba, kad patenkinti savo gausią klijentelą.

Darbas atliekamas moderniškiausiais aparatais, pigiomis kainomis.

DOMINGUEZ 524 — PIÑEYRO

Grožio Salionas "BERTA"

Ilgalaikis plaukų garbanavimas, dažymas, pridėjimai. — Manicura.

Savininkė lietuvaitė:

CARLOS CALVO 418 Buenos Aires

Užsisakykit valandą telefonu: 33 - 5833

Buvusi "ESMERALDA" šukuotoja

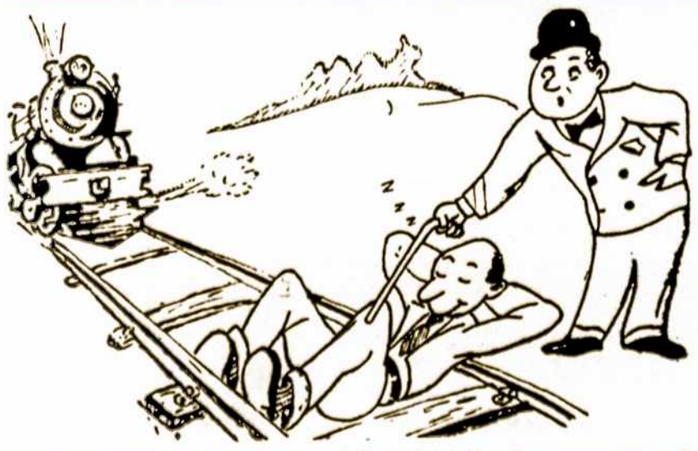

— Če, pilieti, ko tu miegi, atsirėmęs į bėgį? Gyvenimas bėga taip greitai, kaip tas artėjantis traukinys! Jeigu nepabusi laiku užsimokėti prenumeratą, tai gali likti be „A. L. Balso“ kalendoriaus 1950 metams!

Kasdieniniai Reikalai

L. GASEVIČIŪTĖS — D. NAMIKO VESTUVĖS

Po apsivedimo Civilinės Metrikacijos įstaigoje ir Lietuvių Bažnyčioje, 3. 9. 49, p-lė Irenė Gasevičiūtė ir Daumantas Namikas, apdovanoti brangiomis dovanomis, jaunosios tėvų namuose Palermo Chico, Buenos Aires, tapo pagerbti iškilmingos vakarienės metu. Kalbas jaunavedžių garbei pasakė kun. A. Grauslys, inž. A. Dičius ir jaunosios tėvas gerb. K. Gasevičius. Specialiai parašytus kupletus jaunųjų garbei vedė V. Namikas, publikai pritariant. Kupletus apie naujai atvykstančius „gringus“ ir senus Argentinos lietuvius vedė p. Lesniauskas, publikai lydint. Lietuviškam jaunimo chorui vadovavo V. Grabauskas. Pianu skambino J. Skamarauskas, plokštelių muziką tvarkė p-lė Lucilė Gasevičiūtė, „kad niekam nieko netruktų“ dabojo jaunojo švogeris inž. Pranas Krapavickas (s), o visus pamatė ir aprūpino jaunosios motina, gerbiamoji ponia Gasevičienė.

Puošnios, turtingos ir tikrai lietuviškos vestuvės. Kaip Juanitos Krapavickienės, taip ir jos sesutės Irenės Namikienės.

Vestuvių vakarienėje, apart suminėtų, matėsi: Gerb. ponia Emilia T. Čekanauskienė su dukra Sofia, jos sužadėtiniu Melo Acroca ir antroji ponios Čekanauskienės duktė, p-lė Nelida Čekanauskaitė; inž. Jonas Čekanauskas su ponia Katalina P. Čekanauskiene; Pr. El. Krapavickai su sūnum studentu Petru Krapavicku; kun. dr. K. Černiauskas, K. O Balčiūnai tėvai ir K. O. Balčiūnai jaunieji; Iz. Stankus su žmona, Jonas Čikštas su šeima, p. p. Miškūnai su dukra, p. p. Lesniauskų šeima, p. p. Jurgaičių šeima, ponia T. Sruogienė su sūnais Adolfu ir Valeriju, prov. Malėla su žmona ir dukra, p. Gintylienė su dukra ir sūnum, p. p. R. Taraška, P. Muizis, S. Andriulionis, fotogr. K. Dobkevičius su žmona ir sūnum, ponia Dičienė, A. Antakauskas, Z. Jaunius, S. Bertašius, K. Arasimavičius, H. Urbonas ir „A. L. B.“ red. K. Norkus.

Išklausę „Ilgiausių Metų“ ir patenkinę svečius, kad nebūtų „kartu“, graži jaunavedžių pora išvyko povestuvinei kelionei į Kordobos kalnus.

— VERA Jasikevičiūtė, įstekėjusi už argentiniečio profesoriaus Di Meio, profesoriavusio Rosario universitete, su savo vyru gyvena Bostone. Jos vyras profesoriauja Hartfordo universitete.

— DR. ONA LABANAUSKAITĖ, baigusi aukštuosius mokslus Prancūzijoje, kelių knygų autorė, iš tremties atvyko į JAV ir pradėjo dirbti dienraščio „Draugas“ redakcijoje, Chicago, Ill.

— JUOZAS DAVIDONIS (s) ir p-lė Juana Staškevičiūtė 4. 9. 49 susižiedavo, dalyvaujant abiejų jaunuolių tėvams ir giminėms.

Lietuviškų knygų nedaug teturime, jos gimsta per vargą ir aukas, brangink jas!

SALOMĖJA NARKELIŪNAITĖ ATVYKO AMERIKON

Malonu pranešti „A. L. Balso“ skaitytojams, kad žurnalistė Salomėja Narkeliūnaitė jau pasiekė JAV. Jos raštai atsiunčiami iš Europos, žavėjo Argentinos lietuvius.

Jos atvykimo proga Brooklyno savaitraštis Vienybė rašo:

Jauna žurnalistė yra kilusi iš Vilniaus krašto, baigusi Vytauto Didžiojo gimnaziją ir vėliau Vilniaus universitete studijavo literatūrą. Gyvendama Viliniuje, Narkeliūnaitė dirbo ir bendradarbiavo įvairiems laikraščiams. Prieš išvykdama į Vokietiją, ji dirbo Naujosios Lietuvos redakcijoje. Būdama tremtyje, Narkeliūnaitė redagavo patį pirmąjį tremtinių laikraštį Lietuvis, ir, be to, bendradarbiavo Mintyje ir kt. tremties spaudoje.

Mums malonu pranešti, kad žurnalistė Salomėja Narkeliūnaitė, kuri, be to, yra patyrusi spaudos fotografė, šiomis dienomis pradėjo dirbti Vienybėje.

LANKĖSI VIEŠNIOS IŠ BERISSO

Pranciška Kvedarienė ir Antanina Albauskienė iš Berisso lankėsi „A. L. Balso“ Redakcijoje, pasitarti dėl giminių atsikvietimo iš Anglijos. Ta proga su gerb. viešniomis pasikalbėta apie kaimyninę Berisso koloniją, kurios lietuviai puikiai progresuoja ekonomiškai ir kultūriniai.

— ANTANAS IR ALDA VILIAMAITĖ ŽIDELIAI, jų dukrai Rositai sukakus 12 metų amžiaus, savo namuose Hurlingham 21. 8. 49 suruošė gražias vaišes, kuriose dalyvavo vaišingų šeimininkų draugai ir giminės.

— ALEKSANDRO IR MARCELĖS TUMINŲ jaunesniai dukrai sukakus 10 metų amžiaus, p. p. Tuminų nanuose Caseros įvyko šaunios vaišės.

SIDABRINĖ KANAPINSKŲ VEDYBŲ SUKAKTIS

Gerb. Juozo ir Vladislavos Mikolaitytės Kanapinskų 25 metų vedybinio gyvenimo sukakties proga 10. 9. 49 jų namuose Buenos Aires įvyko didelės vaišės, kuriose dalyvavo apie 200 vaišingų šei mininkų draugų. „Jaunavedžiai“ gavo daug brangių dovanų. Svečius jiems priimant padėjo jų įstekėjusi duktė su savo vyru-karininku ir jaunesnioji p-lė Kanapinskaitė. Svečių tarpe matėsi: J. Bražėnai, E. Dominai, V. Diminskai, A. Žideliai, J. Bubnovai, V. Rasiūnai, A. Tuminai, Inž. Gogelis, P. Zuozai, A. Marcinkevičiai, St. Zaukas, St. Tatoris, Br. Šatas, K. ir Fr. Žiliai, F. Kuprevičius, J. Čikštai, J. Kiesyliai, broliai Muškėtai su orkestru, kun. A. Grauslys, kun. A. Valiuška, V. Mikolaitis, J. Račys, M. Senkutė su vyru, A. Kasparienė, A. Mačiulaitis, „A. L. B.“ red. K. Norkus ir antra tiek vietinių p. p. Kanapinskų šeimos draugų. R.

— PAULĖ SIČIŪNIENĖ, atvykusi iš tremties, padarė savo rankdarbių parodą Kanadoje.

— NAMŲ RUOŠOS darbui du kart savaitėje reikalinga moteris: Prof. Ida Wolter, Anchorena 1230, dep. 5, Tel. 44-8540.

VAIKŲ KAMPELIS

MELAGĖLIS

Mikučio tėvai buvo neturtingi, bet didžiai geri žmonės. Vos dešimtus metus pradėjusiam Mikučiui jie liepė galvijus ganyti.

Kartą Mikutis, suleidęs veršelius į kiemą, įkišo galvą į trobą ir sušuko:

— Mergelės, jaunų svečių atėjo!

Trys seserys, jau pilnos mergaitės, tai išgirdusios — viena griebė šluotą ir šlavė trobą, antroji galvą šukavosi, trečioji, įšokusi į kamarą, geresne jupele vilkosi... Visos žvilgterėjo į veidrodį ir pasitaisiusios laukė svečių įeinant. Bet nesulaukdamos išėjo laukan ir, pamačiusios besijuokiantį Mikutį, paklausė: — „Kame gi tie svečiai?“ Mikutis, rodydamas į veršelius sako:

— Na, juk šie gyvulėliai niekuomet čia nebuvo, todėl jie svečiai...

Tat išgirdusios mergaitės grįžo į trobą, lyg musę kandusios.

Kitą kartą, šeimynai žardyne šieną vartant, atsprukęs Mikas sušuko:

— Ugnelė dega, ugnelė dega!

— Kame, ugnelė dega?

— Namie...

Tuoj visi keliaklupsta skubėjo namo ir rado ugnelę dailiai krosnyje besikūrenant. Matydamies apgauti, norėjo Miką sugrobti, bet šis, pro duris iššokęs, tik juokėsi.

Dar kartą, sutikęs bevažiuojančią moteriškę, jis sušuko:

— Motin, motin, tekiniai sukasi!...

Ji tuojau sustojo, išsirito iš ratų ir žiūrėjo, kas darosi jos tekiniuose. O Mikas juokdamasis paaiškino, kad sustojus nebesisuka. Moteriškė nusispiovė ir vėl lipo į ratus.

Nors visi žinojo Miką gebant apgaudinėti, tačiau visuomet jam kiojos apgauti. Kartą dienos vidury, visiems bevalgant, įėjo Mikas, tarsi persigandęs ir sako:

Saulė aptemo, saulė aptemo!

Visiems išėjus stebėti, Mikas paaiškino:

— Nugi ar nematot? Debesys užslinko, saulė ir nebešviečia, kaip reikiant...

Mikas tapo visoj apylinkėj žinomas melagėlis. Juo niekas jau nebetikėjo.

Ganydamas galvijus Mikas kartą pamatė vilką; vilkas buvo įsisukęs į jo bandą. Mikas pagalbos šaukė, bet vildamiesi jį meluojant, niekas nebego gelbėti. O vilkas vienai karvei riešą išplėšė, paskui, papiovęs veršį, nusivilko.

Nuo to karto Mikas liovėsi melavęs.

SEKSIU IR PASEKSIU

Seksiu ir paseksiu
Pasakėlę vieną,
Antanėlis pas bobutę
Gėrė gulbės pieną.

Vytas uodą apsižergęs
Per Atlantą skrido.
Jį pamačius lydekaitė
Lakštute pragydo.

Aldonytė iš žvaigždučių
Pint vainiką manė.
O Danutė ant mėnulio
Ožkeles praganė.

Jonas saulėn nukeliavęs
Vyno upėj maudės,
Birutėlei vėjo dukros
Margas juostas audė.

Seksiu ir paseksiu
Pasakėlę gražią,
Tik skaitykite, vaikučiai,
Šį skyrelį mažą.

Iš „Mūsų Lietuva“.

KULTŪRINIS GYVENIMAS

PAMINĖTA LINDĖS-DOBILO MIRTIES SUKAKTIS

Rugsėjo 4, 1949 Lietuvių Parapijos mažesniojoje salėje tapo paminėta Julijono Lindės-Dobilo 15 metų mirties sukaktis. Minėjimą rengė Milašiaus Vardo Literatūros ir Meno Draugija. Dalyvavo virš 30 žmonių.

Kultūringųjų minėjimų iniciatorius kun. A. Grauslys apibūdino Lindės-Dobilo kilnią asmenybę ir aukštai vertino jo humanišką kūrybą. Lindė miręs Panevėžy, direktoriaudamas gimnazijoje, sulaukęs 62 m. amžiaus. Paskutiniais gyvenimo metais nėjo kunigo pareigų.

Kadangi Lindė buvo ir garbingas skautas, tai jo minėjimą papuošė sesutės Masiulytės, dalyvaudamos skaučių uniformose. Ta proga Elena Masiulytė perskaitė B. Rutkausko eilėraštį, tilpusį 1935 metų Vaire, velionies atminimui.

Elena Ryselienė apibūdino kunigo Lindės, Dobilo slapyvardžiu, parašytą pirmą stambesnį lietuvių Romaną „Blūdas", atspaustą 1912 metais. Prelegentė kaip ir „perskaitė" klausytojams tą veikalą, be knygos. Susidomėjimas pasiekė reagavimą.

J. Vedegys, mokytojavęs metą laiko Panevėžio berniukų gimnazijoje Lindei-Dobilui joje direktoriaujant, apibūdino savo direktorių kaipo nepaprastai kuklų, nuoširdų ir kilnų mūsų tautos vyrą.

Inž. J. Baranauskas, kaipo buvęs Lindės-Dobilo mokinys Panevėžio gimnazijoje, su pagarba prisiminė tėvišką nuoširdumą prieš 15 metų mirusio švietėjo, kurio išartą kultūrinio darbo vagą Lietuvos dirvonuose, taip tinkamai paminėjo ir tolimos Argentinos lietuviai.

Pabaigoje, minėjimą rengusios organizacijos sekretorė, B. K. Kerbelienė įgaliota pasiųst pasveikinimą Daktarei Židonytei Paryžiuje, laimėjusiai daktaratą už jos mokslinį darbą apie O. L. Milašiaus kurybą.

Spalių mėnesį bus paminėtas Dr. Vincas Kudirka ir Šopenas. N. G.

120 DAILININKŲ DIRBO AIKŠTĖJE

Buenos Aires Dailiojo Meno Akademijos studentų Sąjunga 4. 9. 49 pasirodė San Martin aikštėje: 120 jaunų dailininkų aikštėje piešė ir braižė paveikslus, o publika čia pat juos pirko. Visi pinigai ėjo Ekuadoro gyventojams, nukentėjusiems nuo žemės drebėjimo, šelpti.

Dėl laiko stokos, parduota mažiau paveikslų, negu ten pat nupiešta. Už parduotus surinkta $ 4.000. Iš varžytynių ten pat juos siūlė publikai tą ypatingą parodą rengusios organizacijos vicepirmininkas Oscar C. Pecora.

Aukščiausia kaina parduotas Daniel Viotti paveikslas. Už jį gauta $ 600.

Nors diena buvo labai graži, bet publikos buvo neperdaugiausia. Mat, kaip danguj, taip ir ant žemės. Mūsų žmonės taipgi nesiveržia į knygos ir panašias parodas.

AMERIKOS LIETUVIŲ KULTŪROS ARCHYVAS

Kun. P. Jūro pastangomis įkurtas Amerikos Lietuvių Kultūros Archyvas (ALKA), kuris pradėjo rinkti spaudą, knygas, organizacijų protokolus, antspaudas, plakatus ir fotografijas.

38 METAI NUO ANDRIAUS VIŠTELIAUSKO MIRTIES

Rugpiūčio 2, 1916 Buenos Aires psichiatrinėje ligoninėje mirė Andrius Jonas Vištalius-Višteliauskas, aušrininkas, didis kovotojas už lietuvių tautos laisvę, Kraševskio „Vitolio Raudos" vertėjas ir leidėjas, papuliarios dainos — Regėjimo — „Op, op, Kas Ten, Nemunėli" autorius ir t. t.

Jis buvo gimęs Kluoniškių kaime, Zapyškio valsčiuje lapkričio 24, 1837.

Minėdami mūsų tautos žadintojus, neturėtume užmirsti Višteliausko vardo, tuo labiau, kad jis Argentinoje palaidotas. Reikėtų surengti jo minėjimas ir išleisti jo darbų apžvalgabrošiūra, ar bent kalendoriuje plačiau apie jį parašyti.

Jūk Višteliauskas įtraukė į lietuvišką darbą Jurgį Mikšą, Jankų ir kitus anų laikų veikėjus.

Argentinoje gyvena velionies sūnus, išėjusis pensijon inžinierius Vytautas Višteliauskas. Vienok jis labai skaudžiai prisimena savo šeimos tragediją ir atsisako apie ją kalbėti.

Vyresnieji Argentinos lietuviai, lankę Višteliauską ligoninėje, pasakoja, kad gydytojai jam leido turėti gana nemažą biblioteką ir su juo ypatingai maloniai elgdavosi. Savo lankytojams jis patardavo nesiskust ūsų nei barzdos.

„A. L. Balso" Redakcija būtų labai dėkinga už bile prisiminimus apie Didįjį Aušrininką. Juo daugiau autorių parašys, tuo bus geriau.

Knygnešis Pauga, eidamas Buenos Aires gatve L. N. Alem, staiga sustojo: Jam pasigirdo Lietuvos Himno gaida. Ir ten Pauga pažino Višteliauską niuniavusį Lietuvos Himną Argentinos padangės žvaigždynui . . .

KULTŪRININKŲ VALYMAS LIETUVOJE

„Tiesa" paskelbė LKP (b) CK sekretoriaus V. Niunkos kalbą, pasakytą gegužės 14 d. Vilniuje įvykusiame rašytojų suvažiavime, kurioje jis smarkiai puolė grožinės literatūros leidyklą ir kai kuriuos rašytojus. Ypačiai smarkiai puolamas grožinės literatūros vyr. direktorius Drazdauskas, jo padėjėjas poetas A. Miškinis, redaktorius Kalnius, kurie išvadinami kenkėjais ir liaudies priešais. Toliau iškeikiami šioje leidykloje dirbusieji: buv. Klaipėdos gubernatorius Navakas, poetai L. Švedas ir A. Graičiūnas, buv. darbo federacijos lyderis K. Ambrozaitis. Tai „žvalgybininkų ir tėvynės išdavikų" grupei talkininkavęs ir sionistas (!) Kaplanas. Puolami ir kritikai: A. Pangonis, A. Vengrys, J. Baltušis ir kt.

Kitame straipsnyje A. Venclova puola ir K. Korsaką, kurio redaguotoje Lietuvių poezijos ir prozos antologijoje „Vėliavos" radę vietos ir „buvusieji kitose pozicijose": V. Mykolaitis-Putinas, A. Vienuolis-Žukauskas, J. Paukštelis, J. Simonaitytė ir kt.

PRANCŪZIJOJE PAGERBTAS VYTAUTAS KASIULIS

Vytautas Kasiulis, kaip praneša paskutinis prancūzų savaitraščio ARTS numeris (Nr. 220, 24. VI. 49), tapęs vienu Prix Hallmark laureatų. Šita premija buvo amerikiečių įsteigta praėjusiais metais, ir jos paskelbtame konkurse dalyvavo keletas tūkstančių dailininkų. Iš tos minios dalyvių buvo atrinkti 200 laureatų, o iš jų dar išrinkta 50 dailininkų. Vytautas Kasiulis yra vienas šių laimėtojų. M.

ANTANAS VIENAŽINDYS — VARGO ŽMONIŲ DAINIUS

Antanas Vienažindys gimė 1841 m. rugsėjo mėn. 14 d., Dusetų valsč. Varniuose baigęs kunigų seminariją, klebonavo Krinčine, Vainute ir Laižuvoj, kur ir mirė 1892 m. rugpiūčio mėn. 17 d.

Jis buvo vienas tų nedaugelio ano meto šviesuolių, kurie kėlė tautinį lietuvių susipratimą. Būdamas kunigu turėjo progos su žmonėmis artimus ryšius palaikyti. Dėl savo švelnaus būdo, jautrios sielos, gražaus balso, buvo visų mėgiamas.

Tautinį susipratimą žadino per liaudies dainas. Lankydamasis įvairiomis progomis kaimuose, kur tik susirinkdavo didesnis būrys žmonių, tuoj ten ir suskambėdavo lietuviška daina.

Turėdamas poetinių gabumų, gerai pažindamas liaudies dvasią, rašė dainų, kurias pats tuč tuojau paskleisdavo žmonių tarpe. Jų forma labai artima liaudies dainoms. Sunku būdavo atskirti, kuri yra liaudies daina ir kuri yra A. Vienažindžio parašyta. Viso jų yra parašęs apie 40.

Jo dainos yra pilnos skausmo, nusivylimo. Jose atsispindi paties rašytojo dvasinis pasaulis ir tuometinė lietuvių tautos sunki padėtis, ją slėgusios nelaimės. Po nevykusių bandymų sukilti, rusai daug lietuvių ištrėmė iš Lietuvos, Rusijos gilumon. Jų tarpe jam artimų ir brangių asmenų, prie kurių jis buvo prisirišęs.

Ištremtųjų vieton buvo atsiųsti rusai, barzdylos, kaip poetas sako. Žinant šitas gyvenimo aplinkybes, nesunku bus suprasti ir ta liūdna gaida, tas gilus nusiminimas, net abejingumas gyvenimui, jam viskas „vis tiek pat", kuris nuspalvina graudžia spalva visą jo kūrybą.

Lietuvių literatūros istorijoj A. Vienažindys yra stipriausias ir ryškiausias sentimentalizmo atstovas.

Skaitytojas sktatydamas „Sudiev kvietkeli" ir „Kur prapuolė tas kelelis?", matys, kaip giliai rašytojas išgyveno. Šis privalumas kūrėjui-poetui yra būtinas, savo pasaulio tragizmą ir tėvynės nelaimes išreikšti.

Antanas Vienažindys.

SUDIEV, KVIETKELI

Sudiev, kvietkeli, tu brangiausias:
Sudiev, ir laimė man biednam,
Matau — paskyrė taip Aukščiausias,
Jog vargt ant svieto reik vienam . . .

Štai diena jau ir ta adyna,
Kurioj man riekia atsiskirt, —
O, širdis alpsta . . . Dievas žino,
Kaip reiks gyvent ir kur numirt!

Ir dilgė ne visur žaliuoja,
Šaka be rasos neprigis,
Ir medis pakirstas svyruoja, —
Kaip mano širdis bepagis!

Aušra man nepriduos skaistumo,
Nei ramus vėjas nuramins.
Nei saulė neatnešė linksmumo,
Nei tamsi naktis užmigdys.

Kaip gaili rasa skalsiai krinta,
Taip mano ašaros riedės,
Jau gailestis man širdį kremta,
O kas kentėti man padės!

Neg tik berželis svyrūnėlis
Per amžius verkdams man' supras,
Neg tik prakalbins tas paukštelis,
Kurs savo lizdo nebatras.

Kas dieną ašarų man pietus
Atneš nelaimių debesis . . .
Nors kryžiai kris kaip smarkus lietus,
Bet meilės tik nebužgesys.

Mylėjau tave ir mylėsiu,
Kol mane žemėmis užkas,
Sparnuotoms mintimis atlėksiu,
Ir svieto gale širdis ras.

Ir tavęs niekur neužmiršiu,
Jog dūšia mano čia paliks,
Tegul iš meilės ir numirsiu —
Mirtis dėl meilės Dievui tiks.

KUR PRAPUOLĖ TAS KELELIS?

Kur prapuolė tas kelelis,
Kurs pro kryžių ėjo?
Kur paliko ta seselė,
Kur mane mylėjo?

Jau tas kelias užutvertas,
Daržas padarytas,
Ir daug ašarų išgerta,
Sesuo išvaryta . . .

Išsiu, eisiu tuos nameliuos,
Kur ana gyveno —
Pažiūrėsiu, bene rasiu
Jos brolį bent vieną.

O gal gyvą dar tebrasiu
Seną motinėlę,
Kuri norint kiek paguos man',
Pasakys dukrele.

Ir nuėjau per laukelius,
Pro žalias gireles,
Pasaudamas, vaitodamas,
Liedams ašaroles . . .

Oi nelaimė, ką aš matau?
Širdį ver kaip yla:
Namylėtoj mano vietoj
Gyvena barzdyla.

Nebėr jos brolio nė vieno:
Visi išvaryti.
Ir senutėi motinėlei
Vartai uždaryti . . .

Oi, motute motinėle,
Kur tavo dukrelė?
Gal kukuoja ten Samaroj
Kaipo gegužėlė.

Oi, Dievuliau! kad galėčiau
Kaip paukščiai skraidyti,
Lekčiau per dienas nakteles
Meilės aplankyti . . .

„Mūsų Lietuva".

ROSARIEČIAI SUSIŽAVĖJO „ŠIENAPIŪTE"

Argentinos Lietuvių Tautinis Ansamblis, pilname savo sąstate, virš 40 vaidylų ir choristų, iš Buenos Aires 10. 9. 49 nuvyko į Rosario ir salėje c. Paraguay 2448 patiekė Gasparo Veličkos veikalą „Šienapiūtė". Bent 500 Rosario ir jo apylinkių lietuvių dalyvavo spektaklyje ir žavėjosi gražia vaidyba ir A. Stasiulio vadovaujamo choro dainomis.

Ansamblis vyko apie 400 kilometrų. Vieni traukiniu, kiti šulnio ir Geigo firmos autu-sunkvežimiu. Niekas nejaute nuovargio. Režisierius A. Petravičius, organizatorius V. Namikas, administratoriai gydytojai Dr. Laucius ir Dr. Zotovas ir visi ansamblio nariai — artistai ir dainininkai — savo pareigas puikiai atliko. Sykiu lankėsi ir dekoracijų piešėjas dailininkas R. Kupcevičius. Sostinės lietuvių vardu rosariečius pasveikino kun. Dr. K. Černiauskas. „Kada vėl mus aplankysite su „Šienapiūte", — klausė malonūs rosariečiai.

Antanas Švarlys ir kiti tos kolonijos lietuvių veikėjai tinkamai sutiko svečius-menininkus. Rengėjai svečius pavaišino asado pietumis, kur geroje nuotaikoje skambėjo lietuviškos dainos.

Spalių 8, 1949 ansamblis pilname sąstate vyksta į Berissą, kur parodys „šienapiūtę". Ta proga Berissan vyksta daug sostinės lietuvių jaunimo.

Šeštadienio vaidinimai ir bendri sekmadienio pietūs supažindino ir suartino didžiųjų Argentinos miestų — Rosario ir Buenos Aires — lietuvių jaunimą. „A. L. Balso" fotografas Juozas Zubrickas padarė visą eilę šio istorinio įvykio nuotraukų.

Poezija

Roma Jaloveckaitė.

SUGRĮŽIMAS

1. Sugrįšiu pas tave...

Kai tiršti debesys šiandieną
apgaubia padangę svetimą,
Sielvartas širdyj man kalba tavo maldą tyrą.
Ruošei tada man į kelionę juodos duonos
ir kentėjai nerimą,
Ir tavo lūpose girdėjau aš ne priekaištą,
bet tik palaimą didžią.

Grąsinanti naktis artėjo jau
prie žemo gryčios lango,
Skambėjo šūviai, draikėsi danguj
gaisrų pašvaistės.
Klupau prie tavo kojų ir
šaukiausi Visagalio vardo,
O tu verkei: „Sūnau, skubėk — aušra tuoj
atkeliaus į mūsų kaimo vaišes..."

Ir palikau tave bealpstančią tą
neužmirštamai siaubingą naktį;
Mane lydėjo tavo ašarotos akys ir
tėviškės kančia.
Norėjau grįšt, dar girgždančių vartelių
neuždaręs tąsyk,
Bet tu man mojai: „Skubėk greičiau per mišką
paslapčiai!..."

Praėjo daugel metų, ir nešu aš pietų krašto vargą,
Matau kas vakarą bebėstančias prie palmių
saulėlydžio žaras.
Rašau tau, motin, neišsiunčiamą aš
laišką margą:
„Ar dar negydo mūsų sodžiuj
pavasario žmonių žaizdas?..."

Nežinau kur man likimas
rytoj žada rodyt kelią:
Esu klajūnas be namų ir
be jokio įžymesnio vardo.
Bet patikėki man pažadu —
išpildysiu aš jį net per pasaulio tvaną:
Sugrįšiu pas tave, o motina, ir tu
pamirši tų bežadžių metų naštą.

2. Aš sugrįžau.

Štai sugrįžau aš pas Tave iš tolimos pakrantės,
Pavargus ir ištroškus, paliegusi širdy...
Tenai — gyvenime gurkšnojau vyno taurę,
Dabar tenoriu prisiglaust Tavyj.
Raizgiau kasdien brangių gėlių vainiką,
Kvatojausi, kai verkė žmonės pakelyj...
Šiandieną lūpos meldžia atleidimo tikro —
Sugrįžtu pas Tave, paslėpk savam kelyj!
Rausvuos šilkuos paskendusi, ieškojau meilės burto,
Vijausi laimę, kai ji skraidė debesyj:
Tikėjausi užkurt tenai pasaulio gairių turtą,
O palūžau... ir trokštu atsigaut Tavoj širdyj.
Gal laukei Tu manęs jau metų metais?
Šaukei, kai bėgau vėjo sukuryj?
Kurčia buvau Tavų maldų verpetams,
Tylėjau, kai prašei — suraski laimę mano prieglobstyj!
Šiandieną sugrįžau aš pas Tave, o Viešpatie;
Nušluosčius tamsias dulkes žmonijos veidrodyj.
Ak, neatstumk, ir nesakyk — ne Tau mane pasiektie —
Nepraradau dar Tavo meilės juodajam kvaitulyj.

Venezuela, Maracay, 28. 6. 1949.

PRADEDAMAS SPAUSDINTI „ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSO" KALENDORIUS 1950 METAMS. VISŲ PRAŠOME PAREMTI LEIDYKLOS DARBĄ PRENUMERATOMIS, SKELBIMAIS IR AUKOMIS

VIKTORAS BALTUTIS.

Sieliai plaukia

Pasibaigus mokslo metams, su broliu išvykome į kaimą, netoli Merkinės. Čia mus sutiko dėdė Gailius, maloniai šypsodamasis ir džiaugdamasis mūsų atsilankymu. Aš jį nuo kūdikystės mėgdavau. Visuomet judrų, linksmą, geraširdišku veidu. Mane dar mažiuką pakeldavo paėmęs už pažastų iki obels šakų, liepdamas prisiskinti obuolių.

— Na, dabar jau nepakelčiau, — apžiūrėjęs mane, juokdamasis kalbėjo.

— Eikit vidun, tegu ir Mortulė pasidžiaugia jūsų apsilankymu, — kvietė į kambarį.

Mortulė, dėdės Gailiaus žmona, senyva moteris, nors ir dėdė jau penktam kryželiui leidosi truputį sulenkti visuomet tiesų sprandą, nusišluosčiusi rankas į prijuostę, kvietė toliau.

— Sveteliai nebuvėliai, prašom į sekly čią. Ką jūs čia dūminėje ruksite.

Nespėjus dėdei pasiteirauti apie tėvelių sveikatą, įvairius reikalus, ant stalo Mortulė atnešė garuojančią vakarienę.

— Pasistiprinkit, toli keliavote. Nors ir kaimiškai...

Nespėjome tetulei padėkoti, ir jos platūs sijonai dingo virtuvės duryse. Dėdė suprato mūsų mintį:

— Nors jau ir ketvirtą dešimtį baigia krauti, bet vis dar vikri mano Mortulė. Ji tokia ir jauna buvo, — patenkintas šypsojo.

— Tiesa, — padėjęs šaukštą šalia gražiai gėlėmis išmarginto dubenio, — gal norite po vakarienės išeiti prie Nemuno, pažiūrėti, kaip sieliai plaukia?

— Norime dėde! — beveik vienu balsu sušukome ir skubėjome valgyti, kad tik greičiau išspruktume iš pirkios, nes per mokslo metus nusibodo sėdėti kambaryje.

Pavalgę, skubėjome prie Nemuno. Dėdė juokėsi žiūrėdamas, kaip šokinėdami per griovelius, apsukdami tankiai suaugusius krūmokšnius, vienas kitą lenkėme. Pasibaigus krūmokšniams, prieš mūsų akis atsivėrė plati pieva, tolumoje atitverta tamsia miško juosta. Viduryje pievos, lyg gyvate susirangęs, žvilgėjo Nemunas. Kvėpuodami gaivų vasaros vakaro orą, sustojome prie jo. Saulė, atsirėmusi miško krašto, rausvais spinduliais glostė mažomis vilnelėmis pasipuošusį Nemuno paviršių. Anapus, pačiam pagiryj, lyg palindęs po saule, skendo prietemoje kaimas. Į mus sklido karvių bliovimas ir piemenų šūkavimai.

— Gražu, pratarė dėdė.

— Tikrai, dėde, pirmą kartą taip gražiai atrodo Nemunas. Gal todėl, kad ilgai jo nematėme? Nusibodo Marijampolės gatvėmis, kur vėjas nešiojas dulkes ir medžiai tokie dulkini, suvargę.

Čia viskas dvelkė šviežumu ir oras toks lengvas, švelnus buvo.

— Žiūrėkit, ana va, sieliai plaukia, Už plataus Nemuno vingio juodavo tamsūs lopai, lyg tulpės tvenkinyje naktį.

— Ak, — atsiduso dėdė, — linksmas sielininko gyvenimas. Plauki, aplinkui žaliuojančiais miškais, senomis pilimis ir gražiomis sodybomis pasipuošęs Nemunas. Gera būdavo stebėti vandens gilumoje nardančias žuvis ir plaukti, plaukti...

— Dėde, — nutraukiau jo kalbą, — ar ir jūs plaukėte sieliais?

— Plaukiau. Aštuonerius metus išvažinėjau nuo Liškiavos iki Petrošiūnų. Linksmai būdavo praslenka dienos, o vakarai... ak, juk ir Mortulę susiradau Kampiškėse, sieliais plaukdamas. Atsimenu, sustojome prie Kampiškių, o buvo subatvakaris. Išlipome į krantą ir nuėjome į vakaruškas. Radau ten Mortulę jaunime žolelę betrypiančią. Tuoj man ji akin krito. Paskui susipažinome ir matai...

Juodi lopai — sieliai vis artėjo.

— Kairėėėn... smarkiauuu... suskambėjo Nemuno paviršiumi, pakilo, atsimušė į miško juostą ir nuliūliavo šimtais aidų medžių viršūnėmis. Ant sielių švystelėjo ugnis ir pasigirdo balsas:

— Ar tu, dėde?!

— Aš! — atsiliepė dėdė, — tai Venckų Adomiukas!... Padainuokit, ką čia plaukiat, kaip gudai pelų vogti.

Nuo sielių pasigirdo armonika ir vos girdima daina, bet pamažu ji vis augo, lipo krantais, skrido ir nyko vakaro prietemose. Susižavėję nuostabiu saulėlydžiu, sklindančia daina, lyg suakmenėję stebėjome žavų reginį. Gražiai skambėjo sutartinė; tokia artima, sava. Jos garsai plaukė gyslomis, gaivino kūną. Supratau, kodėl senovės lietuviai rasdavo dainoje suraminimą, ir vargas lengvesnis būdavo. Nuplaudavo rūpesčius, su dainos garsais išplaukdavo ir užsimiršdavo sunki baudžiauninko dalia.

— Myli lietuvis dainą. Viską iš jo atimk, bet dainos neišplėši iš jo krūtinės, nes visa joje sudėta, — prisiminiau kažkada sakytus mokytojo žodžius.

— Mote! Eikit namo! Po kelionės ponaičiai norės miego, o jis vis senu įpročiu laiko prie Nemuno, — nutraukė mano mintis valsas iš sodybos.

— Tai Mortulė, — lyg nepatenkintas pratarė dėdė, — tai gal einam, paskui pyks Mortul...

Kažkas pliukšterėjo Nemuno pakrantėj ir vėl tylu. Taip dar norėjosi pabūti prie Nemuno ir paklausyti tolstančios dainos ir virkdomos armonikos.

— Sieliai plaukia, — atsiduso dėdė ir paėmė mus už parankių, sukdamas sodybos link.

Mortulė mūsų laukė ir apibarė dėdę, kam taip ilgai mus laikė.

— Tu negali, Mote, be tų sielių nei vieno vakaro pabūti.

— Ak tie sieliai, sieliai, kad ne jie, tai ir tu Mortul kažin...

NUGIRSTI NEPAKANKA — REIKALINGA PAČIAM PAMATYTI!

Kanadiškės „Nepriklausomos Lietuvos" redaktirius Jonas Kardelis aprašo savo patyrimus Sovietuose, kada jis, kaipo Lietuvos žurnalistų Sąjungos ekskursijos narys važinėjo po Rusiją antrojo pasaulinio karo išvakarėse.

Rusai lietuvius sutiko su didžiausia pompa. Vaišino ir teikė patogumus. Net orkestras buvo pakviestas, tik jis dėl sovietinės netvarkos, pavėlavęs.

Valdžios atstovai baisūs ponai, bet pamatęs Sovietų piliečius-darbininkus Kardelis taip nustebo, kad norėjo net iki Maskvos nedavažiavęs grįžti Lietuvon. Štai pirmųjų įspūdžių „iš rojaus" dalis:

„Mums davė miegamąjį, ir aš ramiai sau užmigau. Tiktai mane išbudino šaltis. Nesuvokdamas, kas atsitiko, aš pakėliau langą dengusią užuolaidą ir konstatavau faktą, kad išmuštas langas. Čia pat už lango užuolaidos gulėjo ir... akmuo. Tie akmenys lydėjo mus visą kelionę. Tie akmenys lydi, kaip paaiškėjo, visus sovietinus traukinius visur ir perdėm. Bet apie tai kiek vėliau. Dabar pirmasis sovietinis vaizdas.

Pasirodė, kad kai aš pradariau lango užuolaidą, jau buvo rytas. Mūsų traukinys stovėjo Smolensko stoty. Pirmasis vaizdas mane pritrenkė. Kai aš žiūrėjau į akmeniu sukultą langą, staiga pasipylė minia žmogiškų būtybių, matyt, iš tik ką atėjusio traukinio. Ta minia man padarė baisų įspūdį. Tada man nebuvo aišku, kas tai per žmonės. Skarmalais apsituloję, apsiraišioję. Vieno kojos apautos — viena koja vyža, kita puse kaliošo; kito — skarmalais apraišiotos; trečias basas. O tai buvo balandžio 29 d., šaltas rytas. Apsirengimo drabužių rūšies negalėčiau apibūdinti, nes tai buvo lopų, skylių ir beformės išvaizdos apranga — nei švarkai, nei paltai, nei puspalčiai. Tie žmonės vilko kažką maišuose, tarbose — tai už nugarų, tai per pečius persimetę... Išvaizda jų buvo išalkusių, išbadėjusių, pajuodusiais veidais... Šis vaizdas buvo taip netikėtas, nelauktas ir baisus, kad man tuojau kilo mintis tuojau grįžti atgal, nes aš sumečiau: ką gi aš galėsiu parašyti apie lankomąjį kraštą gera?

Bet traukinys pajudėjo ir drauge nusivežė mano susijaudinimą, susirūpinimą ir nutraukė mintis apie atsisakymą vykti toliau. Tai buvo mums vykstant ta sritimi, kuri vadinama Socialistine Tarybų Bielorusija (Gudija).

Gudija pasirodė esąs skurdžiausias ir daugiausiai išvargintas kraštas, — žiūrint keleivio, vykstančio traukiniu, akimis.

Tokių taip pat baisiai nuskurusių žmonių jau 1941-jų metų pavasarį teko matyti Vilniaus geležinkelių stotyje. Čia, kai iš arčiau jau juos galėjau stebėti, vaizdas buvo dar baisesnis. Tie jų drabužiai pasirodė taip sukritę, kad kur juose buvo skylė, tai per ją švietė nuogas kūnas. Kaip tie žmonės galėjo pakelti šaltį, nebent galima paaiškinti patarle: „kas vokiečiui mirtis, tai rusui gerai"... Bet tie žmonės buvo... kolchozininkai, t. y. — kolektyvinių ūkių baudžiauninkai, kokiais dabar verčiami visi Lietuvos ūkininkai.

Prisimenu mažytės mergaitės iš rusų šeimos, kuri pirmosios okupacijos metu buvo atgabenta Kaunan ir apgyventinta dr. V. Tercijono namuose, mūsų kaimynystėje, kreipimąsi į savo motiną. Pamačiusi labai nuskurusį žmogų, gal tikrai rusų kolchozininką, ji sušuko:

— Mama, mama, žiūrėk: mūsų kolchozininkas atvažiavo!...

— Cit! Ką tu čia niekus plepi! — sudraudė susigėdusi rusė, kaip jas lietuviai vadino, „katiuša".

Darbininkas Sovietuose yra naujoviškų ponų vergas, beteisis, alkanas ir apskuręs. J. Kardelis, kuris važinėjo po visą Rusiją ir laike rusų okupacijos Vilniuje buvo Filharmonijos direktorium, šeštame straipsny apie savo patyrimus Sovietų Sąjungoje, tarp kita ko raše:

Kalbant apie darbą Sovietų Sąjungoje, reikia turėti prieš akis faktą, kad darbas ten yra priverstinis. Todėl darbininkas nepaprastai suvaržytas. Jis pririšamas prie vietos ir negali keisti darbovietės taip, kaip jis nori — t. y. — laisvai. Ypač pririštas prie vietos valstietis — kolchozininkas. Sovietinė santvarka atnaujino senąjį rusų baudžiavos įstatymą — prikreplenije k zemlie — pririši mas prie žemės. Tiktai skirtumas tas, kad senosios baudžiavos įstatymas leido jam keisti darbo vietą šv. Jurgio dieną — Jurjev dien (iš to ir patarlė: Vot tiebe, babuška, i Jurjev dien — štai tau, bobute, ir Jurgio diena), o kolchozinė baudžiava ir tos privilegijos neduoda.

Mes, žinoma, įsivaizduoti negalim, kaip SSRS suvaržytas darbininkas, būtent, sovietinių įstatymų, kuriuos kala komunistų partija. Pav., sunku net patikėti, kad už penkiolikos minučių pasivėlinimą į darbą darbininkas, kuris tokiu atveju vadinamas „progulščiku", „lodyriu" ir kitais tos rūšies „gražiais" vardais, turi būti atiduotas teismui. O teismas jį turi bausti ne mažiau kaip metais kalėjimo. Ir baudžia. Nubaustus skelbia „Pravdoje" ar kuriame kitame partijos laikrašty.

Akordo nustatymas nieko nereiškia, nes akordas tada darbininką skatina dirbti, kai jis darbininkui apsimoka, kai atneša daugiau naudos. O sovietinėje sistemoje tai nieko neduoda. Ir visi darbininkai masiškai sabotuoja darbą. Sabotuoja todėl, kad darbas neapmokamas bent kiek padoriau, neapmokamas taip, kad darbininkas galėtų susivilioti uždarbiu. Kaip jis bedirbtų kaip besirūpintų, vis vien jis beteisis, alkanas ir apiplyšęs.

Visus tuos stachanoviečius mūsų darbininkai keleriopai nukonkuruoja. Savo metu grupė Prancūzijos darbininkų — angliakasių lankėsi Donbase ir stebėjo rusų stachanoviečių grupės darbą. Nors rusų darbininkų stachanoviečių brigada dirbo jau susimokiusi, bet prancūzai, kurie buvo ne iš vienos brigados, rusus pralenkė keleriopai. Kas tiktai netingi palyginti mūsų darbo duomenų su sovietiniais stachanoviečių, visi įsitikins, kad yra tikrai taip. Stachanovizmas — tai ne pažangos reiškinys, bet darbininkų vertimo dirbti ir daugiau padirbti priemonės, metodas.

(Pabaiga seka)

Lietuviškų knygų nedaug teturime, jos gimsta per vargą ir aukas, branginkime jas!

BALT-EXPORT PASIŪLYMAS ARGENTINOS LIETUVIAMS

Mūsų firma legalizavo savo padėtį Vokietijoje ir įsijungė teisine forma į Vokietijos viešąjį ūkį. Tad jei turite reikalų Vokietijoje ar norite su Vokietija užmegsti prekybinius ryšius, kreipkitės į mūsų lietuvišką firmą Vokietijoje — BALT EXPORT, Detmold, Hermannstr. 51, Zona Britanica.

Su atsistatančia Vokietijos industrija mes užmezgėm plačius ir pastovius ryšius ir jau atstovaujame bei siūlome užsienio rinkai Vokietijos gaminius. Mūsų atstovaujamų fabrikų pirmarūšiai gaminiai išeina į tarptautinę rinką su konkurencinėmis kainomis.

Mes siūlome Vokietijos fabrikų modernius ir antikinius puikaus darbo sidabro išdirbinius, aukštos kokybės kristalą (Bleikristal) ir taip vad. Boemische Glaeser, turėjusius šiometinėje New Yorko parodoje gero pasisekimo. Mūsų siūlomi užsienio rinkai žaislai, ypač fauna, yra pagaminti specialiai exportui iš pirmarūšių medžiagų. Mes taip pat siūlom puikaus darbo vilnonius brangiuosius kilimus, kurie savo švelnių spalvų deriniais yra patrauklūs ir vilioją pirkėją. Be to, mes jau galime užsieniui siūlyti įvairias Vokietijoje gaminamas mašinas kaip tai: visų rūšių medžio apdirbimo dirbtuves, lentpiūvių įrengimus, excentrinius presus, bormašinas, maisto gamybai bei įrengimų statybai reikalingas mašinas ir cemento fabrikų įrengimus, taip pat metalų tekinimo mašinas (Drehbaenke, prancūziškai: tours revolver; angliškai turret latbee ir kitokių sistemų). Esame taip pat ryšiuose su optikos dirbtuvėmis ir todėl tikimės, kad greitu laiku galėsime siūlyti ir šių rūšių Vokietijas gaminius. Mus taip pat interesuoja importas į Vokietiją. Šiuo kart mes jau priimame pirmos ir antros rūšies baltos nedažytos vilnos ir vilnonių verpalų (Kammgarn 16/1, 16/2, 32/2) pasiūlymus.

Nepraleiskite progų įsijungti į prekybinius ryšius su Vokietija. Tai Jums garantuotai pavyks per mūsų BALT EXPORT firmą.

Speciali branža. Sparčiai atsistatanti Vokietijos industrija sunkiai verčiasi savais kapitalais ir todėl reikalinga užsienių kreditų čia yra gera proga investacijai užsienio kapitalų Todėl pats laikas privačiam užsienio kapitalui susidomėti Vokietijos industrija. Nors dar ir reti atsitikimai, bet jau yra faktų, kad toks kapitalas zonduoja Vokietijos dirvą, kad čia patogiai nusėsti. Mūsų firma tarpininkauja ryšių sudarymui ir tokio kapitalo investacijos paruošimui. Privačiam užsienio kapitalui norinčiam Vokietijoje užimti patogias ir pelningas pozicijas mes siūlome savo tarpininkavimą pasirenkant sritis ir branžas, o taip pat atstovaujame sudarant dokumentus. Mes siūlome lietuviškiems biznieriams ir mekleriams užsieniuose, turintiems stiprius ryšius, nepraleisti progų pasinaudoti mūsų firmos siūlomu geru courtage.

Lietuviškos užsienio organizacijos, prekybinės firmos ir privatūs asmenys turį prekybinių ir teisinių reikalų Vokietijoje kviečiami visada pasinaudoti mūsų patarnavimais. Mes mielai ir su didžiausiu atydumu atliksime visus mums statomus mūsų pasiimtose srityse uždavinius ir reikalavimus už minimalinius atlyginimus. Nepraleiskite gerų progų! Atsakymui, dėkite į voką savo krašto pašto ženklų arba tarptautinių pašto kuponų.

Mūsų adresas: BALT EXPORT, Detmold, Hermannstr. 51, Zona Britanica, Alemania.

Dipl. jur. Antanas Jasinskas.

PALTAI ir KOSTIUMAI VYRAMS

VYRŲ RŪBŲ SIUVYKLA A. V. RIMŠA
(Aukso medaliai Londono-Paryžiaus)
Priimam užsakymus pasiuvimo vietoje ir turinti medžiagas klijentai gali pakviest prisimieravimui į namus.

ANCHORENA 1705 — OLIVOS - LA LUCILA
(Altura Avenida Maipú 3700)

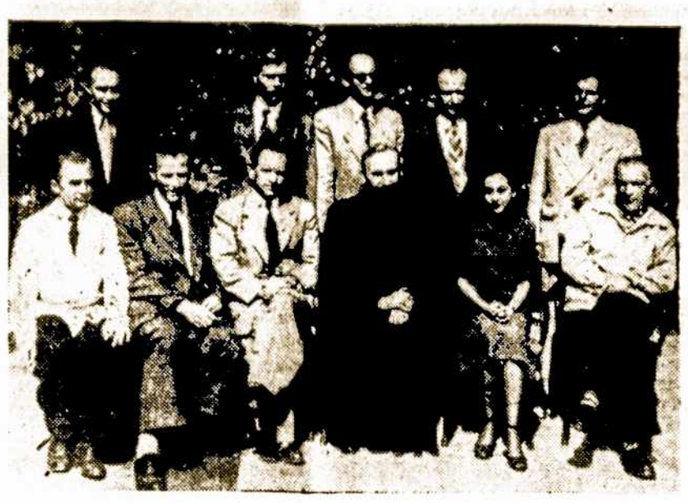

Lietuvių Sąjungos Venezueloje Centro Valdyba: (Sėdi iš kairės): Vladas Venskus, Kazys Nausėda, Jurgis Bieliūnas, Kun. Antanas Sabaliauskas, ponia Jadvyga Indrišiūnienė ir Vladas Sidaravičius. Stovi (iš kairės): Mečys Balutavičius, Juozas Kukanauza, Aleksandras Vabalas, Petras Tumėnas ir Antanas Diržys.

LIETUVIŲ SĄJUNGOS VENEZUELOJE SKYRIŲ ATSTOVŲ SUVAŽIAVIMAS VALENCIJOJE

(Oro paštu „A. L. Balsui")

Pastaruoju laiku yra gautas iš vietinės valdžios organų leidimas veikti Lietuvių Sąjungai Venezueloj. š. m. 21. 8. įvyko pirmas Lietuvių Sąjungos skyrių atstovų suvažiavimas Valencijoj. Jis prasidėjo lietuviškomis pamaldomis vietinėj bažnyčioj, o po pamaldų susirinko kolegijos salėj visi suvažiavę atstovai. Susirinkimą atidarė p. Tumėnas Petras, buv. laikinosios šios sąjungos valdybos pirmininkas, pasveikindamas susirinkusius atstovus bei nušviesdamas Sąjungos veikimo tikslą. Paskui pakvietė prezidiuman iš kiekvieno skyriaus po vieną atstovą. Pirmininkavo ir vykusiai suvažiavimą pravedė p. Nausėda Kazys iš Caracas. Sekretoriavo p-lė Žalnieriūnaitė iš Valencijos.

P. Tumėnas Petras, kaipo buv. laikin. Valdybos pirmininkas, padarė pranešimą.

Iki lietuviai savo veikimui šioj šalyj nebuvo gavę valdžios organų leidimo, Lietuvių Sąjunga Venezueloj veikė neoficialiai ir ją globojo Valencijos Emigracijos Instituto Direktorius, labai daug padėdamas. Šia proga reikia pasakyti, kad šis žmogus yra didelis lietuvių draugas.

Leidimas veikti nebuvo ilgai gautas. Praėjo daugiau, kaip metai laiko. Tik atvykus Venezuelon gerbiamam kun. Sabaliauskui ir dedant šiuo reikalu jam dedilių pastangų, leidimas pagalios buvo gautas.

Po p. Tumėno pranešimo, padarė pranešimą buv. Sąjungos iždininkas. Sąjunga pajamų beveik neturėjo jokių, o išlaidų susidarė. Šias išlaidas padengė asmeniškai pats iždininkas p. Bieliūnas Jurgis, už ką atstovų suvažiavimas jam plojimu padėkojo, nes jis jas palieka Sąjungos naudai, nereikalaudamas iš Sąjungos jokio pinigų grąžinimo.

Revizijos komisijos pranešimo nebuvo, nes, nesant pajamų, nebuvo ko nei revizuoti.

Po to sekė naujos valdybos rinkimas. Išrinkti: p. Nausėda Kazys — pirmininku; p. Bieliūnas Jurgis — vicepirmininku; p. Kunakauza Juazas — sekretorium; p. Venskus Vladas — išdininku; kun. Sabaliauskas Antanas — Valdybos nariu.

Revizijos komisijon išrinkti: p. Vabalas Aleksandras — pirmininku; p. Tumėnas Petras — ir p. Balutavičius Mečys — nariais.

Garbės teisman išrinkti: p. Indrišiūnienė Jadvyga, p. Sidaravičius Vladas ir p. Diržys Antanas.

Šiame suvažiavime nustatytas narių vienkartinis mokestis — 2 Bs. Mėnesinis mokestis Bs 1. — Pajamos nutarta sunaudoti savišalpos reikalams.

Po to buvo aptarti įvairūs einamieji reikalai.

Kad galimai apsaugoti mūsų augantį jaunimą nuo ištautėjimo, kas pastebima mūsų emigrantų tarpe, nutarta įsteigti lietuvišką vaikų darželį, lietuvišką mokyklą ir kitas kultūrines institucijas.

Sąjungos centro Valdybos buveinė — Caracas.

Baigiant suvažiavimą, nutarta padaryti pranešimas apie Lietuvių Sąjungos įsisteigimą Venezueloj VLIK, Venezuelos valdžios įstaigoms; nutarta pasiųsti pasveikinimo telegramą Jo Ekscelencijai vysk. Skvireckui ir padėką saleziečių kolegijos vyriausiai galvai už kun. Sabaliausko atsiuntimą Venezuelon.

Baigiant suvažiavimą, buvo šiame suvažiavime dalyvavusių fotografų, kurių čia buvo ypač gausu, padarytos foto nuotraukos.

Valencijos skyrius atvykusiems iškėlė bendrus pietus hotelyj „Madrid", kurie praėjo linksmoj nuotaikoj, juo labiau, kad šią nuotaiką ypač pakėlė Valencijoj gyveną lietuviai kupletistai. Bendrai, Valencijoj yra susibūręs nemažas skaičius lietuvių kultūrininkų — intelektualų.

Valencijos lietuviams tenka nuoširdžiai padėkoti už malonų atstovų priėmimą.

Vl. Dervojedaitis.

APIE STREPTOMYCINĄ

Kas tas streptomycinas, kuris šiuo metu pradėjo taip garsėti džiovos gydymui. Malonu čia prisiminti, kad pirmos tų vaistų „laboratorijos" buvo įsteigtos mūsų kaimo moterėlių samanotose lūšnelėse. Ant langų stikliniuose induose tenai būdavo auginamas grybas. Iš jo gautas skystis buvo plačiai su pasisekimu naudojamas įvairioms ligoms gydyti. Pasirodo, kad lietuviškoji galva gera, tik kišėnė menka: negalėjo iš pagrindo ištirti to grybo veikimo galios. To pasiekė turtingieji užsieniai: ištyrė 35000 įvairių grybų rūšių, kol gauta veikli medžiaga.

Su streptomycinu, kuris veikliai žudo džiovos sėklas, kaip ir su kiekvienu nauju vaistu, daroma įvairių bandymų. Yra atrastas instrumentas, tik reikia išmokti juo naudotis. Šiandien tikrai gerai naudotis dar niekas nemoka. Bandomos visos ligos, visi atvejai, visokiausios dozės. Patyrimo, palyginti, kol kas maža, todėl tebetiriama toliau.

Streptomycino, kaip ir kiekvieno biologinio vaisto, pagaminimas sunkus ir brangus, — jis masiškai negaminamas. Dėl to, kad maža pagaminama ir kad jis dar mažai ištirtas, streptomycinas šiandien naudojamas tik toms ligoms bandyti gydyti, kurioms ligi šiol jokio kito gydymo nėra, pvz., visada mirtinas tuberkuliozinis smegenų uždegimas. Jokiu būdu streptomycinas neatstoja senųjų džiovos gydymo metodų: ramybės, gulėjimo ir kt. Jis tik padeda, paruošia, o toliau organizmas ir gydytojas turi padaryti savo, kas reikia. Dažnai beviltišką būklę atstato į tokią padėtį, iš kurios vėliau pats organizmas sugeba su džiova kovoti ir ją nugalėti. Tik nemanykim, kad visoms džiovos formoms šis vaistas tinka. Šiandien sanatorijose streptomycinu gydomos šios džiovos formos: smegenų džiova, greitoji džiova, šviežia plaučių uždegimo pobūdžio džiova, žarnų, gerklės ir kaulų džiova ir įvairios vidinės bei išorinės džiovos kilmės kiaurymės (fistulos). Tomis ligomis sergąs automatiškai gydomas streptomycinu. Kitos džiovos formos irgi gali būti gydomos, ypač parengiant ligonį operacijai.

Ligonis gydymo metu būtinai turi gulėti. Leidžiama atsikelti nusiprausti ir netoliese kitus būtinus reikalus atlikti. Gulėti reikia dar du mėnesius ir baigus gydymą streptomycinu. Savaime aišku, geras slaugymas ir maitinimas, taip pat ir dvasinė ramybė yra būtina.

Duodant streptomyciną, laikomasi didžiausio steriliškumo, vartojamos pirštinės, tik gydytojas bei patyrusi sesuo daro injekcijas. Per visą gydymo laiką ligonis stropiai stebimas: kasdien jo temperatūra, savijauta, odos pakitimai, bendroji būsena ir nusiskundimai pažymimi; kas trečia diena tiriamas šlapumas; kas savaitė kraujo vaizdas, svoris, plaučių apžiūrėjimas; kas dvi savaitės kraujo sėdimo reakcija; kas mėnuo tiriami skrepliai, daroma plaučių nuatrauka. Pagaliau vienas iš sunkiausių stebėjimų, — kaip džiovos bacilos atsparios prieš streptomyciną. Tai milžiniškas darbas, ypač jei vienu kartu gydoma daugiau ligonių. Ir kam visa tai daroma? Sakysit, kad tai bandymai gydytojų smalsumui patenkinti. Visai ne! Daroma dėl to, kad būtų užfiksuotas vaisto veikimas, laiku pastebėtas jo naudingumas, kad būtų nustatyta, kada jis nutrauktinas, baciloms pasidarius atsparioms vaistui.

Reikia pasakyti, kad streptomycinas yra nuodingas. Ne visiems vienodai jis atsiliepia. Nuo jo gali atsirasti mažakraujystė, raudonų kūnelių formos pakitimų, baltųjų kūnelių sumažėjimas, net ir visiškas jų pranykimas. Šlapume gali atsirasti baltymo, odoj išbėrimas, silpnas regėjimas, pusiausvyros sutrikimas. Bent vieną iš tų komplikacijų pastebėjus, reikia vaistas nutraukti, toliau stebėti, kartais vėl paskui galima jo duoti. Lengvi galvos skausmai, ypač iš pradžios, dažnai praeina, netrukdo toliau duoti streptomyciną.

Kad bacilos tampa atsparios vaistui, jau seniau buvo žinoma. Panašiai yra buvę su vadinamais stebūklingais vaistais prieš triperį. Kada tie vaistai — sulfamidai buvo išrasti, beveik visi kalbamąja liga sergą buvo pagydomi. Vaistas pakenkė ne visoms tos ligos sėkloms: silpnos žuvo, stiprios išliko, vėisėsi ir dabar atėjo laikas, kad tie savo laiku buvę geri nuo triperio vaistai, mažai veikia arba ir visiškai prieš tą ligą neveikia; tai ligai dabar naudojamas kitas vaistas — penicilinas.

Dėl to, kad neišeitų panaši istorija su streptomycinu, atskiri atsitikimai yra išsamiai tiriami. Be to, nepamirškime, kad nežinia, kaip naujasis vaistas paveiks žmogaus organus po kelių metų. Gal jis turės įtakos mūsų nervams, mūsų palikuoniams. Tad su ugnimi nėra ko žaisti. Streptomycinas naudotinas tik ten, kur reikia, ir tik tam, kam reikia.

GRYNAS MEDUS
iš lietuvių bitynų
PARDUODAMAS:
BOEDO 737 Tel. 45-4444

Casa Musketas

Savininkas Adolfas Muškėtas.
Sanabria 2790/92, Buenos Aires.
Telefonas: 50 - 5948.

Parduoda ir išnuomoja pianus. Dirba naujus ir taiso Radio Aparatus. Parduoda lietuviškas ir įvairias plokšteles. Parduoda akordeonus. — Visais muzikos instrumentų reikalais kreipkitės šion lietuvių firmon.

Poliklinika «Internacional»

Vadovaujama Medicinos Gydytojų:
DR. O. BRIZZIO ir DR. G. R. CUTILLO

Šlapumo — Veneros — Odos ir Sifilio — Lytinių Iškrypimų — Širdies — Pilvelio — Nevirškinimo — Plaučių — Hemorroides gydymas. — Diatermia — Trumposios Bangos — Elektriniai Masažai — Ultra Violetiniai Spinduliai — Oxigenoterapia.

PRIIMA LIGONIUS NUO 9 IKI 12 IR NUO 15 IKI 20 VALANDAI.

ŠEŠTADIENIAIS IR ŠVENTĖMIS NUO 9 IKI 12 VAL.

TACUARI 1583 (Plaza Constitución) BUENAS AIRES

S. L. ARG. ŽINIOS

SUSIVIENIJIMO STATYBA DOMINA VISUS

Patvirtinus naujų S. L. Arg. rūmų statybos planus, jaučiamas didelis susidomėjimas ne tik veikėjų tarpe, bet ir visi nariai bei plačioji visuomenė ateina šios draugijos talkon.

Parko pryšaky esanti medžiai jau iškirsti. Konstruktorius Jonas Kareniauskas su organizacijos vadovybe planuoja ir veikia. Šeštadieniais ir sekmadieniais vyksta talkos darbai.

Susivienijimo rūmai bus pačių Argentinos lietuvių kolonijos rūmai ir pasididžiavimas ateinančioms kartoms.

Visi nariai ir narės bei šiaip geros valios lietuviai prašomi visomis išgalėmis paremti S. L. Arg. rūmų statybos darbą. Kas auka, kas narių skaičiaus padidinimu, kas asmenišku darbu.

Malonu matyti, kad visa kolonija domisi rūmų statyba ir kas kart vis daugiau tautiečių ateina talkon.

Mūrininkas.

— RUGSĖJO 18, 1949, šokiai Draugijos nuosavybėje. Pradžia 17 val., pabaiga 22 val.

— ASADO pietūs S. L. Arg. parke visiems iš anksto bilietus įsigijusiems įvyks 25. 9. 49. Visi kviečiami dalyvauti. Rengėjai.

JUOKAI

GĖDIJAS APSIDRAUSTI.

Draudos agentas:

— Dėlko tamsta neapsidraudi?

— Mat, gėdijuos mąstyti, kad po mirties būsiu daugiau vertas, negu gyvas būdamas.

„GERAS" SIUVĖJAS.

Petras:

— Visai sugadinai mano švarką. Žiūrėk, kokios trumpos rankovės.

Siuvėjas:

— Rankovės yra labai geros, tiktai tavo rankos yra per ilgos.

NEIŠAIŠKINAMAS DALYKAS.

Vyras:

— Kas pasidarė tam skustuvui, kad jis toks neaštrus — tiesiog negalima nusiskusti barzdos.

Žmona:

— Iš tikrųjų keistas dalykas. Vakar, kai aš piausčiau nagus, jis labai gerai ėmė.

ŽINO SAIKĄ.

— Kodėl taip be saiko girtauji? Juk ir gyvulys, gerdamas vandenį, žino, kada nustoti.

— Ir aš, gerdamas vandenį, tai labai gerai žinau.

NEPATEISINAMAS DARBAS.

Poniutė:

— Kodėl Tamsta mušei šunį? Juk jis visai nekando, o tik pauostė.

Praeivis:

— Ar Tamsta manai, kad aš turėjau laukti, kol jisai man įkąs?

GERAI MOKINASI.

— Kaip tamstos sūnus mokinasi?

— Labai gerai, — atsako tėvas savo kaimynui. — Mokytojai jį taip myli, kad dažnai jį prašo pasilikti klasėje po pamokų bent porai valandų.

Dr. E. LEVINAS

Lietuvis gydytojas - chirurgas diplomuotas Berlyno ir Kordobos universitetuose, buvęs Rosario ligoninės klinikos vedėjas, dabar Hospital de Clinicas, Sala 4 gydytojas, kalbantis lietuviškai, priima širdies, aorta ir kt. ligų ligonius savo konsultorijoje

nuo 15 iki 18 val.

CALLAO 545 T. A. 35 - 8669

SportaS

GRANDIS—BOCA JUNIORS 25—41.

Rugsėjo 10 d. grandiečiai, kurie laimėjo zonoj „A" meisterio vardą, žaidė finalines rungtynes prieš zonos „B" meisterį Boca Juniors. Priešininkas parodė puikesnį susižaidimą ir energingiau kovodamas laimėjo rungtynes 41—25 (17—10). Už Grandį žaidė: A. Kaibutas 5; V. Grabauskas 5; J. Bandžius 5; Z. Jaunius 4; E. Čepelevičius 3; V. Bandžius 2; A. Arlauskas 1 ir A. Antakauskas 0. Tuo būdu Boca Juniors laimėjo 1949 m. Division Novicios krepšinio meisterio titulą, gi Racing (grandiečiai) išėjo vicemeisteriu. Rungtynių aprašymas tilpo Bs. Aires dienraštyje „Noticias Graficas" 10. 9. 49.

— Anglijos lietuvių krepšinio ekipa Kovas (žaidžianti pirmenybėse Oldham vardu), pralaimėjo finalines rungtynes dėl Anglijos krepšinio meisterio vardo. Londone studijuojančių š. amerikiečių studentų krepšinio ekipai 25—79. Tuo būdu kovičiai yra Anglijos krepšinio vicemeisteriai.

— Futbolo rungtynėse tarp Boca Juniors ir Independiente įvyko kruvinų incidentų. Antrojo kėlinio 12 min. sužeidus Bocos vartininką, josios šalininkai pradėjo veržtis į aikštę. Tuoj pat įsikišo policija, pavartodama ašarines dujas, tačiau įsikarščiavusi minia nenurimo ir pradėjo visokiais poranka pasitaikiusiais įrankiais mėtyti į policininkus. To pasėkoje, policija panaudojo šaunamuosius ginklus ir buvo sužeista trys žiūrovai, kurie vėliau nugabenti ligoninėn. Taip pat sužeista ir keli policininkai. Stadionui padaryta apie 30.000 pezų nuostolio.

— Rio de Janeiro krepšinio meisteris Flamengo viešėjo Argentinoje ir čia turėjo du susitikimus. Pirmąsias rungtynes svečiai laimėjo prieš River Plate ekipą 48—32, antrosiose — turėjo nusileisti Buenos Aires meisteriui Gimnasia y Esgrima de Villa del Parque 43—47.

— Davis taurę šiais metais laimėjo JAV tenisistai, įveikdami finalinėse varžybose Australiją 4—1.

—Richard Gonzalez, iš Los Angeles, laimėjo šių metų JAV teniso čempionatą, nugalėdamas finale Ted Schroeder 16-18, 2-6, 6-1, 6-2, 6-4. R. Gonzalez laimi jau antru kartu JAV teniso meisterio vardą. Moterų vienete meistere išėjo Margaret Osborne de Dupont. Margis.

— ALEKSAS ARLAUSKAS, žymus „Grandies" žaidėjas, pernai atvykęs iš Italijos, susižiedavo su panele Skaiste, taipogi atvykusia iš Italijos. Mūsų krepšininkui linkime nedelsiant sukurti šeimos židinį.

MELBOURNO KREPŠININKAI — BE PRALAIMĖJIMO

Prisijungus mieste gyvenantiems Australijos lietuviams krepšininkams prie Broadmeadows krepšininkų, sudaryta komanda, kuri dalyvauja Melbourno Y.C.W. (Jaun. Kat. Darb.) pirmenybėse. Iki šiol mūsų krepšininkai laimėjo prieš Balaclava 24:19 (14:14), prieš Richmond 38:8 (16:5) ir prieš Cathedral 26:8 (7:5). Pirmenybėse dalyvauja 13 komandų, kurių kelios iškiliausios dalyvaus Victorijos krepšinio pirmenybėse. Rungtynes vyksta puikiuose Exibition rūmuose. J. Ž.

— POVILAS ZALECKIS, jaunas Buenos Aires lietuvis sportininkas, daro gražią pažangą lošdamas vietinėse futbolo komandose.

Kas pamilo knygą iš jaunų dienų, to likimas ir senatvėje neaplenks!

VEDYBOS IR JŲ HIGIENA.

Mokslininkės pažiūra į vedybas. Naudinga ir pamokinanti knygelė vyrams ir moterims. Kaina $ 2, su persiuntimu paštu. Reikalaukite „A. L. Balse", Boedo 737, Bs Aires.

Pet. Vidunas ir Bvė.

Stiklo Auksavimas ir Meniška Braižykla
Zavaleta 551; Tel. 61 - 8765
Famatina 3025; Tel. 61 - 8690
BUENOS AIRES.

Daugiausia ir tiksliausių žinių apie lietuvių gyvenimą Kanadoje duoda vienintelis lietuvių laikraštis Kanadoje

„NEPRIKLAUSOMA LIETUVA"

kuri taipgi daug rašo apie Lietuvą, iš kurios gauna teisingų žinių. Patys ją skaitykite ir patarkite skaityti savo pažystamiems. Laikraštis išeina kas savaitę 8 pusl., didelio formato, iliustruotas.

METINĖ PRENUMERATA 3 DOLERIAI IR 50 CENT.

Pinigus galima siųsti grynais arba išperkant pašte ar banke 3 su puse dolerių čekį.

Adresas: „Nepriklausoma Lietuva". 3 Fourth Ave, Ville Lasalle, Montreal, Que, Canada.

Korespondentai rašo

BALSAS IŠ ARGENTINOS DŽIUNGLIŲ

Ar nežinote, kur čia gyvena lietuviai?..

Daug kartų teko pasiklausti vietos gyventojų, nuvykus į tolimiausias šiaurės Argentinos provincijas — Corrientes ir Chaco. Nėr ko stebėtis, kad tenka klaustis ir ieškoti, nes lietuviai šiandieną ne tik Argentinos plotuose, bet ir po viso pasaulio užkampius yra pasklidę ir išsibarstę. Nebedaug jų beliko dabar ir mūsų pavergtoj tėvynėj Lietuvoj, dar mažiau jų yra išeivijoj, todėl mūsų kiekvieno lietuvio pareiga sekti vienas kitą ir paduoti viens kitam ranką, kad nežūtume svetur be ženklo ir be žinios, — o pasaulis mums yra permažas, kad mes viens kito nesutiktume!

Pirmas lietuvis sutiktas Corrientes — buvo Antanas Jonušas, kuris vietos žmonių yra gerai pažįstamas, kaip muilo, žvakių ir taukų gamintojas, be to, kaip darbštus ir pavyzdingas ateivis — lietuvis. Nepersenai jis savo šeimos ir artimųjų ratelyje šventė 20 metų gyvenimo Argentinoje jubiliejų. Viešėdamas pas jį namuose nustebau pamatęs kabantį ant sienos Lietuvos ženklą — Vytį ir Tautos Himną — Lietuva Tėvynė Mūsų. Jo ponia, nors ir ne lietuvaitė, bet labai maloni moteris — tuojau atnešė iš spintos paėmusi man parodyti Lietuvos trispalvę, kuri švenčių ir iškilmių metu yra pakeliama ant stiebo prie namų, kartu su Argentinos vėliava. Paklaustas, ar patenkintas savo gyvenimu Argentinoje, — p. Jonušas pareiškė:

— Šiandien daug kas man pavydi, kad aš turiu šiek tiek turto ir automobilį, bet tas viskas yra grynai mano prakaito ir mano darbo vaisius. Manęs niekas nematė ir nepažino, kada aš dirbau su laukiniais miškuose prie geležinkelio tiesimo darbų, arba kaip pardavinėjau vaikščiodamas pakiemiais vištas ir pieną ir miegodavau ant žemės pasitiesęs avies kailį. Dabar, galima sakyti, gyvenu gerai — turiu muilo ir žvakių dirbtuvę, turiu nemažą ūkį ir nuosavą namą miesto centre, be to, palaikau pažintį su aukštais valdžios pareigūnais. Labai norėjau parvažiuoti į Lietuvą, į savo gimtinę — Tryškius aplankyti savo giminių, bet kol Lietuva okupuota — negalima — reikia palaukti... — baigė p. Jonušas.

Man paklausus, — kur čia gyvena daugiau lietuvių ir pareiškus norą juos aplankyti, p. Jonušas mielai sutiko patarpininkauti ir sekančią dieną persikėlę keltu per plačią Paranos upę, atsidūrėme Chaco provincijoje, kuri yra garsi savo neišbrendamais lieknais — raistais su galybėmis laukinių paukščių, įvairių rūšių gyvatėmis ir moskitais. Iš Barancueros prieplaukos iki Chaco sostinės Resistencia, kelionė autu truko vos keliolika minučių. Padarę ratą per jauną, gan modernų ir dailų miestuką, stabtelėjom prie nedidoko balto namuko. Suplekšenus rankomis — tarpduryje pasirodė stambus, augalotas raudonikis, šių namų savininkas p. Stasys Urniežius. Šis judrus ir gyvas žemaitis, tuoj mane, kaip naujai atvykusį — apipylė šimtais klausimų apie Lietuvą ir apie paskutinio karo pasėkas. Mūsų pasikalbėjimo atydžiai klausėsi jo simpatiška ponia (kilimo italė), kuri taip pat domėjosi naujienomis iš vyro tėviškės — Lietuvos. P. Urniužius savo gyvenimą Argentinoj pailiustravo gausiomis foto nuotraukomis. Po to, šeimininkų lydimi, nuėjom ant kitos gatvės kampo pažiūrėti jų kito nuosavo namo, kuriame įrengtas ir išnuomuotas viešbutis ir baras — pavadintas „Bar Munich". Ten pat išgėrę po keletą „chopų", grįžom atgal. Pono Urniežiaus žodžiais sakant:

— „Amerikoj gyventi galima, tik reikia mokėti. Aš, — sako, sunkiai nedirbu, perku automobilius, juos truputį pataisau, pagrąžinu (savo garaže) ir vėl parduodu, tokį pat biznį darau ir su namais — iš to ir gyvenu. Nesu kapitalistas, bet žmonai ir vaikučiams duonos užteks ir atrodo — nepritruks".

Pasistiprinę ir atsigaivinę — netrukus riedėjom tryse Resistencijos gatvėmis dar pas vieną „paisaną", — žinomą čepistą ir automobilių dažytoją p. Petrą Varnecką. Pavažiavę „gen. Obligado" g-ve sustojom prie vieno galpono, prikimšto visokių automobilių — didelių ir mažų, bet visi sulūžę ir sudriskę, jie turi pereiti per p. Varnecko rankas — atsinaujinti ir pagražėti. Iš kito galpono galo pasirodė ir pats šeimininkas, nors jau buvo vakaras, bet jis dar dėvėjo darbo drabužius ir dirbo. Ponas Varneckas, pasirodo kilimo aukštaitis — panevėžietis, iš Daglienų sodžiaus. Atvykęs čia prieš 20 metų ir ilgesniam laikui apsigyvenęs Chaco provincijoj. Čia gyvendamas susirado lietuviško charakterio žmonelę, vedė ir susilaukė 3 sūnų, kurių vyriausias jau turi 14 metų. Mano paklaustas, kaip sekasi gyventi ir dirbti, p. Varneckas trumpai atsakė:

— „Neblogai, tik reikia kantrybės ir sveikatos, nepamačiau kaip prabėgo 20 metų — pasenau ir pražilau, kaip ožys".

Mes, žinoma, linksmai nusijuokėm, nes p. Varneckas nei taip žilas nei senas, nes teturi tik 41 metus amžiaus. Jis turėjo savo namą Resistencijoj, kurį prieš porą metų pardavė, nes manė su šeima keltis į Buenos Aires. Dabar nusipirko sklypą su visais trobesiais, (kurį iki šiol nuomavo) ir nutarė galutinai čia apsigyventi.

— „Nors, sako, gyvatės ir iš krūmų į namus nebeateina, bet vasaros karštis ir moskitai daug džiaugsmo neduoda, bet ką darysi, juk ne pas mamą Lietuvoj gyvename".

Mums beškenant, prisijungė prie kompanijos jo nuoširdi žmonelė, tuoj pribuvo ir sūnus iš almaseno su krepšiu šalto alaus ir taip praleidom gerą valandėlę laiko Varnecko pastogėje.

Pasikalbėjimą pas p. Varnecką baigėm tuo, kad ateinantį šeštadienį nutarėm visi važiuoti į Chaco provincijos gilumą — į laukus aplankyti ten ūkininkaujančių ir gyvenančių lietuvių „Robinzonų".

Laukite sekančio reportažo iš Argentinos džiunglių, kur puikiai kuriasi mūsų broliai lietuviai, o ypatingai p. Antanas Jonušas, mano pažintas „A. L. Balse", kurio dėka ir aš patekau į tas sritis, kur dar yra tikra Argentina, su milžiniškomis progreso progomis. Vl. Šimoliūnas.

URUGVAJAUS LIETUVIAI

SENIAI ATSTUMIA SAVĄJĮ JAUNIMĄ

Pasiskaitęs plakatą apie didelį šokių vakarą, nuėjau ir aš. Deja, tik pirmininkai ir buvę pirmininkai alučiu „saliuduojasi", o greta, pas svetimtaučius šokiuose pilna lietuvių jaunimo. Taip yra Villa del Cerro, Urugvajuje.

Tai skaudus reiškinys. Kalbėjau su jaunuoliais ir jaunuolėmis ir gavau vienintelį atsakymą:

Mūsų seniai vien tik politikuoja, tarp savęs šmeižiasi, vienu žodžiu, visiškai ne taip elgiasi, kad jaunimą į savo „didelius ir kultūringus parengimus" galėtų sutraukti.

Tik eidami išvien mes vėl stovėsime, kaip stovėjome stipriai ir garbingai, be svetimų ramščių ir kapitalo, kuriuo norima pavilioti mūsų jaunimas.

Vyručiai ir moterėlės, nuoširdžiai noriu pasakyti:

Daugiau širdies jaunimui, mūsų pakaitai!

Didelių šokių Vakaro šokėjas.
Montevideo, 9. 9. 49.

LIETUVIŲ MENININKŲ KONCERTAI

Urugvajaus dienraščiai aukštai vertina lietuvio pianisto Andriaus Kuprevičiaus koncertą, pirmą kartą koncertavusio didžiuliame Montevideo teatre „18 de Julio" 9. 9. 49. Garbė mums, kad ir čia suskambėjo čiurlionis, Tallat-Kelpša, sykiu su Chopinu ir t. t.

Tame pačiame teatre 10. 9. 49 įvyko žinomos profesorės Paulės Jarmalavičiūtės Studijos Baletas. Teatras perpildytas, spaudos recenzijos palankiausios. Mes lietuviai didžiuojamės, turėdami kuo pasirodyti kultūringam pašauliui! Koresp.

„ŽINIŲ" PATARIMAS KUNIGAMS...

Brazilijos lietuvių savaitraštis „Žinios" 30. 7. 49 laidoje, pirmame puslapyje, skelbdamos Liet. Parapijiečio korespondenciją apie misijas, rašo:

„...turime pripažinti, kad kun. J. Kidykas S. J. yra tikras žodžio meistras, todėl, ta pačia proga, paprašysime jį surengti lietuvybės misijas čia esantiems lietuviams kunigams, pirmoj eilėj V. Zelinos klebonui kun. P. Ragažinskui ir seserims vienuolėms, nes — kas kalbės tą lietuviškąjį „Tėve Mūsų", kada mūsų vaikų niekas jo nemoko?..."

Toj pačioj laidoj „Žinios" cituoja „Vienybės", „Darbininko" ir „Keleivio" bendradarbių nuomones apie Teresėlę Neumanaitę, 60 metų amžiaus vokietaitę, gyvenančią Konnersreuth kaime be jokio maisto ir savo kūnu vaizduojanti Kristaus žaizdas, kuri tyliai meldžiasi aramajų kalba, kuria kalbėjo Kristus.

Savo straipsnį „Žinios" taip užbaigia:

„Teresės Neumanaitės stebūklai esą taikomi ypač kunigams, kad jie atsiverstų ir pradėtų gyventi taip, kaip Kristus mokino."

Minios žmonių lanko Teresėlę, kurią saugoja vienas vokietis ir vienas amerikietis policininkai. Tik nuo 12 iki 1 valandai niekas neįleidžiamas jos kambarin, nes tuomet ji būna vos gyva. Kiti mano, kad be miego žmogus trumpiau galėtų gyventi, negu be maisto. Skait.

INŽ. BAČELIS VEIKIA IR BRAZILIJOJE

Inž. Zenonas Bačelis, dar mokslo metu Maskvoje, vaidino lietuvių scenoje ir dainavo chore.

Lietuvoje, būdamas Žemės Tvarkymo Departamento direktorium, taipgi rasdavo laiko dainuoti chore.

Iš tremties atvykęs Brazilijon, nepaisant metų naštos, dalyvauja visuomeninėje veikloje ir vadovauja čia įsikūrusiai naujų lietuvių ateivių savišalpos kasai, kaipo jos valdybos narys. Kiti valdybos nariai yra prof. A. Stonis, J. Antanaitis, J. Žibas ir J. Švėgžda. Rep.

— VLADAS GODLIAUSKAS, sportininkas, buvęs lituanietis, ping-pongo žaidėjų rungtynėse dėl pirmenybių S. Paulo valstybėje išsikovojo pirmą vietą savo — (II-joj) kategorijoj. Gaus medalį ir diplomą. 1950 m. dalyvaus finalinėse rungtynėse del pirmenybių Brazilijoj ir bus priskirtas prie I-mos kategorijos.

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BARAI

Brazilijos lietuviai turi daug barų, bet jų vardai nelietuviški. Kaip japonai visus savo biznius ir įmones pavadina grynai japoniškų vietovių vardais, taip mūsiškiai būtinai kaip nors kitaip. O juk lietuviški pavadinimai bent praeiviams daro propagandą.

Adomas ir Petras Mateikai turi „Bar Rialto"; Petras Steponaitis turi barą „Primavera"; B. Norkaus barą „Volga" nupirko kiti lietuviai; Edvardas Mackevičius nuo Al. Banio nupirko viešbutį „Imperial"; Ona Burbienė su dukra Ona, žentu ir Kaziu Radzevičium nupirko kantiną „Estrella" ir t. t. Rep.

— L. GRIGONIS, kamajiškis, emigravęs į JAV, kaip „Ultragaz" bendrovės aliejaus technikas, tos bendrovės reikalais lankėsi Kolombijoje, o dabar joje dirba Rio de Janeiro. Ten pat dirba lietuvaitė tarnautoja Marija Maciulevičiūtė, — praneša „Žinios".

— STEPONAS ŽIČKUS, Argentinos lietuviams pažįstamas kaipo „Gigante de Memel", Brazilijos S. Paulyje rengia ristynes lietuvių kolonijoje. Ten ritasi ir Bolys Adamavičius.

— E. V. MELIŪNAS išvertė ir braziliškai įdainavo Petro Babicko „Kaip tų rožių žiedai". Muzika komp. Stankūno. Gravavo E. V. Meliūnas su nuosavu plokštelių gravatorium.

— MUZ. A. AMBROZAITIS vadovauja Brazilijos lietuvių bendruomenės chorui, S. Paulyje.

Pas lietuvius ūkininkus Buenos Aires provincijos miestelyje San Justo, Vlado ir Jadvygos Gečytės Jazgevičių namuose, jų sūnaus Vlado varduvių proga, 4. 9. 49. Po turtingų vaišių kambariuose, kieme Karolio Dobkevičiaus nufotografuoti matosi Jazgevičių pusininkas Antanas Degulis ir šios šeimynos: Domingo Trečioniai, P. Juraitai, P. Grigai, Pr. Veteikiai, A. Stankevičiai, J. Stalaliūnai, M. Poresai; A. Kuzas, J. Strolia, J. Žvinakis, J. Zablockis ir kt. Lidia Grigaitė, Valstybinės Gimnazijos moksleivė, svajojanti būti gydytoja, sužavėjo svečius vadovaudama lietuviškoms dainoms.

MODERNIŠKOJE BRAZILIJOS FAZENDOJE.

Žemaitis J. Daubas „Žiniose" aprašo darbininkų gyvenimą moderniškoje Brazilijos fazendoje, Santa Carlota:

„Mūsų fazenda turi didžiulius derlingos žemės plotus, apie 5.000 alkierių, tai maždaug apie 12.500 ha. Pagrindinė ūkio šaka yra gyvulininkystė. Auginama įvairių veislių arkliai ir galvijai (zebu, caracū ir kt.), avys, ožkos ir kiaulės. Iš javų sėjama ryžių, kukurūzų, pupų... Yra kavos ir cukrinių nendrių laukai. Bet tarp žemės dirbimo priemonių, ypač pirmienose (naujienose, mišką nukirtus) dar vyrauja kauptukas, nors čia pat naudojamos ir moderniausios mašinos: turime 4 traktorius ir kombainą.

Viso fazendoje yra apie 100 darbininkų šeimų. Dauguma italų kilmės, keletas juodžių ir, jei neskaitysim manęs, naujoko, vienas lietuvis, vedęs vietinę, ir trys jo vaikai, kurie apie lietuvius jau nieko nežino. Dalis darbininkų šioje fazendoje gimę ir augę ir savo dalia patenkinti. Vidutiniškai uždirba po 400-450 kruzeirų į mėnesį. Specialistai iki 800. Vaikai iki 14 m. gauna po 5—6 kruzeirus už darbo dieną, nuo 14 metų — po 9, gi moterys — po 10-12. Gauna butą iš dviejų kambarių ir virtuvės, malkas ir daržą, kuris neretai paliekamas piktžolėms augti, nes brazilė moteris dažniausia jau ir taip kniuba po 4—6 vaikų našta... Gražius daržus turi tik retos, po daugiau darbingų narių turinčios šeimos. Yra ir tokių, kurie dar pasiima iš fazendos žemės sklypus dirbti „iš pusės". Dirba šventadieniais ir naktimis. Brazilijoje tokie „meia-praca" sudaro atskirą žemdirbių- pusininkų luomą. Tokiais yra buvę nemaža ir mūsiškių — prieškarinių ateivių, kurių dalis, vargais negalais pamažu kiek prasigyvenę, įsigijo ūkius, kiti išbėgiojo į miestus, dar kiti — ir dabar kumečiauja „iš pusės"...

Namai čia visi mūriniai, dengti raudonomis čerpėmis, turi elektos šviesą, vandentiekį ir kanalizaciją. Yra skalbykla ir krosnis... duonai kepti, kas Brazilijoje tikrai retenybė. Už ganyklas savo gyvuliams darbininkai nemoka, todėl dauguma turi ne tik vištų ir kiaulių, bet laikosi dar karvių ir arklių. Keliamės ir dirbame pagal komandą: rytą 4,30 val. sukaukia sirena, tokia, kaip Europoje karo metu, kai pranešdavo, kad atskrenda priešo lėktuvai; sirenai sukaukus, 5,30 val. pradedame darbus, 9 val. einame pietauti, 14 val. kavos gerti, o 17,30 — skubame į namus, apsiprausiam, persirengiam švaresniais rūbais.

Mūsų fazendos savininkas pasirūpino ir darbininkų liuoslaikiu: yra klūbas, kurio gali pavydėti daugelis miestelių. Klūbo salėje šeštadianiais dažnai būna šokių vakarai. Šalia jo yra aikštė kamuolio žaidimui, kiek toliau futbolo aikštė. Yra didelė graži bažnyčia. Dažnai atvyksta kunigas, o po vieną kartą į savaitę mus aplanko gydytojas, kuriam nuo šeimos mokame po 5 kruzeirus į mėnesį. Yra vaistinė, fazendoje gyvena gyvulių gydytojas, turi laboratoriją. Taigi, fazenda, palyginus ją su šimtais kitų, tikrai moderniška ir darbininkų gyvenimas kultūringas. Bet, prasigyvenimo galimybių pažiūriu, gyvenimas ir čia be didesnių vilčių. — Alga nemokama pinigais, bet algos sąskaiton duodama iš fazendos krautuvės visko, ko reikia. Brazilai susigyvenę su šiomis sąlygomis, o darbas ne sunkus ir niekas ant kulnų nemina.

Pagrindinis darbininko maistas yra ryžiai ir pupelės. Duonos čia yra tik baltos, bet ir ji ne kasdieninė... Vienas kilogramas kaštuoja 6—7 kruzeirai, mėsos jautienos 1 kg. 14-15, aliejaus litras 10, bulvių 1 kg. — 4,50, kiaulienos — 10, lašinių — — 2 kr., ryžiai — 5,50, pupelės — 4, darbiniai pusbačiai — 60 kruzeirų.

Daubaras.

Kiekvienas skaitytojas parašo žinučių savo laikraščiui. Kiek parašėte Gerb. Tamsta?

NAUJI KAPAI

GERASIRDŽIŲ AUKOMIS PALAIDOTAS JUOZAS JUREVIČIUS

Buenos Aires ligoninėje S. Peña rugpiūčio 22, 1949 mirė Juozas Jurevičius. Buvo gimęs 1886 metais Ranciškės kaime, Krosnos valsčiaus, Marijampolės apskrity. Argentinon atvyko gegužės 29, 1928 metais. Čia jokių giminių neturėjo. Lietuvoje liko žmona ir vaikai.

Argentinoje dirbo įvairiuose darbuose, bet paskutinius 5 metus, kaipo senas paliegėlis, gyveno iš išmaldos, Nueva Pompeya rajone.

Gerasirdžių lietuvių aukomis velionis tapo palaidotas 23. 8. 49 kapuose Flores. Lavoną iš ligoninės išėmė Valius Januša ir su kitais draugais palaidojo į amžino poilsio vietą. Aukų rinkime pasidarbavo Liudvikas Sinkevičius ir Vytautas Galčius. Aukavo sekančiai: Rokas Pumputys $ 30, Pranas Vanagas $ 20. Po $ 10: Val. Januša, L. Sinkevičius, V. Galčius, Pr. Urbanavicius, P. Vilkas, J. Selenis, St. Vencius ir Juozas Maslauskas. Po $ 5: Kaz. Arlauskas, St. Paulauskas, P. Tumosa, Al. Pranskevičius, Al. Rakel, A. Žemaitis, J. Trainauskas, M. Kinderavičienė, K. Budnys, Pr. Trainauskas, Vl. Jastromskas, Vl. Šimkus, Kaz. Daunys, Ant. Rūšas, Pr. Jonaitis, J. Bilinskas, Ant. Būda, Kaz. Savickas, Pr. Aukščionis, J. Saldenavičius, Petras Žeižys, K. Augustis, J. Stravinskas, A. Trainauskas, V. Marozas ir Petras Namisevičius. Jonas Bukauskas $ 4. Po $ 3: P. Masiokas, O. Pavolienė ir V. Pačkauskas. Po $ 2: T. Bingelis, Ip. Grigaravičius, J. Dobrovolskis, Ad. Pažūsis, R. Kumpis, R. Monkevičius ir Vl. Nanartonis. Kaz. Antanaitis $ 1. Apart to, trūkstamą sumą padengė Val. Januša. Kapuose žemė apmokėta keturiems metams. Ilsėkis ramiai, vargo broli. V. M.

LIGONINĖJE FERNANDEZ MIRĖ LIŪDAS MASEVIČIUS

Rugpiūčio 22, 1949 Buenos Aires kapuose Chacarita tapo palaidotas Liūdas Masevičius, 44 metų amžiaus. Velionis buvo kilęs iš Bavarsko valsčiaus, Ukmergės apskrities, Velykių kaimo. Argentinon atvyko prieš 20 metų. Dirbo geležinkelių bendrovėje Central Argentino. Einant Avenida Alviera jį sužalojo autas. Po poros savaičių minėtoje ligoninėje pagavo gangrena ir mirė 21. 8. 49.

Lietuvoje liko motina, brolis ir sesutė, o čia Argentinoje didžiausiame nuliūdime liko brolis Jonas Masevičius, kuris savo lėšomis palaidojo taip netikėtai žuvusį brolį.

Lai bus jam lengva ilsėtis amžinai svetingos Argentinos žemėje.

Kaimynas.

MIRĖ SENA BRAZILIJOS LIETUVĖ

Rugpiūčio 14, 1949 Vila Bartiogoj mirė Ona Janušaitienė, sulaukusi 82 m. amžiaus. Velionė buvo kilusi iš Šiaudiškių kaimo, Virbalio valsčiaus.

„Mūsų Lietuva" 20. 8. 49 praneša, kad Santos mieste sausio 4, 1949 mirė Antanas Čiuvinskas, iš Parque das Nacoes. Giminės apie jo mirtį tik dabar tesužinojo.

Danutė Gilvydienė
diplomuota modistė
Rio Cuarto 3244 Buenos Aires

NERVŲ IR PROTO LIGOS
Liaukų nenormalumai
DR. SANCHEZ AIZCORBE
Paraguay 1365 Tel. 42-8425
Nuo 10 iki 12 ir nuo 15 iki 19 v.

VASAROJANT KORDOBOS KALNUOSE
"Lituania"
suteikia pensionistams geriausius patogumus. Lietuviška virtuvė. Rezervuodami kambarius rašykite:
Sr. JOSÉ PALŠIS
VILLA RUMIPAL, Prov. Córdoba
Prie pat ežero Calamuchita.

Baras - Restoranas "EL RAPIDO"
Federikas Grunovas
Savininkas
CENTENERA 3204. T. A. 61-1735
NUEVA POMPEYA - Bs. AIRES
Puikus maistas, skubus patarnavimas, vietiniai ir užsieniniai gėrimai. Pavieniai ir šeimynos kviečiama apsilankyti.

QUILMES BOCK
la mejor cerveza

Dr. Oscar A. Bruno
Migr. Valt. Lig. Gydytojas
priima savo kabinete:
ALSINA 419 SAN ISIDRO
Tel. 743-0704

PAKETAI IR LAIVAKORTĖS
Visa kas turi ryšio su KELIONĖMIS ir PARAMA, geriausiomis sąlygomis. Oficialės kainos. Patarnavimas nemokamas. Teiraukitės:
PAN - AM - TUR
TUCUMAN 646 — Buenos Aires
Atstovai visose pasaulio šalyse.

Despensa "La Fe"
ANTANAS BUNDINIS
Savininkas
Šviežias valgomas prekes ir gerą alų bei vyną gausite pas mus pigiau negu kitur. Prašom apsilankyti ir pasitikrinti.
Canning 1706 ir Costa Rica 4401
Telefonas 72, Parque 4020

Pažinkime lietuvių gyvenimą Australijoje!
„AUSTRALIJOS LIETUVIS"
Weroona Ave, Ascot Park,
Adelaide SA, Australia.
Pirmas nepartinis lietuvių laikraštis Australijoje, išeinąs kas dvi savaitės, teikia plačią vietos lietuvių gyvenimo informaciją. Leidžiamas 30—40 pusl. dydžio.
Prenumerata Argentinoje. metams 8 pezai, pusei metų — 4.
Užsisakyti per „A. L. Balso" Redakciją.

RESTORANAS "DOS AMIGOS"
K. Paulausko ir M. Kamsiuko
PASEO COLON 449, Bs. AIRES
Tel. 33, Avenida 3202
Puikūs valgiai, baras, rezervadai šeimynoms.

Aukso Išdirbinių Fabrikas
JUSTINO VALAIČIO
Daro naujus ir perdirba iš aukso žiedus, apyrankius, retežėlius, vyrams ir moterims. — Parduoda laikrodžius:
CORDOBA 2019 - 2-ras aukštas
T. A. 44, Juncal 9256, Bs. Aires

Radio - Elektra
Radio technikas dirba naujus, taiso ir pakeičia visokių rūšių, aparatus. Pataiso antenas pigiai, garantuotai ir ant išsimokėjimo. Išnuomuojami visokiems banketams Radio - Fono amplifikadoriai su lietuviškomis plokštelėmis pigia kaina. Tartis:
VINCAS RAMANAUSKAS
Baigęs mokslą USA
calle POLA 289 — Buenos Aires
T. E. 64 - Liniers - 4154.

PIRMA LIETUVIŠKA ŠOFERIŲ AKADEMIJA

Technika
Kvotimai
Valdymas
Calle VIEYTES 1789 (Puente Barracas) Bs. As. T. A. 21-0265

ĮSPANIŠKAI - LIETUVIŠKAS
ŽODYNAS
176 puslapiai. Kaina $ 2. Galima gauti „A. L. Balse", Boedo 737, Bs. Aires.

VYRIŠKŲ IR MOTERIŠKŲ RŪBŲ siuvėjas. Užsakymus priima ir su savo medžiaga. Tartis vietoje:
JONAS PAULAUSKAS,
C. 1, Nr. 1732, V. S. Carlos, Berisso.

„SKELBKITE EVANGELIJĄ VISAM SUTVĖRIMUI!"
— Jėzus Kristus. (Morkaus Ev. 16:15).

Kas yra Evangelija? Apaštalas Povilas šitaip ją aiškina: „Kad Kristus numirė už mūsų nuodėmes... kad buvo palaidotas... ir kad prisikėlė trečiąją dieną, kaip sako Raštai." Tai linksmoji žinia mums visiems, nes Jėzus tą padarė dėl nusidėjėlių. Kristus netiktai numirė nusidėjėlių vietoje, nors tas yra labai svarbu. Jis prisikėlė, ir tame įrodė žmonijai, kad Jis yra galingasis Dievo Sūnus, kuris gali nusidėjėlius užtarti pas Dievą. Jis yra mūsų tarpininkas su Dievu; mums kito nereikia! Jis nėra šiandien ant kryžiaus. Jis yra gyvas; Jis yra Gyvasis Išgelbėtojas! Tą Evangeliją Kristus yra įsakęs savo sekėjams skleisti.

Lietuvių Misijos Draugija stengiasi išpildyti tą įsakymą. Ji yra labdaringa, religinė organizacija, įsteigta 1928 m. pagal Illinois'o įstatymus. Ji užlaiko atstovus Argentinoje, Brazilijoje, Lenkijoje, Vokietijoje, ir JAV, kurie skelbia Kristaus Evangeliją lietuvių kalboje. Ji atspausdina mėnesinį žurnalą „ŠVYTURĮ" ir kitus spausdinius. Ji skelbia Evangeliją filmomis ir oro bangomis.

Vėl galima nusipirkti šventąjį Raštą lietuvių kalboje! VISA BIBLIJA, 1,127 pus., lotynų raidėmis atspausdinta Londone 1947 met., kietais viršais kainuoja $ 2,50, (odiniais viršais $ 6.50). NAUJASIS TESTAMENTAS (Arkivyskupo Skvirecko vertimas), 765 pus., popieriniais viršais kainuoja tiktai $ 2.00. Visos kainos yra su prisiuntimu ir JAV pinigais. Įsigykite Dievo žodį. Raškite dabar!

LIETUVIŲ MISIJOS DRAUGIJA, INC., P. O. Box 488, Chicago 90, Illinois, USA. Įsteigtas 1928 metais, Dr. Antano Gylio pastangomis.

DĖMESIO: Visiems, kurie mums atsiųs šitą skelbimą, VELTUI nusiųsime iliustruotą Ap. Jono Evangeliją ir egzempliorį „ŠVYTURIO".

Geriausia Dovana
Knyga ir Lietuvos žemėlapis! Didelis naujausių knygų pasirinkimas Balse, Boedo 737, Buenos Aires

VIETOS KRONIKA

ARTIMIAUSI PARENGIMAI LIETUVIŲ KLŪBE.

RUGSĖJO 17, ŠEŠTADIENĮ, 21 val. Draugijos „Estonia" rengiamas pavasario sutikimo vakaras su programa. Įėjimas tik su pakvietimais, kuriuos iš anksto galima gauti Lietuvių Klūbe.

RUGSĖJO 24, ŠEŠTADIENĮ, 21 val. Buenos Aires ir aplinkinių miestų lietuviai sutiks pavasarį Lietuvių Klūbe. Įvairumai ir šokiai orkestrui griežiant. Sykiu su pavasariu, atbunda žmonės ir gamta. Šostinės lietuviai su tolimesniais svečiais vieningai dalyvauja Pavasario Sutikimo šventėj. Lietuvių Klūbe, šeštadienį, rugsėjo 24.

RUGSĖJO 25, SEKMADIENĮ, 16 val. Latvių Susivienijimo Argentinoje (Associación Letona en Argentina) visuotinis narių susirinkimas.

SPALIŲ 1, ŠEŠTADIENĮ, nuo 21 val. Lietuvių Klūbo rengiamas šokių vakaras su orkestru. Norint pasižmonėti ir linksmai praleisti laiką, reikia dalyvauti Lietuvių Klūbo parengimuose.

SPALIŲ 8, ŠEŠTADIENĮ, nuo 21 val. Draugijos „Estonia" vakaras. Įėjimas su pakvietimais, kuriuos iš anksto galima gauti L. Klūbe.

SPALIŲ 11, ANTRADIENĮ 20 val. latvių Akademikų susiartinimo vakarienė. Dalyvauja tik iš anksto užsisakę vietas prie bendro stalo.

SPALIŲ 12, TREČIADIENĮ, Dia de la Raza, lietuvių, estų ir latvių susiartinimo vakaras-šokiai. Įėjimas laisvas.

SPALIŲ 15, Lietuvių Klūbo šokių vakaras su orkestru. Renkasi naujai atvykę ir seniau Argentinoje gyvenanti šiauliečiai nesivėluodami.

DARBO VALANDOS A. L. Balso Redakcijoje ir Administracijoje, Boedo 737, Tel. 45-4444, kasdien išskiriant sekmadienius, nuo 9 iki 13 ir nuo 15 iki 19 val.

ANTANAS KIRSTUKAS RAŠO IŠ GRAIKIJOS

Liepos mėnesio vidury iš Buenos Aires švedų laivu „Sagoland" „A. L. Balso" fotografų štabo narys Antanas Kirstukas išplaukė Senojo Pasaulio link. Savo kolegai Juozui Zubrickui jis jau paraše pustuzinį laiškų iš Brazilijos, Ispanijos, Palestinos, Graikijos ir iš įvairių salų. Rengia įdomų reportažą Balsui. Visiems savo draugams fotografas Kirstukas siunčia širdingiausius linkėjimus.

— **FELIPE VAITKEVIČIUS** iš Villa del Dique, Kordobos provincijos, šią savaitę vieši Buenos Aires. Jis žada parduoti savo namą, kurio kaina siekia $ 120.000.

— **JUOZAS ŠIRVINSKAS** iš Pusvaškių, Balninkų, Ukmergės, atvykęs Argentinon 1910 m. ir Jurgis Rudokas iš ten pat, atvykęs Brazilijon 1925 m. prašomi atsiliepti „A. L. Balso" redakcijon. Jų paieško Pr. Slavinskas, 3909 C. St. Detroit 16, Mich., USA. (k).

— **ANTANAS KONDROTAS** praše atsiliepti Joną Žemaitį, eržvilkietį, sykiu su juom atvykusį Argentinon 1930 metais ir apsigyvenusį Santa Fė provincijoje. Rašyti „A. L. B." adresu.

— **MUZIKAS LIŪDAS JAKAVIČIUS,** griežiantis vietiniuose orkestruose, pakeitė butą. Iš p. Radzvilavičiūtės pensiono su žmona persikėlė į Villa Lugano, Montiel 5425. Ponia Gražina Janlevičiūtė - Jakavičienė priima moteriškų rūbų siuvimą.

— **ANTANO MARTUSEVIČIAUS** gimines praše atsiliepti jo sūnus, Jonas Martusevičius. Rašyti „A. L. B." adresu.

— **ANTANAS JUODŽBALIS** jau kelinta savaitė randasi ligoninėje Ramos Mejía, II aukšte, salė 12, pavilijonas 3. Draugai prašomi aplankyti.

— **REIKALINGA TARNAITĖ** prie viso namų ruošos darbo, šiek tiek suprantanti virimą trijų asmenų šeimai. Alga nuo $ 150 ir išlaikymas: Sra Hahn, Zapiola 748 (Colegiales).

— **NEMOKAMAI** duodu būtą savo bityne vyresnio amžiaus asmeniui arba vedusiai porai: Sr. J. Janilionis, Concordia 2412, Bs. Aires.

— **IEŠKAU PIRKTI „LIETUVOS ARCHYVAS"** visus tomus, išleistus vokiečių okupacijos metu. Kas turi ir norėtų parduoti, pranešti: K. Vaitkevičius, Villa Lugano, Strangford 5540, Buenos Aires. Argentina.

— **VIKTORAS A.** perka senus pianinus ir senus baldus, mokėdamas aukštą kainą ir duodamas nuošimtį nurodžiusiems, kur parsiduoda. J. de Garay 159, V. Lynch, telefonas 755-San Martin-0163. (s).

PAVASARIO SUTIKIMAS BUS SU LINKSMU ŠIUPINIU

Šio rugsėjo mėnesio 24 dieną, šeštadienį, Lietuvių Klūbe, Av. Boedo 737, bus linksmai sutiktas pavasaris.

Pavasaris visą gamtą prikelia iš žiemos apsnūdimo, bet žmogų kartais negali prikelti. Šio pavasario sutikime kiekvieną prikels, kad ir iš didžiausio apsnūdimo, pirmą kartą scenoje pasirodydami **Linksmieji Pusbroliai „Bal-Kan-Zu"**, kurie su lietuviškų dainų meliodijomis patieks **Linksmą - Dainuojantį šiupinį,** paruoštą pagal geriausius receptus L. Kančausko, iš įvairių gyvenimo „perliukų".

Apdainuodami Avellanedą tarp kitko sušuks:

„Avellaneda net iš tolo šviečia, einant josios gatvėm kv... nosį riečia..."

Priartėję prie naujokų reikalų uždainuos:

„Viens galvoja pirkti dvarą, kitas atidaryt barą, trečias gaminti grabus, sako biznis gan puikus..."

Nebus pamiršta ir senbernių dalia. Skambės daug liūdnų žodžių, jų tarpe ir šie:

„Praeis dar metai keleri ir mes paliksime seni. Reiks šunims šėko eiti piaut, ir visą amžių senberniaut..."

Šiupinio katile aiškiai pamatys save darbininkas, fabrikantas, naujokas, mergaitė ir jos mamytė ir lanksmasis muzikantas. Pusbroliams pritars akordeonas.

Taigi visi, kas nori linksmai sutikti pavasarį ir išgirsti ko negirdėjęs, bei pasiimti iš šiupinio katilo linkėjimus, nesivėluodami turėtų ateiti į pavasario sutikimą Lietuvių Klūbe.

L. Kančaitis.

VYTAUTAS BALČIŪNAS,
„A. L. Balso" įgaliotinis ir korespondentas. Priima prenumeratas, skelbimus, paieškojimus, kronikas „A. L. Balsui", o taipgi skelbimus 1950 metų kalendoriui. Parduoda lietuviškas knygas, Lietuvos gamtos vaizdų albumus, lietuviškas atvirutes, Lietuvos žemėlapius, Lietuvos Himną, Vytį, Lietuvių-Ispanų kalbos žodynus. Vytautui Balčiūnui atsilankius į gerb. skaitytojų namus, prašoma per jį apmokėti prenumeratas ir padėt surasti naujų skaitytojų.

— **VLADAS VESELAUSKAS** „Vienybės" laidoje iš 22. 7. 49 rašo, kad dešimta dalis Pietų Amerikos lietuvių norėtų patekti į Dėdės Samo šalį. Be abejo, norėtų ypač tie, kurie ten nėra buvę. Beje, V. V. apsilenkė su tiesa, laikraščių vardus minėdamas ir jų dažnumą nustatinėdamas. 2 mėnesiai jam svarbiau negu 20 metų.

— **VITKAUSKAI** Feliksas, Petras ir Vitkauskaitė Monika, kilę iš Gičialaukių, Nemunaičių paieškomi jų tetos: Mrs. Elena Busavičiūtė-Lutwinienė, R. F. D., Broad Brook, Conn., USA.

— **MARIJA SATKAUSKAITĖ-JANKAUSKIENĖ,** savo vyro ir dukters priežiūroje, po sunkios operacijos, baigia pasveikti, savo namuose.

— **VALERIJONAS MEIGLA,** kilęs iš Šančių-Kauno, apie 20 metų gyvenantis Argentinoje ir **ANTANAS VABALEVIČIUS,** kaunietis elektricistas, tarnavęs technikos batalijone — prašomi atsiliepti arba, kas apie juos žino, pranešti „A. L. Balsui". (jm).

—**POKYLIAMS,** vestuvėms, krikštynoms, sukaktuvėms ir įvairiomis progomis kviesti A. L. Balso fotografą: 45, Loria 4444.

Darbo Rúbai

prijuostės ir uniformos moterims ir tarnaitėms papiginta kaina:

La Confianza

Avd. de Mayo 772. Tel. 34-0942

VINCAS BAGDONAVIČIUS
Almaceno „Kėdainiai" sav.
Albarreyos 2799; Tel. 51-7014
Villa Pueyrredon — Bs. Aires.

RUGSĖJO AŠTUNTOSIOS MINĖJIMAS

Apart Radio Mitre Lietuvos Aidų valandėlės ir pamaldų Lietuvių Bažnyčioje, 11. 9. 49 Lietuvių Parapijos salėje, Avellaneda, buvo gražiai paminėta Rugsėjo Aštuntoji.

Komp. V. Rymavičiui vadovaujant, šv. Cecilijos vardo choras išpildė Argentinos ir Lietuvos himnus, A. Vanagaičio komponuotą Maldą už žuvusius ir gražiai sudainavo lietuviškų dainų.

Lietuvai Išlaisvinti Centro pirmininkas L. Padvalskis tarė žodį ir Z. Juknevičius perskaitė protestą prieš Lietuvos okupantus.

Gen. T. Daukantas kalbėjo apie Rugsėjo Aštuntosios reikšmę — Vytauto karūnaciją.

Vytautas Kerbelis paskambino savo kūrinių iš albumo „Mažajam Pianistui". Skambino ir mažytė Povilonytė.

Mokytojo Ališausko ir moksleivės Palilionytės vadovaujamos plastikės ir maži lietuviukai patiekė tautinių šokių su dainomis, lydint pianu kompozitoriui V. Rymavičiui.

Minėjimą puošė gerb. J. Vedegio pastangomis paruoštas lietuviškos knygos pardavimo stalas. Dr. K. Griniaus Atsiminimai ir Mintys ir kiti kūriniai taip skiria sau kelią į Argentinos leituvių visuomenę.

Vytauto Dienos minėjimas tuo didesnio svorio įgauna ir dėl to, kad apie jį suminėjo didieji Argentinos dienraščiai, kaipo apie Lietuvių Tautos Dieną. Rep.

KODĖL STAŠIŠKIS NEPATEKO Į ROJŲ?

Lietuvis L. Staišiškis, tarnaudamas pas Anglijos ambasadorių prie namų ruošos darbo Argentinoje, su savo ponu prieš keletą metų išvyko Turkijon. Staišiški jo draugai skaitė bolševiku ir jis su jais draugavo.

Pasirodžius spaudoje žiniai, kad jo ponas iš Angoros perkeliamas Maskvon, kai kas čia džiaugėsi, kad bent kartą iš tikro draugo bus galima sužinoti visą tiesą apie darbininkų gyvenimo sąlygas, nes argi tik ponai leidžiami į Rusiją. Vyks ponas, neatsiliks ir jo tarnas.

Bet išėjo visiškai kitaip: Ponas nuvažiavo Maskvon, o Staišiškis pasiliko Turkijoje. Ar jo neįsileido rusai, kaip tos bolševikavusios lietuvaitės iš Berisso (ką vyko su ambasadorium Cantoni), ar jis pats, pabuvojęs arčiau geležinės uždangos „šį tą nugirdo" ir nepanorėjo patekti į rojų.

Faktas yra tokis, kad neišpildė duotų draugams pažadų ir draugai nusivylė, kad L. Staišiškis, davažiavęs net iki Turkijos, neperžengė rojaus vartų.

Dabar Staišiškis dasikrapštė iki Anglijos ir deda pastangas ne „laisvon" Lietuvon važiuoti, bet grįžti Argentinon. Palermiškis.

— **NAPOLEONAS KAMARAUSKAS** su žmona Genoveva Šlepaityte-Kamarauskiene, savo namuose, San Roque 701, (kampas Catamarca) San Andres, jau penki metai turi maisto krautuvę ir gėrimų parduotuvę. Be to, N. Kamarauskas yra sandėlių statybos rangovas.

DAKTARAS KRIPŠTUKAS PRAGARE

ir kitos nemažiau įdomios pasakos. Pasakos apie Arlekino meilę ir apie burtininką be vardo; Kaip velnias juoduodegis blogais keliais nuėjo; Šokoladinio kareiviuko širdis; Tuktuko burtų laikrodis; Studentas iš rudosios vaistinės; Pasaka apie neramų žvejį Silvestrą; Raudonbarzdžio žydo karoliai; Raganų puota Kalnų gatvėje ir Kaip profesorius Murmilius į Krekenavos karčiamą važiavo.

Povilo Abelkio Lietuviškų Knygų Leidyklos gražiai išleistas Vokietijoje, gerame popieryje. Su apdraustu persiuntimu $ 5.

Asmeniškai galima gauti „A. L. Balso" knygyne, Av. Boedo 737. Reikalaujant paštu, pinigus su užsakymais adresuokite:

„A. L. Balsas", Casilla de Correo 303, Bs. Aires.

NAUJAS BOKSININKO LUKŠO LAIMĖJIMAS

Buenos Aires provincijos visų svorių bokso čempionas, Viktoras Lukšas, nugalėjęs visus prieš jo lietuvišką kūmštį kibusius stipruolius vyrus, rugsėjo 10, 1949 pasižymėjo nugalėdamas panelės Juanos Makoveckaitės širdį. Aiškiau kalbant, tą dieną Alsinos teatro „Gardel" patalpose įvyko minėtos jaunuolių poros vestuvės.

Vestuvių vakarienėje dalyvavo apie 200 abiejų jaunavedžių giminių ir draugų. Jaunavedžiai gavo daug brangių dovanų.

Viktorui ir Juanai (nuboksavusiai nenugalimąjį šios provincijos bokso karūnos valdovą) linkiu laimingo šeimyninio gyvenimo.

P. P. Pranaitis.

ANTANAS BERNOTAS GRĮŽO IŠ LIGONINĖS

Virš 40 metų gyvenantis Argentinoje gerb. Antanas Bernotas, pensijon išėjęs geležinkelietis, po dviejų mėnesių gydymosi Hospital Ferroviario, grįžo į savo namus, Lanus. Jį prižiūri žmona argentinietė, su kuria prieš keletą metų sukūrė šeimos židinį.

Antanas Bernotas yra suvalkietis. Jau 1904 metais jis dalyvavo Lietuvos gyventojų sukilime prieš rusų valdžią. Caro žandarai jį buvo suėmę Pilviškiuose nešant lietuvišką vėliavą ir skaudžiai jį sumušė. Po antro sukilimo, kada tapo suimti Kasakaitis ir žiūrys, mūsų draugas A. Bernotas pabėgo Argentinon. Čia visą laiką dirbo geležinkelių bendrovėj, ilgiausiai gyvendamas Mar del Platoj. Visą laiką buvo „A. L. Balso" prenumeratorius ir rėmėjas. P. S.

ONYTEI MIŠKŪNAITEI 15 PAVASARIŲ

Petro ir Veronikos Mačiulskaitės Miškūnų dukrai moksleivei Onytei 11. 9. 49 sukako 15 metų amžiaus. Ta proga jos tėvų namuose Buenos Aires įvyko gražios vaišės, kuriose dalyvavo p. p. K. Gasevičius su jauniausia dukra Lucille, inž. Pr. Krapavickas su žmona, Al. Jonaičiai, K. Stankevičiai, J. Žalneravičiai, A. Ažkiniai, K. Dobkevičiai, A. Barzdžiai ir kiti vaišingų šeimininkų draugai ir Onytės mokslo draugių būrelis. Stella.

ALFONSAS KUBLICKAS RAŠO IŠ BRAZILIJOS

Alfonsas Kublickas, buvęs S. L. Arg. Sporto Klūbo pirmininkas, grįžęs į Braziliją, su draugais Carvalho ir Cantara atidarė spaustuvę „Lipro": Rua Formosa 409, Sao Paulo.

Savo laiške „A. L. Balso" Redakcijai, Kublickas sveikina visus savo draugus Argentinoje ir pabrėžia, kad rašytojas Petras Babickas išleis naują savo knygą apie Amerikas. Taipgi raše, kad žymus Brazilijos lietuvių veikėjas St. Meliūnas atvyksta paviešėt Urugvajun ir Argentinon,

— **JUZEFA BUROKIENĖ,** „Žemaitija" savininkė iš salų Ibicuy 15. 9. 49 atvyko į Buenos Aires pensiono reikalais. Vasarotojai galės pasiteirauti asmeniškai pavasarį sutinkant Lietuvių Klūbe. 24. 9. 49.

— **JUOZAS PARŠONIS** iš Comodoro Rivadavia vieši pas savo sesutę ir švogerį J. Zavickus, Boulogne- žada dalyvauti pavasario iškilmėse Lietuvių Klūbe.

— **PRANAS NORKUS,** Alfonso Karoso foto aparatų „Unión" fabriko pusininkas, po apendicito operacijos jaučiasi gerai ir su nauja energija darbuojasi savo firmoje: Boyacá 1936, Bs. Aires.

— **ANTANAS REPEČKA,** atostogų proga, išvyko į Kordobos kalnus. Viešės p. p. Palšių pensione „Lituania" Villa Rumipal ir kitose vietose.

— **VYRAS SU ŽMONA** (bevaikiai) ieško buto arba kambario su virtuve, centre. Pranešti „A. L. Balso" Redakcijai dėl: M. S.

—**Lietuvių Klūbo** knygyne yra daug gerų knygų, kuriomis galima naudotis vietoj ir išsinešant į namus. Knygos išduodamos ir apkeičiamos trečiadieniais, nuo 20 iki 22 val.

Rugsėjo dvidešimt ketvirtą,
Lygiai devintą vakare,
Griešim gaidas pavasarines
Lietuvių Klūbe ir bare.

Naujas dainas mes padainuosim,
(Publika prašoma pritart),
Bus solo, trio ir duetų,
O kai kada — visi iš kart!

Nors Argentinoj nėra sniego,
Bet šaltį atneša drėgmė. —
Adios žiemužei mes sušuksim,
Pavasarėlis štai ir vėl!

Atgyja žolės ir žiogeliai,
(Gamta pavasario pilna),
Tat vienumoj liūdėt neverta,
Tu, Zabeliuk, dar nesena!

Boedo siete treinta y siete
Mes rinksimės visi rozu,
Nes prie orkestro pasirodys,
Broliai naujokai „Bal-Kan-Zu"!

Pavasarį visi atgyja
Ir šoka tango net seni;
Jau šiemet senberniai nutarę
Nepasilikt daugiau vieni!

DR. PRUNSKIS ATVYKSTA PIETŲ AMERIKON

Buvusis „XX Amžiaus" redaktorius Kaune, paskui redagavęs dienraštį „Draugą" Čikagoje, rašytojas kun. dr. Juozas Prunskis iš JAV su svarbia misija atvyksta Brazilijon, — praneša savaitraštis „Žinios".

Ten pat rašoma, kad rašytojas Petras Babickas iš Kanados grįžta Pietų Amerikon.

O Povilas Gaučys, buvęs Pasiuntinybės sekretorius Argentinoje, iš Vokietijos persikėlė į JAV.

— **ALEKSANDRAS KAVALIAUSKAS,** dirbantis kaipo departamentinio namo ūkvedis Mar del Platoje, lankėsi „A. L. Balso" Redakcijoje, kad sudaryti dokumentus pasikvietimui Deveikių šeimos iš Paryžiaus. Ponia Deveikienė yra minėto mūsų laikraščio draugo pusseserė. Jis lankėsi sykiu su savo žmonos broliu, Amadeo A. Martel, namų statybos rangovu, gyvenančiu Buenos Aires.

— **AUGUSTINAS ALIŠAUSKAS,** buvęs mokyklų inspektorius Lietuvoje, pernai iš tremties atvykęs Argentinon, šio mėnesio pabaigoje išvyksta Kanadon pas savo sužadėtinę, nuvykusią Kanadon iš Europos.

— **VLADAS MARCINKUS** ir Simanas Rutkus nusipirko duonos kepyklą Villa Diamante.

KAS PAŽINOJOTE VIKTORĄ SIRTAUTĄ?

Argentinon apie prieš 20 metų atvyko **Viktoras Sirtautas,** kilęs iš Buividų kaimo, Seredžiaus valsčiaus. Jo brolį Bronių Sirtautą rusai nužudė. Kitas jo brolis, Albinas Sirtautas, iš Vakarų Europos dabar atvyko į JAV ir praše „A. L. Balso" skaitytojus suteikti kokių nors žinių apie jo brolį Viktorą. Sirtautų seserys Kazė, Jadzė ir Genė taipgi norėtų gauti žinių apie Argentinon atvykusį savo brolį. Pranešusiems Viktoro Sirtauto likimą būsime labai dėkingi.

NAUJAS PASIUNTINYBĖS ADRESAS

Lietuvos Pasiuntinybė Pietų Amerikai persikėlė naujon vieton. Dabartinis Pasiuntinybės adresas yra sekantis:

Lagación de Lituania, calle Juan María Pérez 2820, Montevideo, R. O. U.

„BALSAI", GINKLAI IR NAUJA PABĖGĖLIŲ BANGA

(Oro paštu „A. L. Balsui")

Hamburgo miesto tarybai renkant atstovus į Bonnos suvažiavimą, kiekvienas tarybos narys turėjo asmeniškai prie urnos atiduoti savo balsą. Po rinkimų suskaičius balsus, paaiškėjo, kad balsų paduota daugiau negu buvo balsuotojų. Ištyrus nustatyta, kad miesto tarybos atstovai-komunistai slaptai įmetė į urną balsų daugiau, negu jiems teisėtai priklauso. Vokiečių spauda į tokius komunistų darbelius dar vis žiūri kaip į naujienas. Mums tokie komunistų drabai nėra jokia naujiena.

Rusų zonoje, Thüringijos ūkio viršininkas Gross, metęs savo tarnybą, pabėgo į Vakarų Berlyną. Čia jis pareiškė bėgęs todėl, kad rusų zonoje yra nepakenčiamos gyvenimo sąlygos.

Berlyno vokiečių laikraštis „Social-Demokrat" praneša, kad trys „liaudies" milicininkai už mėginimą pabėgti į vakarų zoną, rusų kariuomenės teismo Potsdame, buvo nuteisti po 10 metų sunkiųjų darbų kalėjimo.

Belgrado Tito komunistai alermuoja, kad sovietai prie Jugoslavijos šiaurinės sienos yra sutraukę penkias šarvuočių divizijas, sustiprintas pėstininkų junginių ir stiprios aviacijos. Vien tik tų pajėgų smaigalyje esą apie 500 sunkiųjų tankų.

Vokiečių laikraštis „Heim und Welt" praneša, kad vienas amerikonas, draugiškai vokiečiams nusiteikęs paskelbė, kad jis paskyrė „pensiją" tam vokiečių naujosios respublikos ministeriui, kuris pirmas išdrys protestuoti prieš vakarų alijantų daromus vakarų Vokietijoje fabrikų išmontavimus ir atsistatydins. „Pensiją" sudaro šeši CARE pakietai kas mėnesis.

— **Bavarija** perpildyta pabėgėliais. Bavarijos pabėgėlių registracijos įstaiga praneša, kad į Bavariją kas dieną iš rusų zonos atbėga nuo 200 iki 300 pabėgėlių. Daugiausia tai vokiečiai iš rytų zonos ir čekoslovakai, tačiau dalis yra ir iš tolimesnių rusų okupuotų sričių. A. Vytenis.

Aronas Resnikas
Laikrodžiininkas ir auksorius
Parduoda ir pertaiso laikrodžius ir brangenybes. Perdirba žiedus
Ir perka auksą.
CORRIENTES 5349 — Buenos Aires
T. A. 54. Darwin 7981

Antano Girdausko
Visokių Baldų Fabrikas
HERNANDARIAS 1721 - Bs. Aires
Dirba moderniškiausius baldus šeimynoms garantuotai ir nebrangiai. Kviečia persitikrinti ir pasirinkti.

VILIUS RASIČNAS
Optikas Technikas
Akiniai, Foto-Aparatai
Savo Laboratorijoje priima:
Penktadieniais nuo 9 iki 17 v.
Šeštadieniais nuo 10 iki 18 v.
Sekmadieniais nuo 11 iki 15 v.
MORON, GRAL. ACHA 876
(Pusė kv. nuo Club Pomona)

M. Baltaitytė - Frey
lietuvė akušerė
priima ligones ir duoda patarimus gimdyvėms visą dieną.
CHACO 2158 Valentin Alsina

Petras Varnas
Paso de Burgos 2234. T. A. 20-9468
Valentin Alsina - 4 de Junio
Dešimties metų praktika garantuoja stogų taisimą. Asfalto ir dažų skardoms pardavimas. — Nelaukite, kol jums ant galvos lis, bet pašaukite Varną!

Lietuvių Krautuvė
parduoda: papirosus, loterijos bil., marškinius, kojines vyrams, kvepalus ir rašomąją medžiagą.
PETRAS VAICEKONIS, sav.
WARNES 378 VILLA CRESPO

CORRALON Y SANITARIOS
de Wolf Arender e hijo
Įtėikiama statybai medžiaga įmokant 50 % kainos. Likęs išsimokėjimui. Kainos pigios. Lietuviai pasiteiraukit
MAXIMO PAZ 1099, esq. Santa Fe
T. A. 241-0673 - 4 de Junio

Dr. M. RABINOVICH
Šlapumo ligos. — Venerinės. — Lytinis nusilpimas.
Oda. — Sifilis. — Pilvas.
Širdis. — Plaučiai.
Moterų ligos. — Gyslos. — Hemorojus.
Spindulinė X. Trumpieji. Elektrokoagulacia.
Priėmimo val. nuo 15 iki 20. Sekmad. ir švent. nuo 10 iki 12
JOSE E. URIBURU 770 — T. A. 47, Cuyo 4970 — BS. AIRES
(Aikura: Córdoba 2200)

ODOS LIGOS — SIFILIS
Dr. MIGUEL FINKELBERG
Gydytojas specialistas ligoninės Durand
CORRIENTES 5628, 1 piso T. A. 54-7593
Priėmimo val.: 15 - 19. — Sekmad. ir šventad. 9 - 11.

GRAN INSTITUTO "RAMOS MEJIA"
VENEREAS
LYTIES LIGOS — SIFILIS — ŠLAPUMAS
Gydymas ligų ODOS ir KRAUJO
Egzema — Psoriasis — DR. FILIPPINI, Gyd.
Pilvelio — vidurių — jaknų — inkstų — plaučių ligos.
REUMATIZMAS — ŠIRDIS — Hemorojus — Venų išsiplėtimas.
MOTERŲ LIGŲ Gydytojas, DR. NUÑEZ
GERKLĖ — NOSIS — AUSYS — Gyd. DR. MACCHI
Priėmimas nuo 9 iki 21, Sekmadieniais nuo 9 iki 12.
SUSIKALBAMA LIETUVIŠKAI.
RIVADAVIA 3070 PLAZA ONCE

JURIDINĖ SLAVŲ STUDIJA
Dr. Joaquín Prieto — adv., b. Trib. teisėjas.
I. STAMBOLSKI — Procurador
Sr. José Podres — Admin. reikalai.
GUIDO PODRES
Civiliai, kriminaliai ir administraciniai reikalai; ypatingai greit sutvarkomos bylos už SUŽEIDIMUS DARBE, kelionėse ir už palinosavimus iš darbo sostinėj ir provincijoj. Palikdami, paveldėjimo išieškojimai. Tarpininkauja perkant ir parduodant biznius ir namus. Skuba visuomet užtikrint.
Priėmimo valandos nuo 10 iki 12 ir nuo 16 iki 20
LAVALLE 1605 (entrepiso derecha) — BUENOS AIRES
T. A. 35, Libertad 6444
PASTABA: Išreikalavimas, legalizavimas ir vertimai metrikų iš visų Europos šalių pensijomis ir pilietybės gavimui.

Linotipia „La Voz", calle Defensa 828, Bs. Aires.